

Évkönyv – 2015

Eötvös Loránd Tudományegyetem
Radnóti Miklós Gyakorlóiskola

ELTE RADNÓTI MIKLÓS GYAKORLÓ
ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GYAKORLÓ GIMNÁZIUM
ÉVKÖNYVE 2015

Eötvös Loránd Tudományegyetem
Radnóti Miklós Gyakorló Általános Iskola
és Gyakorló Gimnázium

Évkönyv

2015

Készült 2015 novemberében

Szerkesztette: *Schiller Mariann*

A címlapon: Részlet az iskola homlokzatából, *Kovács Dániel* fényképe.

Kiadja az Eötvös Loránd Tudományegyetem
Radnóti Miklós Gyakorlóiskolája
1146 Budapest, Cházár András utca 10.
Honlap: <http://www.radnoti.hu>
Felelős: *dr. Molnár Katalin* igazgató

A kiadást támogatja a Radnóti Alapítvány

Nyomdai előkészítés: Kármán Stúdió
Nyomta és kötötte az OOK Press Kft.
E-mail: info@ookpress.hu
Felelős vezető: *Szathmáry Attila*

Radnóti Miklós
NYUGTALAN ÓRÁN

Magasban életem, szélben, a nap sütött,
most völgybe zárod tört fiad, ó hazám!
Árnyékba burkolsz, s nem vigasztal
alkonyi tájakon égi játék.

Sziklák fölöttem, távol a fényes ég,
a mélyben élek, néma kövek között.
Némuljak én is el? mi izgat
versre ma, mondd! a halál? – ki kérdi?

ki kéri tőled számon az életed,
s e költeményt itt, hogy töredék maradt?
Tudd hát! egyetlen jaj se hangzik,
sírba se tesznek, a völgy se ringat,

szétszór a szél és – mégis a sziklaszál
ha nem ma, – holnap visszadalolja majd,
mit néki mondok és megértik
nagyranövő fiak és leányok.

(1939. január 10.)

dr. Molnár Katalin, igazgató

A minősítések éve

A 2015. év a tanári minősítések jegyében telt. Az iskolák oktató-nevelő munkájának külső értékelése fontos eleme a továbblépésnek, a fejlődésnek. Ebben az évben külső értékelésből jutott bőven.

Először is iskolánk májusban egy akkreditációs folyamat eredményeként önállóan is tagja lett a tehetséggondozó intézmények országos hálózatának. A Radnóti regisztrált, minősített *Tehetségpont* lett.

Ezt követően került sor referenciaintézményi minősítésünkre. Az Educatio Társadalmi és Nonprofit Kft. 2015. augusztus 31-én kelt határozata szerint az ELTE Radnóti Miklós Gyakorló Általános Iskola és Gyakorló Gimnázium elnyerte a *Minősített Referenciaintézmény* címet az alábbi területeken:

- Kompetencia alapú nevelési, oktatási, programot átfogóan, mintaadóan alkalmazó intézmény,
- Tehetséggondozó programmal dolgozó intézmény,
- Az infokommunikációs technológiák alkalmazásában példaértékű intézmény.

A bírálóbizottság mindhárom referenciaterületen az elérhető pontszámok 100 százalékát ítélte meg a bemutató portfólió és a helyszínen szerzett tapasztalatok alapján. A minősítés egy 2006-ban, az első uniós pályázatunkkal (HEFOP-3.1.3-1) indult, majd további három pályázattal (HEFOP-3.1.3-2; TÁMOP-3.1.4.; TÁMOP-3.1.7) folytatódó innovációs folyamat végeredménye. A három pályázat keretében elnyert összesen mintegy 65 millió Ft támogatás túlnyomó részét tanáraink és tanítóink továbbképzésére, informatikai eszközök vásárlására, oktatási anyagok, taneszközök beszerzésére fordítottuk.

Végül, de nem utolsósorban a pedagógus életpálya modell bevezetésének kapcsán megkezdődött tanáraink, tanítóink munkájának külső értékelése, minősítése is. Mindez nagyon sok munkával járt, jár: az érintett pedagógusoknak portfóliót kellett készíteniük, amelyben részletesen bemutatják szakmai életútjukat, pedagógiai tevékenységüket. Minősítési eljárás keretében bemutató órákat kell tartaniuk, és meg kell védeniük portfóliójukat. A minősítések eredményeként iskolánkban 2016. január 1-jétől 1 kutatótanár, 31 mesterpedagógus és 20 pedagógus II. fokozatba sorolt tanár, tanító dolgozik. Ez az országos átlagban is messze kiemelkedő eredmény fémjelzi a tantestület képzettségének, szakmai munkájának színvonalát.

KUTATÓTANÁR:

Molnár Katalin dr.

MESTERPEDAGÓGUSOK:

Albert Viktor, Arató László, Balassa Lászlóné, Balázs Katalin, Boronkai Szabolcs dr., Csekné Szabó Katalin, Dávid Anna, Fábián Márton, Fenyő D. György, Gulyás János, Győrffy Magdolna, Hegyi Györgyné, Horváth Beáta, Iványiné Harró Ágota, Kropog Erzsébet, Láng György, Lángné Erdős Katalin, Lövey Éva, Mándics Dezső, Morvai Éva, Nagy Piroska, Nyakas Tünde dr., Paulovits Ferenc, Schiller Mariann, Szabó Katalin, Szalóki Dezső, Szatmári Kálmán, Sziklai Gábor, Tomcsányi Péter, Törzsök Édua, Vég Éva

PEDAGÓGUS II. FOKOZATBA SOROLTAK:

Drozd Zsuzsanna, Etédi Emőke, Farkasházi Csilla, Gózonné Adámy Anna, Gulyásné Pusztai Réka, Ispánovity Márta, Kornai Júlia, Köves Katalin, Kuruncziné Kapcsándi Katalin dr., Lengyel Zsuzsanna, Marcsek Gábor, Markovits Tibor, Mozer Tamás, Patrik-Pirk Zsolt, Petróczki Edit, Rosenzweigné Pejtsik Júlia, Schubert Mihály, Szabóné Rudnai Zsuzsanna, Szekeresné Nádudvari Ildikó, Véryné Pákolitz Éva

A tantestület a Korda-stúdióban

„Minősített referenciaintézmény”

2015 augusztusának legvégén az iskola a fenti kitüntető címet kapta az illetékes testülettől. Ez iskolánk munkájának elismerése mellett azt is jelenti, hogy más intézmények tanárai is hivatalosan részesülhetnek a Radnóti tanítási módszereiből. Így ez a minősítés nem csupán a Radnótinak fontos, hanem mindazon iskoláknak, amelyek oktatási színvonaluk fejlesztését várják kipróbált új programoktól.

Három területen működhet referenciaintézményként a Radnóti:

- kompetencia alapú oktatás,
- tehetséggondozás,
- infokommunikációs technológiák alkalmazása.

MINŐSÍTETT
REFERENCIAINTÉZMÉNY

Az iskola dolgozói és tanulói 2015/2016

TANÁROK ÉS TANÍTOTT TÁRGYAIK, 2015–2016.

Albert Viktor v.t. ¹	<i>kémia</i> , biológia
Arató László v.t.	<i>magyar</i> , erkölcsstan
Balassa Lászlóné	tanító
Balázs Katalin v.t.	kémia
Bárth Balázs	matematika
Benyó Szabolcs	testnevelés
Berkiné Böhm Zsuzsa	testnevelés
Berta Anikó	angol
Boncz Dániel	biológia, természetismeret
Boronkai Szabolcs v.t.	történelem
Csatár Katalin v.t.	matematika
Csekné Szabó Katalin	tanító
Dancz Péter v.t.	<i>orosz</i> , történelem
Dávid Anna v.t.	francia
Drozd Zsuzsa igh.	angol
Etédi Emőke v.t.	<i>magyar</i> , erkölcsstan
Fábián Márton v.t.	<i>magyar</i> , erkölcsstan
Farkas Gréta	napközi, szabadidő szervező
Farkas Mária	tanító
Farkasházi Csilla	tanító
Fenyő D. György v.t.	magyar
Gózonné Adámy Anna	tanító
Gulyás János v.t.	<i>fizika</i> , matematika
Gulyásné Pusztai Réka v.t.	angol
Gyenes Emese	rajz, napközi
Győrffy Magdolna	tanító
Győri János v.t.	magyar
Hegyí Györgyné v.t.	matematika

¹ A v.t. rövidítés vezetőtanárt jelent, a dőlt betű a vezetőtanársághoz kapcsolódó tárgyat mutatja. Náluk tanár szakos egyetemisták végzik rövidebb (15 órás) vagy hosszabb (14 hetes, úgynevezett rezidens) tanítási gyakorlatukat.

Horváth Beáta v.t.	<i>média</i> , magyar, erkölcsstan
Ispánovity Márta v.t.	<i>történelem</i> , társadalomismeret, erkölcsstan
Iványiné Harró Ágota igh.	matematika
J.Tóth Judit v.t.	angol
Kornai Júlia v.t.	<i>matematika</i> , természetismeret
Köllő Júlia	könyvtáros
Köves Katalin v.t.	angol
Kropog Erzsébet v.t.	<i>biológia</i> , kémia
Kuruncziné dr. Kapcsándi Katalin	német, történelem, társadalomismeret
Láng György igh.	biológia, földrajz
Lángné Erdős Katalin v.t.	<i>francia</i> , angol
Lengyel Zsuzsa v.t.	angol
Lenkovics Barnabásné v.t.	történelem
Lövey Éva v.t.	matematika
Ludmann Mihály	rajz, művészettörténet
Major Csongor	testnevelés
Mándics Dezső v.t.	biológia
Marcsek Gábor v.t.	matematika
Markovics Tibor v.t.	fizika
Miklósy Katalin v.t.	angol
Molnár Katalin ig.	biológia, természetismeret
Morvai Éva v.t.	matematika
Mozer Tamás v.t.	<i>magyar</i> , latin, erkölcsstan
Munkácsi Tamás	testnevelés
Nagy Albert	testnevelés
Nagy Piroska v.t.	<i>latin</i> , történelem
Nyakas Tünde v.t.	francia
Pálinkó Antal Dániel	földrajz, biológia, természetismeret
Palócné Bársony Katalin	angol
Pap Anna	tanító
Patrik-Pirk Zsolt v.t.	angol
Paulovits Ferenc v.t.	<i>kémia</i> , matematika
Petróczki Edit	ének
Rosenzweigné Pejtsik Júlia v.t.	<i>francia</i> , latin
Sarkadi-Nagy Szilvia	iskolapszichológus
Schiller Mariann v.t.	<i>angol</i> , <i>magyar</i>
Schubert Mihály v.t.	matematika
Schwarczkopfné Szűcs Éva	tanító
Seresné Bayer Éva	napközi
Solti István v.t.	német
Steller Gábor	matematika
Szabó András	informatika
Szabó Emese	angol
Szabó Katalin v.t.	ének

Szabóné Rudnai Zsuzsa	angol
Szalóki Dezső v.t.	<i>fizika</i> , természetismeret
Szatmári Kálmán v.t.	informatika
Székely Ágnes v.t.	német
Szekeresné Nádudvary Ildikó v.t.	angol
Dr. Szende Krisztina	iskolaorvos
Sziklai Gábor igh.	angol
Szőcs Máté	történelem, társadalomismeret
Tasnádi Ildikó	informatika
Toldy Emese	biológia, földrajz
Tomcsányi Péter v.t.	fizika
Tóth Erika v.t.	német
Török László	fizika, matematika
Törzsök Édua v.t.	magyar, erkölcsan
Vad Szilvia	angol, matematika
Vég Éva v.t.	<i>orosz, történelem</i>
Véryné Pákolitz Éva v.t.	angol
Vígh Katalin	fejlesztő pedagógus
Weltner Mariann v.t.	angol
Zimmermann Henriette	testnevelés
Zöld Péter	rezidens, fizika

Távol lévők:

Farkas Kristian (testnevelés) – fizetés nélküli szabadság
Szarka Judit (latin) – GYES
Dora Judit (kézműves) – GYES

Segítő munkatársak:

Kis Zsuzsanna – Radnóti nap
Maucha Imre – iskolatörténet
Matskási Istvánné – anyanyelvi tábor

OSZTÁLYOK,² OSZTÁLYFŐNÖKÖK, HELYETTESEK ÉS TANTERMEK – 2015–2016.

<i>osztály</i>	<i>osztályfőnök(ök)</i>	<i>belyettes</i>	<i>terem</i>
1.	Farkasházi Csilla, Schwarczkopfné Szűcs Éva		39
2.	Csekné Szabó Katalin, Balassa Lászlóné		43
3.	Farkas Mária, Gózonné Adámy Anna		42
4.	Győrffy Magdolna, Papp Anna		40

² Az A és B osztályok a 8 évfolyamos képzésű osztályokat jelzik, az NY a nyelvi előkészítő évet, a C jelű osztályok a nyelvi előkészítő év utáni 6 évfolyamos képzést jelentik. (A 11.C és 12.C majd a 13. nevű évfolyamon érettségiznek. A 7.C, 8.C és 9.C majd a 12. elnevezésű évfolyamon végeznek.)

<i>osztály</i>	<i>osztályfőnök(ök)</i>	<i>helyettes</i>	<i>terem</i>
5.A	Palócné Bársony Katalin	Szalóki Dezső	60
5.B	Kornai Júlia, Schubert Mihály		66
6.A	Ispánovity Márta, Báর্থ Balázs		59
6.B	Horváth Beáta	Hegyi Györgyné	30
7.NY	Szőcs Máté	Vad Szilvia	22
7.A	Arató László	Köves Katalin	56
7.B	Vég Éva	Munkácsi Tamás	61
7.C	Paulovits Ferenc	Lengyel Zsuzsa	72
8.A	Fábián Márton	Szabó Emese	10
8.B	Patrik-Pirk Zsolt	Marcsek Gábor	62
8.C	Dancz Péter	Toldy Emese	14
9.A	Szekeresné Nádudvary Ildikó	Major Csongor	23
9.B	Berkiné Böhm Zsuzsanna, Győri János		19
9.C	Schiller Mariann	Mándics Dezső	9
10.A	J. Tóth Judit	Steller Gábor	55
10.B	Sziklai Gábor	Boronkai Szabolcs	58
11.A	Nagy Piroska	Markovits Tibor	37
11.B	Török László, Törzsök Édua		12
12.A	Lövey Éva	Szabó Katalin	63
12.B	Láng György	Zimmermann Henriette	65
12.C	Mozer Tamás	Boncz Dániel	73
12.D	Fenyő D. György		71

AZ ISKOLAI ÉLET MINDENNAPJAIT SEGÍTŐK

Bitter Béláné	Hoffmann Katalin
Cserey Zsuzsanna	Hűvösvölgyi László Csaba
Csík Csabáné	Katona Dóra
Csík Simonné	Kesztyűs Andrea
Darmos Istvánné	Kondor Judit
Dobrovicz Národné	Lakics Róbert
Farkas Mariann	Lázár Tibor
Fazekas Jánosné	Meleg Jánosné
Fazekas László	Mészáros Ferencné
Fedák Csaba	Murbán Renáta
Gál Vivien Anna	Németh Tiborné
Gebei Rita	Serfőzőné Kesztyűs Zita
Hamvainé Koszovszki Angelika	Szmolka Sándor
Havadi Nagy Mariann	Takács Lászlóné
	Temesi András

1. osztály

Bacskai Zorka
Barabás Lujza
Bundula Gáspár
Chogyelka András
Csóka Lidia Hanna
Debreczeny Berta Julianna
Drahos Johanna Zsuzsanna
Endrődy-Nagy Jázmin
Epres Márton Fülöp
Erdődi Noémi
Gudra Zsuzsanna Lilla
Honti Vilmos
Katona Sára Boglárka
Kováts-Megyesi Bori
Kőhegyi Lili
Novák Tünde Anna
Osztovics Benedek
Óvári Noel Martin
Szakolczai Áron
Széll Botond
Szentpéteri Zsolt
Szijj Zsigmond
Szilágyi Márton
Tarnai Réka
Temesvári Dávid
Valach Lili
Yamashita Áron

2. osztály

Aczél Milán
Ambrus Barnabás
Bandi Dávid
Bodor Sára Ilka
Chu Phuong Laura
Csáki Júlia
Do Hoang Anh Thu
Dobos Léda
Érdi Félix Vazul
Fazekas Rozália
Fodor Száva Dorka
Forman Ákos Sámuel
Gombai Marcell
Győrfi Balázs Bence
Hársfalvi Léna Luca
Kelemen Márton
Kovács Gergő Domokos
Kováts-Megyesi Botond
Kőhegyi Balázs
Lakner Hanna Rozália
Major Éva
Marx Júlia Réka
Mohos Zsigmond
Puskás Míra
Szabados Benedek
Szabó Amira Krisztina
Szokolai Lili
Tarr Dénes
Turós Eszter
Verebes Marcell Márk

3. osztály

Acsády Júlia
Beer Balázs
Bohos Marcell
Bui Hoa Lan
Gedeon Máté
Gömöri Bertalan
Hain Li Lan
Horváth Léna
Kiss Károly Lajos
Kókai Emma
Kónya Eszter
Kovács Kamilla
Kovács Karád Zoltán
Luu Hoang Kim Anh
Matskási Péter
Nguyen Hanna
Nguyen Kim Dorka
Ökrös Huba
Répás Dávid Bence
Stefáni Boldizsár Mihály
Szabó Anna
Szabó Patrik
Szalay Nóra Ágota
Szentpéteri Marcell
Vajda Eszter Zita
Vajda Noémi Rita
Várszegi Sára Maja

4. osztály

Bodor Péter Bendegúz
Czakó Csenger
Csuha Miklós
Detrovics Benjamin
Fejes Bálint Ernő
Földenyi Kristóf Marcell
Gudra Georgina Anna
Halász Lili Anna
Kovács Konrád
Lehmann Milán
Maly Benedek Álmos
Mohos Ilona
Nádai Lóránt
Osztovit Lili
Palugyai Sára
Révész Vilmos
Schuchmann Hanna
Schwarczkopf Marcell
Shemesh Anna
Szaday Krisztina Judit
Sziklai Anna
Szilassi Bálint Sámuel
Takács Fanni
Tarr Zsolt
Urkom Teodóra
Wrobel Katinka Anna
Zakor Zóra

5.A osztály

Bartos Laura Anna
Bui Kevin
Csendes Luca
Csima Tekla
Dianovszky Zalán
Dobos Áron
Fodor Hédi Virág
Font Olivér
Fritsch Zsuzsanna Lilla
Gáspár András
Hadházi-Borsos Máttyás
Hegy Tamás
Horváth Hanna Szabrina
Hulman Tamara Virág
Kopper Borsa
Kósa Kitty Lilla
Kósa Tamás Norbert
Köbli Vince
Mozer János
Munkácsi Sára
Nguyen Dániel Cuong
Rónai Bendegúz
Sándor Zsófia
Schlachtovszky Liza
Szabó Artúr
Szalay Áron Balázs
Széll Kata
Szeszler Ábel
Szeszlér Benjámin
Szombat Nándor
Takács Ágota
Takács Lili
Vághy Lőrinc Bertalan
Várszegi Vince Emil
Verő Mirkó
Volk János
Wagner Máttyás Máté

5.B osztály

Alföldi Anna Lujza
Almás Bendegúz
Andacs Boldizsár Emil
Aradi Júlia
Bereczki Levente Zoltán
Berényi Sámuel
Bohos Lilla
Bukta Balázs Gábor
Czvikovszky György
Dóczi Réka
Fehér Ajsa Petra
Fülöp Eszter
Gedeon Sára
Gönczi Álmos
Gróf Hanna
Gulyás Richard Leonardo
Gyekiczki Márton Noé
Kádas Máté
Kocsis Levente Vajk
Kónya Zsófia
Kovács Benedek Imre
Kuluncsics Bíbor Borbála
Orbán László Balázs
Orvos-Nagy Hanna
Ökrös Olivér
Pálffy Fatime
Pankucsi Anna
Paulovits Szabolcs
Rátonyi Dániel
Selényi Tamás György
Simon Júlia Réka
Szeszlér Áron
Szücs-Szuper Milán
Tóth Rebeka
Tumbász Noel
Világi Áron
Világi Dávid
Vrabély Ria Kata

6.A osztály

Acsády Zsófia
Balaton Gergő
Bartal Csenge
Beer Dominik
Békási Zsolt
Birtalan Zsuzsanna
Boór András
Bőhm Dániel Jakab
Cernov Noa Sára
Csányi Melinda
Eperjesi Róza
Érseki Áron
Földi Tamás
Gonda Zsófia
Gyöngyösi Ákos
Herskovits Dávid
Horváth Flóra Janka
Kádár Vera Eszter
Kiss Jázmin Zsuzsanna
Kozma Réka Anita
Lendvay Gergely János
Máthé Kristóf
Mohos Tibor
Nagy Marcell
Nguyen Hoang Hai
Novák Domonkos
Nwokeji Celine Emília
Ómolnár Nelli Nella
Phan Viet Dung
Száday Gergely József
Sziij Zina Róza
Ványi András Benjámin
Varga Bence Martin
Wittich Anna
Wunderlich Ábris Devecser
Zsíros Anna

6.B osztály

Borza Borbála
Czakó Bence
Darvas Ágoston Erik
Deres Johanna
Durmics-Fall Dávid Csaba
Erdei Hanna
Farkas Izabella Fruzsina
Golden Dorka
Halmai Anna Laura
Hársfalvi Máté
Hernyes Botond
Horváth Milán
Izsó András Márk
Jagos Péter
Lazur Zsófia
Matei Simon Marcell
Nagy Hanna Zsófia
Nemes Domonkos Sándor
Németh Anikó
Pásztor Bianka Dóra
Pataki Lili
Paulovits Barnabás
Rajnai Júlia
Reviczky Tamás
Sólyom Barna
Szabó Patrik
Széwald Márton József
Sziklai Nóra
Taylor Sol Nadia Alina
Tran Thu Ha
Vajda Hanna Klára
Varga Norbert
Weisz Péter
Zakor Zsombor
Zelenyánszky Lőrinc

7.A osztály

Demetrovics Hanna
Drahos Botond Bendegúz
Elek Péter
Fóti Neszta
Gasparics Kata
Gazdag-Győri Zétény
Gedeon Anna
Gedeon Áron
Gróf Anna Anita
Hain Son Anh
Halász Marcell Dávid
Hamar Norbert
Hevesi Zoltán Máté
Kéki Szonja
Killin Beáta
Komáromi Krisztina Panna
Kórodi Kristóf
Le Viet Dung
Leiner Gergő
Mozser Jolán
Nádori Jakab
Nagymengyi Réka Lili
Neuhauser Lilla Zsuzsanna
Nguyen Hai Anh
Nguyen Mi Lan
Olay Hanna Noémi
Pintér Barnabás
Reisinger Csenge
Ringwald Anna
Sebők Natasa
Sipos Borbála
Surányi Gábor Márk
Szabó Gyula Máté
Szentgyörgyi András
Urbán Luca
Zsíros Tibor Márk

7.B osztály

Bálint Martin Attila
Bejczy Veronika Hanna
Belényesi Bernadett Anna
Berek András
Csefkó-Kis Veronika
Derényi Róbert
Dóczi Maja
Dömötör Hanna
Erbszt Dávid
Fauszt Klára
Fritsch László Erik
Gidály Hanna
Gödöny Krisztián
Győrfi Bálint Zsolt
Hulman Tímea Katalin
Jurenka Csenge Lili
Kelemen Réka
Keleti Domonkos
Kovács Boldizsár
Máthé Ferenc
Nagy Kristóf Csanád
Nagy Tímea
Németh Konrád
Nguyen Bich Diep
Nguyen Eszter
Nguyen Phan Binh
Nguyen Zsófia
Prokics Hanna Luca
Rajkó Kata Eszter
Sáránszki Anna Éva
Schlachtovszky Bora
Schön Márk Attila
Szilágyi Marcell
Turi Hanna Alma
Várkonyi Zalán Vilmos
Vitai Simon

7.C osztály

Almási Anna Dóra
Balázs Frigyes Péter
Borsukovszki Mirkó
Calis Stephano Mihály
Dömötör Máté
Fábián Rózsa Boróka
Fenes Lilla
Hrivnák András Márk
Karumidze Anna
Kis Levente
Kiss Ráhel Csenge
Koncz Gergő
Kövér Blanka
Májer Zsófia
Molnár Júlia
Nagy Gábor Olivér
Nagy Zita Olívia
Páczai Milán Zoltán
Páczai Panna
Papp Balázs
Papp Gábor Bence
Pozsgay Domonkos
Racskó Bence Barnabás
Schnábel Gergely
Simmelweis Dániel
Serf Júlia Lili
Silling Dániel
Szinaí Hanna Helena
Tallósi Vivien
Tasi Janka
Teleki Borbála
Tihanyi Sára Zsófia
Turi Gergely
Ujházy Noémi Mária
Vizkeleti Anna

7.NY osztály

Bach Ágoston
Balaton Botond
Bartal Dávid
Bodgál Andor Károly
Detrovics Marcell János
Dénes Gergely
Fatsar Sára Dorottya
Földvári Lea Virág
Földvári Lilla Noémi
Gőgh Vince Balázs
Hutka Lili Mandula
Juhász Zsombor
Kerékgyártó Márton
Kinyó Kolos
Kovács Barnabás
Kőrösi Luca
Krénusz Márton
Lénárt Dániel
Márton Péter
Máté Sámuel
Nguyen Le Huyen Anh
Papp Júlia Gréta
Perger Ilma Luca
Pintér Szilveszter
Pokol Sára
Rózsa Valéria Liliróza
Scholcz Balázs Bertalan
Szegő Márton
Székely Kata
Tamás Boglárka
Timár Judit Éva
Tóth Dorottya Berta
Vajda Noémi
Valachi Samu
Varga Szonja
Wintsche Gáspár Boldizsár

8.A osztály

Adorján Viktória
Bitter Hanna Linda
Bukta Ádám Imre
Fejér Anna Júlia
Gózon Márk
Horváth Levente
Kaló Zsófia Dóra
Kapsa Marcell
Kiss Ráhel Renáta
Köbli Anna
Kötő Bence
Kuklis Hanna
Le Thanh Son
Máté Réka Dorottya
Máthé Kristóf Attila
Nádai Hanga
Nádasdy Anna
Nagy Domonkos
Nagy Milán Dávid
Nguyen Florence
Nguyen Zsófia Ly
Noszko Tamás Kristóf
Patkós Anna Sára
Pordán Barnabás
Sándor Bence
Shemesh Sára
Sólymos Dóra
Széles Borbála
Szojka Tamás Benedek
Taál Zsófia Nelli
Terjék Ágota
Tiborczi Péter
Urbán Marcell
Vamper Laura Dea
Yao Yu He

8.B osztály

Diczházi András
Do Hoang Anh
Farkasházi Levente
Fazekas Dániel István
Földes András Ottó
Hatfaludi Péter
Jándi Margit Angéla
Johácz Krisztina
Karakas Benedek Kelton
Kincses Flóra
Kiszely Anna Eszter
Kohári Laura Kamilla
Kovács Kitti Virág
Lukács Réka
Maczik Laura Míra
Mayer Lili Georgina
Novák Benedek Bálint
Rátkai Roxána
Rátonyi Anna
Reszegi Márton József
Révész Zsuzsanna
Sebestyén Gábor Botond
Stribik András
Sugár Bence
Szabó Bendegúz
Szarvas Balázs
Széplaki Anna
Sziklai András
Timár Ármin
Tóth Dóra Fanni
Tóth Tivadar
Trencsényi Panna Sára
Urbán Tamás Etele
Wolf Sára
Zsiros Máté

8.C osztály

Abonyi Kíra
Bánhidi Laura
Béres Máté Barnabás
Borsi Anna
Buzafalvi Dénes
Csatári Lilla
Csengery Bernát András
Csóka Milán Benedek
Do Quang Trí
Fatsar Ágoston Máté
Fekete Márk
Gőgh Lili Anna
Győrbíró Kata
Győri Jonatán Kevin
Kovács Eszter Margit
Kovács Gergely Domonkos
Kováts Simon
Lovász Vince Mór
Misley Zoltán Miklós
Nagy Kamilla Nina
Nguyen Anh Minh
Nguyen Duc Viet
Örkény Bence
Siegenthaler Peter Vincent
Simon Zsófia Lilla
Surányi Tibor Máté
Szabó Julianna Flóra
Szabó Sámuel
Szentirmai Ákos
Tímár Anna Eszter
Tordai Dorottya
Veczel Máté
Vereckei Péter
Virág Liza Anna
Vizi Laura
Vlasits Eszter

9.A osztály

Aszenov Bogdán Péter
Balla Olivér
Barczi Milán
Belai Alex
Demők Dóra
Domokos Dalibor Bertalan
Fuchs Gábor
Gáspár Miksa
Gintli Fruzsina Anna
Gróf Júlia Borbála
Hajdu Márton
Halmai Kristóf Máté
Jászonyi Jára Judit
Kalocsai Kornél Viktor
Kántor Csenge
Kollár Kristóf
Kubik Emese
Ligeti Márton
Magyar Balázs
Majtényi Máté
Nemes Anna Zsófia
Oláh Levente
Ördög Domonkos
Pákozdi Kinga
Polovitzer Bence
Sipos Kornél
Solt Eszter
Szabó Balázs
Szakács Eszter
Tószegi Ádám
Vajda Máté
Varga Zsanett Lili

9.B osztály

Bejczy Péter
Benyovszki Lili Anna
Berek Sára
Bundula Klára
Gróf Dávid
Hevesi Márton Benedek
Holocsi Masa Sára
J. Tóth Edit
Jánosi Máté Attila
Jékely Boldizsár Lajos
Katona Kata
Kerényi Péter
Király Márton
Králik Miklós András
Loyola Elio
Markovits Tamás István
Maróti Zsombor
Martincsek Marietta Lilla
Máté Jakab Alajos
Mozer József
Nagy András Márton
Nagy Veronika
Németh Marcell
Papp Borbála
Patrik-Pirk Domonkos
Reviczky Marcell
Schein Adél
Száday Boglárka Terézia
Szücs Leó Szilárd
Tóth Fruzsina Kitty
Tóth Viktória
Urbansek Balázs Bence
Vadász Adorján
Vitai Kitty
Weisz Csaba

9.C osztály

Asbóth Hanna Ágota
Bender Jonathan Andrzej
Bérczy Dorottya
Csonka Zsolt
Demeter Tamás
Fábián Anna
Fori Dániel
Gerencsér Dorottya
Hajnal Borbála
Iván Károly
Kelényi Bálint
Kerekes Anita Zoé
Kocsis Barnabás
Kövér Bence
Lavró Péter András
Lucza Mátyás
Markella Adél
Márton Áron
Mázás Fruzsina Hóvirág
Miró Anna Dorka
Molnár Zsófia Helka
Nguyen Hong Chinh
Novák Bálint Huba
Oláh Flóra
Osváth Eszter
Pór Dániel Endre
Sápi Lili
Simon Zsófia Zoé
Stevens Dániel Jonathán
Szabó Borbála Sára
Szénásy Zsófia
Tasi Vince
Tóth Kristóf Gábor
Trencsényi Sára Réka
Valent Veronika
Vizkeleti Péter

10.A osztály

Almási-Kecskés Konrád Gusztáv
Bajomi Eszter
Bakó Lili Anna
Balla Szabolcs
Bende Mátyás
Berthold Ákos
Farkas Benedek
Fóti Adorján
Gazdag-Győri Zsombor
Hardi Noémi Alexandra
Hunya Ágoston Balázs
Jordán Bibiána
Kálmán Zétény Balázs
Killin Attila
Klein Ambrus István
Kocsis Simon
Kórodi Balázs
Krátky Anett Fanni
Lajti Renáta
Marossy Aliz
Nagy Kristóf
Piatti Sabrina
Rács Lili Sára
Rapp Vera Emma
Schuller Dóra Lili
Simmelweis Marcell
Szabó Rozina Eszter
Szalai Dorottya Klára
Széll Orsolya
Tarnai Zsófia Eszter
Tran Thanh Binh
Ujlaki Anna
Vaczulin Márton Bernát
Vadász Adél
Várkonyi Kornél
Végh Eszter

10.B osztály

Aranyosy Blanka
Benczik Judit
Berényi Péter
Bogdán Gergő
Burlacu Péter Dániel
Doan Thi Trang Thanh
Dúzs Beatrix
Ecseki Andor Áron
Fölsz Orsolya
Fórizs Virág Ilona
Gaál Adrián
Halász Minka Eszter
Karakas Kolina Zorka
Kelemen Péter Dominik
Kiss Kocsárd Benedek
Kocsis Bálint
Kurdi Barnabás
Lakner Virág Eszter
László Júlia
Lipcsei Bence
Molnár Lázár Benjámin
Murin Dániel
Nagy Iván László
Nguyen Duc Dániel
Nguyen Ha Anh
Ormay Mihály Tamás
Porubcsánszki Bence
Salga Nóra
Smátrola Eszter
Stabb Hannah Natalie
Széles Márk
Szilágyi Lili Zsófia
Taál Dávid Kornél
Török Emma
Van Der Lek Lilla

11.A osztály

Bartos Marcell Ákos
Beke Sámuel
Bende Márton
Csontos Csaba Zoltán
Duli Ákos
Ehreth Réka
Farkasházi Zsanett
Földi Sándor
Gerlei Péter Dávid
Grandpierre Nimród
Grossman Gréta Piroska
Háberman Dávid
Hajdu Henrietta
Hajnal Natália Abigél
Honti Kristóf
Hunyady Márton
Ijjas Katalin
J. Tóth Tamás
Kollár Márk Krisztián
Koós István
Li Jessica Amy
Maczik Dominik Martin
Nagy Anasztázia
Nguyen Hai Phuong Anh
Nguyen Hoang Nam
Nguyen Thuy Ha
Panyi Róbert
Peisz Balázs
Rajkó Bence Zoltán
Schultz Nóra
Szalai Zsuzsanna Laura
Temesvári Bence
Tóth Petra Réka
Végh Alfonsz
Vincze Balázs

11.B osztály

Antal Virág
Biró Adrienn
Biró Danijar Áron
Bozsik Laura Anna
Chen Meng Jia
Czeller Flóra
Darvas Kristóf Márk
Eszterhás Tamara Petra
Gulyás Mihály Barnabás
Hadarics Eszter
Hajós Alíz
Kiss Gergely
Kovács Tímea
Kullai Ádám Balázs
Kürti Balázs Ábel
Mándoki László
Mernyei Péter
Mézes Marcell Ádám
Nagy Eszter Judit
Német Ákos
Nguyen Hai Yen
Nguyen Thuy An
Papp Borbála Sára
Parragi Bálint Márk
Petrik Flóra
Rajnai Zsuzsanna
Somogyi Flóra Borbála
Stadler Benedek
Szabó Barbara Lúcia
Szabó Dénes Ferenc
Ta Dieu My
Tardos Tamás Gergő
Tran Bach Khoa
Winkler Soma

11.C osztály

Alexandrov Dániel
Bakó Dorottya
Barczy Ákos
Bárdos Orsolya
Bátki Benedek
Both Márton Benedek
Czirják Dominik
Gyümölcsös Gergely János
Kardos Zsolt
Kepes Kata Mária
Lantos Lili
Lawson Adrienn Hai-Binh
Mándoki Csilla
Mészáros Bálint
Molnár Adrián Márk
Moró Márton
Nagy Boldizsár
Nemes Borbála Dorottya
Nguyen Hoang Thu Van
Nguyen Nam Son
Orbán Marcell Dániel

Pethő András Márk
Pordán Domonkos
Reseterics Dávid András
Schrödl Balázs
Soós Hanna Mirtill
Szabó Sára
Szabó Vivien
Székely Cili
Szentpáli-Gavallér Csaba
Tajthy Anna Mandula
Vári Dorottya Katalin
Virág Anna Zsófia
Závecz Ferenc Dániel

12.A osztály

Ambrus Kornél
Asbóth András
Bakos Bendegúz
Bakos Noémi
Békési Anna
Bernát Borbála
Butkai Fruzsina
Csobánczy Tekla Teodóra
Csomor Marcell
Diczházi Rita
Eisenmann Gergely Márk
Fejes Botond Benjámin
Ferenczi Luca Sára
Forman Balázs Attila
Fölsz Hanna
Galicza Dorina
Gáspár Zsófia
Ha Anh Vu
Huiber Vencel
Jakab Zoltán
Kassai Mirtill
Králik Olívia Neysi
Liptai Gábor
Luu Hoang Kim Ngan
Marossy Hanna
Molnár Milán Jeromos
Nguyen Hong Phuc
Nyerges Norbert André
Orosz Máté
Osváth Réka
Piovano Laura Katalin
Sós Dániel
Toroczkai Dóra Fruzsina
Tóth Marcell

12.B osztály

Baksa Barnabás
Bene Márton
Bundula Sára
Dely Boglárka Emese
Dénes Bence Dániel
Fülöp Máté
Gerőcz Emőke Zsanett
Gulyás Barnabás Gergely
Gyenge Ákos Barnabás
Gyetvai Viktor
Hamp Anna Mila
Ispánovity Máté
Juhász Kornél
Kádár István
Kapsa Fanni
Károlyi Gellért Andor
Kiss Balázs Márton
Kubik Dániel
Méhész Erzsébet Zita
Nagy Máté
Nguyen Hai Yen
Nguyen Mai
Nguyen Shannon
Pomaházi Bálint
Porkoláb Gábor László
Pölcz Márton
Strábel Tamara Erzsébet
Svejda Anna Alexandra
Takács Anna Emese
Tamás Bálint
Tamaskovics Dániel
Vas Dávid
Vujovits András
Zimonyi Luca Villő

12.C osztály

Almássy Anna Mirtill
Benke Bálint
Besztercey Soma Pál
Bui Phuong Thao
Endrey Mátyás György
Gonda Viktória
Gózon Marcell
Gräff Ádám Tamás
Hammer Vilmos Iván
Héder Lídia
Herczeg Richárd Dániel
Hernyes Soma
Huszár Balázs Vidor
Kálóczi Klaudia
Kasza Árpási Miksa
Katona Zsófia
Konecsni Kristóf
Koppány Csenge
Kovács Daniel
Kukolya Blanka
Martonosi Marcell
Máth Beáta Virág
Mizsei Berta Júlia
Móray Gergely Richárd
Nguyen Thuy My
Pál Boldizsár
Rokolya Kornél
Spitzer Milán
Szabados Nikolett
Szabó Ábel Márton
Szabó Domonkos
Széll Adrienn
Szepes Krisztina
Szűcs Ádám
Tordai Gergely
Udvarvölgyi András
Várterész Réka Emese
Zana Flóra

13.C osztály

Bartha Benedek András
Bitkover Roy
Do Tú Vy
Fogti Orsolya
Gara Ádám
Gelléri Pál Gáspár
Gerencsér Zsófia
Gózon Salamon Benjamin
Havasi Márton
Havasi Virág
Hegyí Nándor Dávid
Horváth Eszter Borbála
Jámbor Regina
Jinda Márton
Kovács Orsolya Nóra
Kubitsch Áron
Kukolya Kamilla
Lajtai Enikő
Lo Thanh Van
Mócsy Márk
Molnár Ábris Milán
Nagypál Rebeka
Radványi Ákos Péter
Singer Benjámín
Szatmári Kornélia Zsófia
Szokolai Péter
Takács Bence
Tóth Dorottya
Vári Tamás Gergely
Vidák Brigitta
Wikmon Balázs Dániel

2015-ben végzett 12.A

osztályfőnök: *Gulyásné Pusztai Réka*

helyettese: *Szőcs Máté*

Almási Bence Ákos
Békefi Bálint
Brestyánszki Flóra
Bukta Attila
Dán Katalin
Daubek Andrea
Gál István Marcell
Halász Péter
Hoang Anh Tuan
Imre Lukács
Jurcza Virág
Kaminek Petra
Kelényi Bernadett
Kovács Bálint
Kovács Csenge
László Livia
Lé Hoang Anh
Majer Viktória Luca
Molnár Nikolett
Mong Balázs
Moszkovits Péter Bence
Mudri Kamilla
Nguyen Kinga
Nguyen Vi Vien

Nisnánszky Réka
Nyári Enikő
Pelle Dávid
Perlaky Máté Zoltán
Phan Tuán
Rajkó Gergő Attila
Somogyi Péter
Soós Kende Máté
Sztán-Kovács Barnabás
Upor Veronika Sára
Vrabély Lilla Zsófia

2015-ben végzett 12.B

osztályfőnök: *Schubert Mibály*

Arató Szonja
Balázs Dénes Róbert
Bátki Alexandra
Bui Quang Anh
Casale Gioia
Csörögi András
Ecseki András
Erdős Célia
Fábián Béla
Fekete Zsolt
Hajnal Benjámin
Horváth Károly
Ijjas Fanni
Kalocsai Adél
Kappanyos Mária
Kincses Petra
Kobelrausch Ádám
Kovács Balázs Marcell
Kovaloczy András
Lenkefi Júlia
Molnár Veronika
Müller Luca
Patrik-Pirk Zsombor
Paul Fruzsina
Rusznák Richárd
Schein Dávid
Schmél Viktória

Sebők Máté
Stribik Eszter
Szabó Orsolya
Szafonov Szonja
Tamás Gergely
Tarján Dorottya
Varga Dominika
Zsiga Dalma

2015-ben végzett 13.D

osztályfőnök: *Iványiné Harró Ágota*
helyettese: *Tomcsányi Péter*

Csányi Péter
Fekete Ábel
Fekete Marcell
Galambos Levente
Gatter Herta
Hammer Zsigmond
Hortobágyi Csenge
Huszár Borbála
Jaksics Zsolt
Kántor Bence
Kapolyi Valentin
Kerékgyártó Anna
Kókai Márk
Koppány Gergely
Krátky Gergő
Lavró Viktória
Lencsés Máté
Magyar Bence
Markó Gitta
Mező Kata
Montvai Dániel
Munkácsy Balázs

Nagy Máté
Piros Dóra
Pordán Annasára
Scholcz Anna
Sillye Márk
Solt Benjámin
Szabó Liza
Szántai Dorina
Tardos Vera
Tóbiás Ilona
Tordai Dániel
Városi Gergely

Az OKTV döntő fordulójába jutottak 2014/15.

KAPPANYOS MÁRIA a 12.B osztályból, Drozd Zsuzsa tanítványaként az angol nyelv OKTV I. kategóriájában 3. helyezést ért el.

SZABÓ ORSOLYA a 12.B osztályból, Ludmann Mihály tanítványaként a művészettörténet OKTV-n 3. helyezést ért el.

SEBŐK MÁTÉ a 12.B osztályból, Dancz Péter tanítványaként az orosz nyelv OKTV-n 4. helyezést ért el.

FÖLSZ HANNA a 11.A osztályból, Szőcs Máté és Ispánovity Márta tanítványaként a történelem OKTV-n 7. helyezést ért el.

MERNYEI PÉTER a 10.B osztályból, Czeller Ildikó és Szatmári Kálmán tanítványaként az informatika OKTV II. kategóriájában 7. helyezést ért el.

JINDA MÁRTON a 12.C osztályból, Palócné Bársony Katalin tanítványaként az angol nyelv OKTV II. kategóriájában 8. helyezést ért el.

HAJNAL BENJÁMIN a 12.B osztályból, Molnár Katalin és Kovács Zsófia tanítványaként a biológia OKTV II. kategóriájában 9. helyezést ért el.

KOVÁCS BÁLINT a 12.A osztályból, Szabó András és Szatmári Kálmán tanítványaként az informatika OKTV II. kategóriájában 9. helyezést ért el.

SZOKOLAI PÉTER a 12.C osztályból, Palócné Bársony Katalin tanítványaként az angol nyelv OKTV II. kategóriájában 10. helyezést ért el.

SOLT BENJÁMIN ÁDÁM a 13.D osztályból, Weltner Mariann tanítványaként az angol nyelv OKTV II. kategóriájában 11. helyezést ért el.

LUU HOANG KIM NGAN a 11.A osztályból, Lángné Erdős Katalin tanítványaként az angol nyelv OKTV I. kategóriájában 16. helyezést ért el.

KAPSA FANNI a 11.B osztályból, Tóth Erika tanítványaként a német nyelv OKTV I. kategóriájában 17. helyezést ért el.

LUU HOANG KIM NGAN a 11.A osztályból, Albert Viktor és Berek László tanítványaként a kémia OKTV I. kategóriájában 17. helyezést ért el.

SCHULTZ NÓRA a 10.A osztályból a filozófia OKTV-n 18. helyezést ért el.

SOMOGYI PÉTER a 12.A osztályból, Gulyásné Pusztai Réka tanítványaként az angol nyelv OKTV I. kategóriájában 19. helyezést ért el.

MÁNDOKI LÁSZLÓ a 10.B osztályból, Láng György és Pálinkó Dániel tanítványaként a földrajz OKTV-n 20. helyezést ért el.

SZABÓ LIZA a 13.D osztályból, Schiller Mariann tanítványaként a magyar nyelv OKTV-n 20. helyezést ért el.

PHAN TUAN a 12.A osztályból, Berek László és Albert Viktor tanítványaként a kémia OKTV II. kategóriájában 21. helyezést ért el.

JAKAB ZOLTÁN a 11.A osztályból, Boncz Dániel és Molnár Katalin tanítványaként a biológia OKTV I. kategóriájában 23. helyezést ért el.

KUKOLYA KAMILLA a 12.C osztályból, Fenyő D. György tanítványaként a magyar nyelv OKTV-n 23. helyezést ért el.

PARRAGI BÁLINT a 10.B osztályból, Láng György és Pálinkó Dániel tanítványaként a földrajz OKTV-n 26. helyezést ért el.

GÁL ISTVÁN MARCELL a 12.A osztályból, Szalóki Dezső és Honyek Gyula tanítványaként a fizika OKTV I. kategóriájában 27. helyezést ért el.

Egyéb országos versenyeredmények 2014/15.

Alsó tagozat

A Bátaszéki matematikaversenyen

SCHWARTZKOPF MARCELL a 3. osztályból, Győrffy Magdolna tanítványaként 3.,
GUDRA GEORGINA ANNA a 3. osztályból, Pap Anna tanítványaként 4.,
KULUNCICS BÍBOR a 4. osztályból, Farkasházi Csilla tanítványaként 4. helyezést ért el.

A Kalmár László matematikaverseny

GUDRA GEORGINA ANNA a 3. osztályból, Pap Anna tanítványaként 9.,
SCHWARTZKOPF MARCELL a 3. osztályból, Győrffy Magdolna tanítványaként 11. helyezést ért el.

A Bolyai János természettudományos csapatversenyen

SZÉLL KATA, DÓCZI RÉKA, KÓSA KITTI, HULMAN TAMARA összeállítású csapat a 4. osztályból, Farkasházi Csilla tanítványaként 5. helyezést ért el.

A Bendegúz tudásbajnokság környezetismeret versenyen

DO HOANG ANH THU az 1. osztályból, Csekné Szabó Katalin és Balassa Lászlóné tanítványaként 2. helyezést ért el.

Sport

TUMBÁSZ NOEL a 4. osztályból az úszás országos korosztályos ranglista 2. helyezettje, a vízi világbajnokságra készülő magyar válogatott tagja.

5–8. évfolyam

A Bátaszéki matematikaversenyen

PAPP BALÁZS a 7.NY osztályból, Paulovits Ferenc tanítványaként 1.,
LAZUR ZSÓFIA az 5.B osztályból, Hegyi Györgyné tanítványaként 3.,
NGUYEN BICH DIEP a 6.B osztályból, Bárh Balázs tanítványaként 4.,
NGUYEN THAC BACH a 7.B osztályból, Marcsek Gábor tanítványaként 4.,
FARKAS IZABELLA az 5.B osztályból, Hegyi Györgyné tanítványaként 5.,

FÖLDES ANDRÁS a 7.B osztályból, Marcsek Gábor tanítványaként 8.,
NGUYEN ZSÓFIA LY a 7.A osztályból, Vad Szilvia tanítványaként 8. helyezést ért el.

A Kalmár László matematikaversenyen

TÓTH-ROHONYI IVÁN a 6.A osztályból, Hegyi Györgyné tanítványaként 1.,
LAZUR ZSÓFIA az 5.B osztályból, Hegyi Györgyné tanítványaként 3.,
DO HOANG ANH a 7.B osztályból, Marcsek Gábor tanítványaként 4.,
FARKAS IZABELLA FRUZZINA az 5.B osztályból, Hegyi Györgyné tanítványaként 7.,
FÖLDES ANDRÁS OTTÓ a 7.B osztályból, Marcsek Gábor tanítványaként 8.,
NGUYEN THAC BACH a 7.B osztályból, Marcsek Gábor tanítványaként 10.,
TÍMÁR ÁRMIN a 7.B osztályból, Marcsek Gábor tanítványaként 14.,
NGUYEN MI LAN a 6.A osztályból, Hegyi Györgyné tanítványaként 19.,
KÓRODI KRISTÓF a 6.A osztályból, Steller Gábor tanítványaként 23. helyezést ért el.

A Zrínyi Ilona matematikaversenyen

FARKAS IZABELLA az 5.B osztályból, Hegyi Györgyné tanítványaként 13.,
SZŰCS LEÓ a 8.B osztályból, Török László tanítványaként 13. helyezést ért el.

A Varga Tamás matematikaversenyen

DO HOANG ANH a 7.B osztályból, Marcsek Gábor tanítványaként dicséretet (4.),
NGUYEN THAC BACH a 7.B osztályból, Marcsek Gábor tanítványaként dicséretet (6.),
SZŰCS LEÓ a 8.B osztályból, Török László tanítványaként dicséretet (6.) kapott.

A Bolyai matematika csapatversenyen

KÖVÉR BLANKA, TELEKI BORBÁLA, PÁCZAI MILÁN ZOLTÁN, SZINAI HANNA HELENA összeállítású csapat a 7.NY osztályból, Paulovits Ferenc tanítványaként 6.,
MÁTÉ JAKAB, NAGY VERONIKA, REVICZKY MARCELL, WEISZ CSABA összeállítású csapat a 8.B osztályból, Török László tanítványaként 9.,
DURMICS-FALL DÁVID, FARKAS IZABELLA, TAYLOR SOL NADIA, TRAN THU HA összeállítású csapat az 5.B osztályból, Hegyi Györgyné tanítványaként 18. helyezést ért el.

A Radnóti Miklós szépirodalmi pályázaton

GINTLI FRUZZINA a 8.A osztályból, Etédi Emőke tanítványaként 1.,
KARUMIDZE ANNA a 7.NY osztályból, Etédi Emőke tanítványaként 2. helyezést ért el.

A Simonyi Zsigmond helyesírási versenyen

KÖVÉR BLANKA a 7.NY osztályból, Etédi Emőke tanítványaként 14. helyezést ért el.

A Bolyai magyar csapatversenyen

NAGY VERONIKA, REVICZKY MARCELL, TÓTH FRUzsINA, WEISZ CSABA összeállítású csapat a 8.B osztályból, Győri János tanítványaként 3.,
DÖMÖTÖR MÁTÉ, UJHÁZI NOÉMI, PAPP BALÁZS összeállítású csapat a 7.NY osztályból, Etédi Emőke tanítványaként 4.,
GINTLI FRUzsINA, NEMES ZSÓFIA, SZÓKE-MILINTE BOTOND, LIGETI MÁRTON összeállítású csapat a 8.A osztályból, Etédi Emőke tanítványaként 4.,
FARKAS IZABELLA, PATAKI LILI, TAYLOR SOL NADIA, TRAN THU HA összeállítású csapat az 5.B osztályból, Horváth Beáta tanítványaként 6.,
PAULOVITS BARNABÁS, REVICZKY TAMÁS, WEISZ PÉTER, ZELENYÁNSZKY LŐRINC az 5.B osztályból, Horváth Beáta tanítványaként 11. helyezést ért el.

Az OÁTV-n angol nyelvből

BÁNHIDI LAURA a 7.C osztályból, Miklósy Katalin tanítványaként 2.,
LE THANH SON a 7.A osztályból, Szabóné Rudnai Zsuzsa tanítványaként 3.,
LIGETI MÁRTON a 8.A osztályból, Szekeresné Nádudvary Ildikó tanítványaként 3.,
FÖLDES ANDRÁS a 7.B osztályból, Patrik Zsolt tanítványaként 6.,
BUZAFALVI DÉNES a 7.C osztályból, Miklósy Katalin tanítványaként 16.,
SZŰCS LEÓ a 8.B osztályból, Weltner Mariann tanítványaként 19. helyezést ért el.

A Litterátum angol versenyen

BENAI ALEX a 8.A osztályból, Szekeresné Nádudvary Ildikó tanítványaként 1. helyezést ért el.

A gyakorlóiskolák rajzpályázatán

KINCSES FLÓRA a 7.B osztályból, Kenéz Anikó tanítványaként 3. helyezést ért el.

A Szépművészeti Múzeum pályázatán

LIGETI MÁRTON, VAJDA MÁTÉ, SZÓKE-MILINTE BOTOND, GÁSPÁR MIKSA, GINTLI FRUzsINA, SZABÓ BALÁZS, TÓSZEGI ÁDÁM a 8.A osztályból, Kuruncziné Kapcsándi Katalin tanítványaként és J. TÓTH EDIT, MARÓTI ZSOMBOR a 8.B osztályból, Szócs Máté tanítványaként 11. helyezést ért el.

Sporteredmények

DRAHOS BOTOND a 6.A osztályból, kung-fuban és karatében OB. 1. és 2.,
HAIN SON ANH a 6.A osztályból, karatében OB 3., nemzetközi világkupán 2.,
PROKICS HANNA a 6.B osztályból, női kardban OB egyéni 1., csapatban 2.,
KÖBLI ANNA a 7.A osztályból, ritmikus sportgimnasztikában OB egyéni összetett 2., csapatban 1., nemzetközi versenyeken 7., illetve 8.,
FATSAR ÁGOSTON a 7.C osztályból, párbajtőrben OB 3.,
FATSAR ÁGOSTON a 7.C, FÓTI ADORJÁN a 9.A, és GÓZON MÁRK a 7.A osztályból a Párbajtőr Diákolimpián 1.,
PÁCZAI MILÁN a 7.NY osztályból, kajakban OB 1., nemzetközi bajnokságon 2.,

PÁCZAI PANNA a 7.NY osztályból, szertornában OB 1., nemzetközi versenyen 1., JÁSZONYI JÁRA a 8.A osztályból, műkorcsolyában nemzetközi versenyeken 1. helyezést ért el.

Zene

KARAKAS BENEDEK a 7.B osztályból, nemzetközi zongoraversenyen 3., országos zongoraversenyeken 1. díjat kapott.

9–13. évfolyam

A Zrínyi Ilona matematikaversenyen

MERNYEI PÉTER a 10.B osztályból, Steller Gábor tanítványaként 13., helyezést ért el.

A Curie matematikaversenyen

SZABÓ ROZINA a 9.A osztályból, Steller Gábor tanítványaként 6. helyezést ért el.

A Dürer matematikaversenyen

TEMESVÁRI BENCE a 10.A osztályból, Lövey Éva tanítványaként; MÁNDOKI LÁSZLÓ a 10.B osztályból, Török László tanítványaként és SZABÓ ROZINA a 9.A osztályból, Steller Gábor tanítványaként összetételű csapat 7. helyezést ért el.

A Bolyai matematika csapatversenyen

HOANG ANH TUAN, KOVÁCS BÁLINT, NGUYEN VI VIEN, GÁL ISTVÁN MARCELL összetételű csapat a 12.A osztályból, Csatár Katalin tanítványaként 6. helyezést ért el.

A Matematika határok nélkül versenyen

A 9.B osztály, Lövey Éva és Sziklai Gábor tanítványaként 2.,
A 10.C osztály, Bárh Balázs és Török László tanítványaként 5.,
A 9.A osztály, Steller Gábor tanítványaként 13. helyezést ért el.

Az Öveges József matematikaversenyen

MERNYEI PÉTER a 10.B osztályból, Steller Gábor tanítványaként 6. helyezést ért el.

Az Öveges József fizikaversenyen

MÁNDOKI LÁSZLÓ a 10.B osztályból, Török László tanítványaként 5.,
ORBÁN MARCELL a 10.C osztályból, Gulyás János tanítványaként 7.,
MERNYEI PÉTER a 10.B osztályból, Török László tanítványaként 12.,
TARDOS TAMÁS a 10.B osztályból, Török László tanítványaként 16. helyezést ért el.

Az Öveges József egyéni összetett versenyen

MÁNDOKI LÁSZLÓ a 10.B osztályból, Steller Gábor és Török László tanítványaként 5.,

MERNYEI PÉTER a 10.B osztályból, Steller Gábor és Török László tanítványaként 5.,

ORBÁN MARCELL a 10.C osztályból, Török László és Gulyás János tanítványaként 13. helyezést ért el.

Az Öveges József csapatversenyen

MÁNDOKI LÁSZLÓ, MERNYEI PÉTER 10.B osztályból, valamint KÓRÓDI BALÁZS, SZABÓ ROZINA 9.A osztályból összetételű csapat 5.,

STADLER BENEDEK, TARDOS TAMÁS 10.B osztályból, ORBÁN MARCELL 10.C osztályból, valamint TRAN THANH BINH 9.A osztályból összetételű csapat 7. helyezést ért el.

A Mikola Sándor fizikaversenyen

MERNYEI PÉTER a 10.B osztályból, Török László tanítványaként 7.,

MÁNDOKI LÁSZLÓ a 10.B osztályból, Török László tanítványaként 17.,

KOCSIS BÁLINT a 9.B osztályból, Tomcsányi Péter és Markovits Tibor tanítványaként 28. helyezést ért el.

Az Irinyi János kémiaversenyen

GRAFF TAMÁS a 11.C osztályból, Balázs Katalin tanítványaként 25.,

STADLER BENEDEK a 10.B osztályból, Balázs Katalin tanítványaként 33. helyezést ért el.

Az Informatika diákolimpia válogatóversenyén

MERNYEI PÉTER a 10.B osztályból, Szatmári Kálmán tanítványaként 5. helyezést ért el.

Az Arany János irodalomversenyen

NGUYEN THUY AN a 10.B osztályból, Törzsök Édua tanítványaként Arany,

PARRAGI BÁLINT a 10.B osztályból, Törzsök Édua tanítványaként Arany,

TARDOS TAMÁS a 10.B osztályból, Törzsök Édua tanítványaként Bronz diplomát kapott.

Az Országos irodalmi pályázatok Sárvári diákírók pályázatán

KOÓS ISTVÁN a 10.A osztályból, Etédi Emőke tanítványaként különdíjat kapott.

Az Országos vers- és prózamondó versenyen

BOGDÁN GERGŐ a 9.B osztályból, Fenyő D. György tanítványaként 1. helyezést ért el.

A Horváth Mibály történelemversenyen

FÖLSZ ORSOLYA a 9.B osztályból, Boronkai Szabolcs tanítványaként 8.,
PARRAGI BÁLINT a 10.B osztályból, Lenkovics Barnabásné tanítványaként 8.
helyezést ért el.

A Francia tollbamondásversenyen

BARTHA BENEDEK a 12.C osztályból, Rosenzweigné Pejtsik Júlia tanítványaként 4.,
HORVÁTH KÁROLY a 12.B osztályból, Lángné Erdős Katalin tanítványaként 5.,
PAUL FRUZZINA a 12.B osztályból, Lángné Erdős Katalin tanítványaként 8.,
DELY BOGLÁRKA a 11.A osztályból, Dávid Anna tanítványaként 10. helyezést ért el.

Az Ábel Jenő latinversenyen

EHRETH RÉKA a 10.A osztályból, Nagy Piroska tanítványaként 3.,
KULLAI ÁDÁM a 10.B osztályból, Nagy Piroska tanítványaként 9. helyezést ért el.

Sport

ORMAY MIHÁLY a 9.B osztályból, tájfutás OB-n 1., diákolimpián 2. helyezést ért el, ifi EB-re utazó csapat tagja.
PAPP BORBÁLA a 10.B osztályból, női kard OB-n egyéni és csapat 1., világbajnokságon 3. helyezést ért el. Az év sportolója cím kitüntettetttje.
KONECSNI KRISTÓF a 11.C osztályból, squash OB-n 1., diákolimpián 1. helyezést ért el. Az országos ranglistán az 1. helyen van.

Radnóti olimpiai siker

A magyar csapat: Nikolényi Gergő, Takács Flóra,
Hajnal Benjámin és Marton Ákos

Bár a világraszóló sporteseményre még egy évet várni kell, szakmai diákolimpiát 2015-ben is szerveznek. A 26. Nemzetközi Biológiai Diákolimpián a magyar diákok egy arany- és három ezüstéremmel kiválóan teljesítettek. Sőt, a legeredményesebb közülük, HAJNAL BENJÁMIN épp idén fejezte be a Radnóti. Óriási eredmény ez Beninek és felkészítő tanárának, Molnár Katalinnak.

A 2014/15. tanév díjai

RADNÓTI EMLÉKPLAKETT 2015

**RADNÓTI EMLÉKPLAKETT
TANULMÁNYI DÍJ**

Kovács Bálint (12.A)

**A Radnóti Emlékplakett
Tanulmányi Díjra jelölt volt,
oklevelet kapott:**

Sebők Máté (12.B)

Kerékgyártó Anna Írisz (13.D)

Fekete Marcell Richard (13.D)

RADNÓTI EMLÉKPLAKETT

KÖZÖSSÉGI DÍJ

Kerékgyártó Anna Írisz (13.D)

és/megosztva

Munkácsy Balázs (13.D)

**A Radnóti Emlékplakett
Közösségi Díjra jelölt volt,
oklevelet kapott:**

Almási Bence Ákos (12.A)

Horváth Károly (12.B)

Kalocsai Adél Krisztina (12.B)

Schmél Viktória Emese (12.B)

Scholz Anna (13.D)

AZ ÉV DIÁKJA 2015

Gyenge Ákos Barnabás (11.B)

**Az Év diákja díjra jelölték
még:**

Do Tú Vy (12.C)

Hajnal Benjámin Zoltán (12.B)

DÖK DÍJ 2014

Nguyen Hong Phuc (11.A)

Radnóti versenyek legjobbjai 2014–2015. tanév

Radnóti versenyek az 1–4. évfolyam számára

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret
NÉPDALVERSENY			
		1. évfolyam	
Marx Júlia	1.		
		2. évfolyam	
Vajda Noémi Rita	2.		
		3. évfolyam	
Gudra Georgina Anna	3.		
Takács Fanni	3.		
		4. évfolyam	
Kuluncsics Bíbor B.	4.		

Radnóti versenyek az 5–8. évfolyam számára

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret
VERS- ÉS PRÓZAMONDÓ VERSENY			
versmondás			
Wolf Sára	7.B Tóth Fruzsina	8.B Almási Anna	7.NY
próزامondás			
Dóczi Maja	6.B Nagy Kristóf	6.B Sáránszky Anna	6.B
SZÉPIRODALMI ALKOTÓPÁLYÁZAT			
A Városligeti tó titka – 5–6. évfolyam			
Fóti Neszta	6.A Boór András	5.A Surányi Gábor Márk	6.A Lukács Réka 7.B
Cházár András közelében – 7–8. évfolyam			
Nwokeji Celine Emília	5.A Bartal Csenge	5.A	Csányi Melinda 5.A

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret
KOMPLEX IRODALMI-MŰVÉSZETI VERSENY			
Görög mitológia az irodalomban és a társművészetekben			
5–6. évfolyam			
Bartal Csenge	5.A Bóhm Dániel Jakab	5.A Derényi Róbert	6.B
Csányi Melinda	5.A Herskovits Dávid	5.A Nguyen Phan Binh	6.B
Eperjesi Róza	5.A Kádár Vera Eszter	5.A Szilágyi Marcell	6.B
Nwokeji Celine Emília	5.A Szijj Zina Róza	5.A Vitai Simon	6.B
7–8. évfolyam			
Demők Dóra	8.A Almási Anna Dóra	7.NY	
Ferenczi Bora	8.A Kiss Ráhel Csenge	7.NY	
Gintli Fruzsina Anna	8.A Májor Zsófia	7.NY	
Nemes Anna Zsófia	8.A Molnár Júlia	7.NY	
TÁRSADALOMISMERET			
A tiltott rengetegben – 5–6. évfolyam			
Hulman Tímea Katalin	6.B Turi Hanna Alma	6.B Prokics Hanna Luca	6.B
Csefkó-Kis Veronika	6.B Nguyen Eszter	6.B Jurenka Csenge Lili	6.B
Sáránszki Anna Éva	6.B Nguyen Zsófia	6.B Bejczy Veronika Hanna	6.B
Kelemen Réka	6.B Dóczi Maja	6.B	
TÖRTÉNELEM csapatverseny			
Fedezd fel az új világot! – 7–8. évfolyam			
Nemes Anna Zsófia	8.A Király Márton	8.B Kovács Eszter Margit	7.C
Szabó Balázs	8.A Tóth Fruzsina Kitty	8.B Örkény Bence	7.C
Gintli Fruzsina Anna	8.A Jékely Boldizsár Lajos	8.B Szabó Sámuel	7.C
<i>megosztva</i>			
		Sziklai András	7.B
		Urbán Tamás Etele	7.B
		Reszegi Márton József	7.B
ANGOL			
Akadályverseny			
5. évfolyam			
Ómolnár Nelli Nella	5.A Ványi András Benjámin	5.A Golden Dorka	5.B
Nwokeji Celine Emília	5.A Wunderlich Ábris D.	5.A Erdei Hanna	5.B
Gonda Zsófia	5.A Békási Zsolt	5.A Farkas Izabella F.	5.B
Kozma Réka Anita	5.A Phan Viet Dung	5.A	
6. évfolyam			
Győrfi Bálint Zsolt	6.B Gedeon Anna	6.A Kelemen Réka	6.B
Bálint Martin Attila	6.B Gedeon Áron	6.A Hulman Tímea	6.B
Erbszt Dávid	6.B Elek Péter	6.A Csefkó-Kis Veronika	6.B
Gödöny Krisztián	6.B		

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret
Kulturális vetélkedő (Pub Quiz)			
7–8. évfolyam			
Urbán Tamás Etele	7.B Papp Borbála	8.B Demők Dóra	8.A
Földes András Ottó	7.B Benyovszky Lili Anna	8.B Nemes Anna Zsófia	8.A
Sziklai András	7.B	Gintl Fruzsina Anna	8.A
<i>megosztva</i>			
		Loyola Elío	8.B
		Maróti Zsombor	8.B
		Patrik-Pirk Domonkos	8.B
Story telling (próza angolul)			
5–8. évfolyam			
Taylor Sol Nadia Alina	5.B Lukács Réka	7.B Sipos Borbála	6.A
Dóczi Maja	6.B	Német Konrád	6.B
MATEMATIKA csapatverseny (KisMaCsEK)			
Paulovits Barnabás	5.B Weisz Péter	5.B Bukta Ádám Imre	7.A
Papp Balázs	7.NY Máté Jakab Alajos	8.B Le Thanh Son	7.A
Földes András Ottó	7.B Patrik-Pirk Domonkos	8.B Máthé Kristóf Attila	7.A
Jékely Boldizsár Lajos	8.B Reviczky Marcell	8.B Nguyen Zsófia Ly	7.A
Nagy András Márton	8.B Weisz Csaba	8.B Terjék Ágota	7.A
Szűcs Leó Szilárd	8.B	Vámper Laura Dea	7.A
TERMÉSZETISMERETI KALANDTÚRA			
Turi Hanna Alma	6.B Gazdag Győri Zétény	6.A Kelemen Réka	6.B
Nguyen Eszter	6.B Nguyen Hai Anh	6.A Sáránszki Anna Éva	6.B
Nguyen Zsófia	6.B Máthé Ferenc	6.B Jurenka Csenge Lili	6.B
Dóczi Maja	6.B Tóth-Rohonyi Iván	6.A Bejczy Veronika Hanna	6.B
<i>megosztva</i>			
	Komáromi Krisztina P.	6.A	
	Reisinger Csenge	6.A	
	Ringwald Anna	6.A	
	Urbán Luca	6.A	
BIOLÓGIA csapatverseny			
A bőr egészsége – 7–8. évfolyam			
		Bitter Hanna Linda	7.A
		Shemesh Sára	7.A
		Fejér Anna Júlia	7.A
		Kuklis Hanna	7.A
FIZIKA csapatverseny (mérésí jegyzőkönyv)			
8. évfolyam			
Demők Dóra	8.A Maróti Zsombor	8.B Novák Bálint Huba	8.C
Hajdu Márton	8.A Máté Jakab Alajos	8.B Pór Dániel Endre	8.C
Szőke-Milinte Botond	8.A Reviczky Marcell	8.B Vizkeleti Péter	8.C

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret
FÖLDRAJZ csapatverseny			
7. évfolyam			
Jándi Margit Angéla	7.B Terjék Ágota	7.A Máté Réka Dorottya	7.A
Kohári Laura Kamilla	7.B Nádai Hanga	7.A Vamper Laura Dea	7.A
Mayer Lili Georgina	7.B Lukács Réka	7.B Kapsa Marcell	7.A
8. évfolyam			
		Patrik-Pirk Domonkos	8.B
		Reviczky Marcell	8.B
		Weisz Csaba	8.B
KÉMIA zárthelyi verseny			
7. évfolyam			
Sebestyén Botond	7.B Buzafalvi Dénes	7.C Lukács Réka	7.B
Bánhidi Laura	7.C	Terjék Ágota	7.A
8. évfolyam			
Szabó Balázs	8.A Reviczky Marcell	8.B Gróf Dávid	8.B
KÉPZŐMŰVÉSZETI PÁLYÁZAT			
Illusztráció egy kötelező olvasmányhoz			
Martincsek Marietta	8.B Vajda Máté	8.A	
	Turi Hanna Alma	6.B	
Konstrukció			
Szabó Julianna Flóra	7.C Bejczy Veronika Hanna	6.B	
FOTÓPÁLYÁZAT			
Nagy Veronika	8.B Turi Hanna Alma	6.B	

Radnóti versenyek a 9–12. évfolyam számára

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret
MAGYAR			
Vers- és prózamondó verseny			
Vers			
Rajkó Bence Zoltán	10.A Gerlei Péter Dávid	10.A	
Kasza Árpási Miksa	11.C		
Próza			
Bogdán Gergely	9.B		
Alkotópályázat			
Kappanyos Mária	12.B		
Esszéíró pályázat			
	Kiss Balázs Márton	11.B Toroczka Dóra	11.A

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret
KOMPLEX IRODALMI-MŰVÉSZETI csapatverseny			
Parragi Bálint Márk	10.B Panyi Róbert	10.A Almási-Kecskés Konrád	9.A
Biró Danijar Áron	10.B Koós István	10.A Fóti Adorján	9.A
Darvas Kristóf Márk	10.B Gerlei Péter Dávid	10.A Gazdag-Győri Zsombor	9.A
Kullai Ádám Balázs	10.B	Klein Ambrus István	9.A
ANGOL			
Hallás utáni szövegértés verseny			
9. évfolyam			
Doan Thi Trang Thanh	9.B Szabó Rozina Eszter	9.A	
Végh Eszter	9.A Nagy Iván László	9.B	
10. évfolyam			
Panyi Róbert	10.A		
Műfordítási verseny			
		Lajti Renáta	9.A
NÉMET			
Műfordítás pályázat			
10. évfolyam			
Temesvári Bence	10.A Szabados Nikolett	11.C	
11–12. évfolyam			
Gáspár Zsófia	11.A		
Tamás Bálint	11.B		
FRANCIA műveltségi csapatverseny			
Lenkefi Julia	12.B Gulyás Mihály Barnabás	10.B Do Tú Vy	12.C
Paul Fruzsina Rebeka	12.B Parragi Bálint Márk	10.B Gyenge Ákos Barnabás	11.B
Upor Veronika Sára	12.A Winkler Soma	10.B Havasi Márton	12.C
LATIN zárthelyi fordítás			
10. évfolyam			
Koós István	10.A Ehret Réka	10.A Spitzer Milán	11.C
11–12. évfolyam			
Fekete Marcell	13.D Tarján Dorottya	12.B Forman Balázs	11.A
OROSZ műveltségi csapatverseny			
Sebők Máté	12.B Széll Adrienn	11.C	
Imre Lukács	12.A Gräff Tamás	11.C	
Dán Katalin	12.A Máth Beáta Virág	11.C	
<i>megosztva</i>			
	Toroczkai Dóra Fruzsina	11.A	
	Csobánczy Tekla T.	11.A	
	Bakos Noémi	11.A	

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret
MATEMATIKA csapatverseny (NagyMaCsEK)			
Mándoki László	10.B Tardos Tamás Gergő	10.B Nguyen Duc Dániel	9.B
Mernyei Péter	10.B Hoang Anh Tuan	12.A Nguyen Ha Anh	9.B
Nguyen Hai Yen	10.B Kovács Bálint	12.A Diczházi Rita	11.A
Ta Dieu My	10.B Nguyen Vi Vien	12.A Nguyen Hong Phuc	11.A
FIZIKA csapatverseny			
9. évfolyam			
Doan Thi Trang Thanh	9.B Hardi Noémi Alexandra	9.A	
Kiss Kocsárd Benedek	9.B Klein Ambrus István	9.A	
Széles Márk	9.B Schuller Dóra Lili	9.A	
10. évfolyam			
Bartos Marcell Ákos	10.A Földi Sándor	10.A	
Peisz Balázs	10.A Honti Kristóf	10.A	
Temesvári Bence	10.A Panyi Róbert	10.A	
<i>megosztva</i>			
	Gräff Tamás	11.C	
	Kasza Árpási Miksa	11.C	
	Katona Zsófia	11.C	
FÖLDRAJZ verseny			
			Almási-Kecskés Konrád 9.A
BIOLÓGIA prezentációs verseny			
9. évfolyam			
Semmelweis Marcell	9.A Ecseki Andor Áron	9.B	
Széll Orsolya	9.A Taál Dávid Kornél	9.B	
Tarnai Zsófia Eszter	9.A		
10. évfolyam			
Nemes Borbála D.	10.C		
Virág Anna Zsófia	10.C		
TÖRTÉNELEM csapatverseny – Rendszerváltások a 20. században			
9–10. évfolyam			
Nagy Iván László	9.B Almássy-Kecskés Konrád	9.A Kurdi Barnabás	9.B
Lipcsei Bence	9.B Fóti Adorján	9.A Van Der Lek Lilla	9.B
Széles Márk	9.B Balla Szabolcs	9.A Porubcsánszki Bence	9.B
Ecseki Andor Áron	9.B Vaczulin Márton Bernát	9.A Szilágyi Lili Zsófia	9.B
KÉPZŐMŰVÉSZETI PÁLYÁZAT			
Karakas Kolina	9.B Stabb Hanna	9.B	
<i>megosztva</i>			
Bakos Noémi	11.A		
FOTÓPÁLYÁZAT			
Nagy Eszter Judit	10.B Kovács Dániel	11.C	

Walkó Györgyné búcsúztatása¹

A magyarországi angoltanítás nagy alakjától veszünk ma búcsút. Az utolsó évtizedekben Ági néniként beszéltek róla, pedig ez nem igazán illett hozzá: ő a *Walkóné* volt. Ahogy a reformkori magyar színház csillagai Déryné és Lendvayné.

Milyen tanár volt a Walkóné? – kérdeztem egy tanítványát, aki ma már a hatvanhoz közeledik. „*Kemény*” – mondta *ellágyultan*. „Szuggesztív, dinamikus tanár volt, remek humorral, nem lehetett nála nem figyelni, nem tanulni. És meg is tanultunk angolul! Érettségi napján délután mentünk szóbelizni a Rigó utcába, és este már a sikeres állami nyelvvizsga birtokában mentünk büszkén a bankettre.”

„Hogy milyen volt?” – mondta egy másik tanítvány. „Nagyon lelkes volt, szívből csinálta, sugárzott róla, hogy mindenáron meg akar minket tanítani angolul. Beviharzott az osztályba, lecsapta a táskáját az asztalra, és elkezdődött.”

Walkóné sikeres tanár volt: lendületességével, igényességével, módszerességével, következetességével mindent kivasalt a tanítványaiból. Számosan érték el kiváló helyezést az OKTV-n. A gyerekek dolgoztak és közben élvezték színes egyéniségét.

Én 1968 szeptemberében ismertem meg őt, amikor ötödéves egyetemistaként először léptem be a Radnóti Gimnázium épületébe, és rögtön önállóan kezdtem tanítani három osztályban óraadó tanárként franciát és németet. Walkó Ági volt a 2. idegen nyelvi munkaközösség vezetője, ő fogadott, kalauzolt és mutatott be a kollégáknak. Mindjárt helyet is keresett nekem a tanáriban az ablakokkal szemközi fal mentén húzódó nagyon hosszú asztalsornál – önmagával srégen szemben ültetett le. Ő háttal a falnak, az asztalsor végén ült. Engem annyira elbűvöltek a kényelmes, forgó farkarosszékek, hogy nem jöttem rá rögtön, milyen stratégiai helyet választott ki magának Ági. A sarokban forgó székről az egész tanárit be lehetett látni, minden mozgást követni, ugyanakkor félre is lehetett húzódni, az értekezleteken észrevehetetlenné tudta tenni magát. Már akkor ősz haja volt, és mindent tudott az iskoláról, az egyetemről, ismerte a régi történeteket és a legfrissebb pletykákat, azt hittem, hogy ő már réges-régen a Radnótiban tanít. Pedig akkor még csak hét éve volt ott, és utána huszonhét évet maradt.

¹ Elhangzott a 2015. szeptember 27-i temetésen.

A Radnótiba érkezésig állandó mozgásba hajtotta a történelem. Az egyetemi diplomaosztás után 2 nappal a debreceni gettóba került, utána a bergen-belseni koncentrációs táborba.

1946-ban tanítani kezdhették a debreceni angol tanszéken, de 1950-ben ezt *bezárták*, a vidéki egyetemek összes nyugati nyelvi tanszékével együtt.

Budapesten az újonnan alakult Idegen Nyelvek Főiskolájára került, 1955-ben *azt is bezárták*.

1957-ben új életre kelt a debreceni angol tanszék, Országh László professzor visszahívta őt. Ekkor már a fővárosban élt férjével Walkó Györggyel, és már megvolt Zsuzsi. Előbb-utóbb abba kellett hagyni az állandó ingázást, az állandó rohanást.

1961-ben érkezett Walkó Ági több vágányzárral megszakított pályáján arra az állomásra, ahol végre megállapodhatott. Szerencsés találkozás helye ez az állomás. A Radnóti Gimnázium akkor lett az ELTE gyakorló iskolája: nagy tudású vezető tanárookra volt szükség. Akkoriban nagyon sok *orosznyelv-tanár* volt a Radnótiban, úgynevezett második idegen nyelvként *németet, franciát és latint* tanítottak, Ági lett az *első angoltanár*. Ma 18 angoltanár van az iskolában. Ő indította el a Radnótiban az angoltanítás diadalmenetét. Ehhez persze újabb szerencsés találkozás kellett. 1965-ben Lukács Sándor lett a Radnóti igazgatója, megkezdődött a „Lukács-korszak”, amiről Ági 2009-ben azt írta, hogy „ez volt a Radnóti máig jellemző szellemiségének igazi felfutása”. Lukács, akit diákok és tanárok egyaránt Diribácsinak hívtak, a fakultatív rendszerrel nagyszerű új lehetőségeket nyitott a nyugati nyelvek, különösen az angol tanítása előtt, s ebben legfőbb támasza Ági volt.

1991-ig vezette az angoltanárok munkaközösségét, akik csodálták energiáját, bölcsességét, és rengeteget nevettek kiapadhatatlan viccein. Volt egy Radnóti angolos buli, ahol a munkaközösség tagjaitól egy füzetet, ceruzát és egy cérnából készített pót-hangszálat kapott, mert éppen hangszalag-gyulladása volt, így nem tudott viccet mesélni, s remélték, hogy leírja nekik, amit elmesélt volna.

A derű, a nevetés, a szójáték, az önirónia az életeleme volt. 1976-ban egy pedagógusnapi bulin vidám seregszemlét tartott a tantestület tagjaiból a nevük, munkájuk kifigurázásával – szakmai munkaközösségekbe tagolva sorolta őket. Ebből idézek: „Az idegen nyelvi munkaközösség tagjai restelkednek, a parádés szemlén előttük csak egy ősz sörényű VAKLÓ (walkó) botorkál. A kivénhedt jószág néha még felkapja a fejét, fülel a dobszóra, de régi ÁGilitásából már csak igen keveset őrzött meg.”

Ágilitását teljes mértékben megőrizte – a hetvenes évektől a tanítás mellett sokat fordított, 1977-ben jelent meg az Európa kiadónál Singer A rabszolga című regénye, amelyet Ági fordított, s a kiadóra mindjárt ráragyogott a szerencse: 1978-ban Nobel-díjat kapott az író. További két könyvet fordított tőle: A Sátán Gorajban, A lublini mágus. No meg Thomas Keneally-től a Schindler listáját.

Nem találkoztam olyan kollégával, aki rosszat mondott volna Ágiról, pedig ez a pedagógusok világában is nagy szó. Soha nem ismerte a féltékenységet, akiben értéket látott, segítette, egyengette a pályáját. Azzal kezdtem ezt az emlékezést, hogy az angoltanítás nagy alakjától veszünk ma búcsút. Nem azt mondtam, hogy az angoltanítás nagyasszonyától, mert nem volt benne semmi nagyasszonyos, nem tartotta a távolságot, nem várta el a tiszteletet, megkapta azt ő anélkül is – sosem volt benne sértettség, épp ellenkezőleg, mindenkihez volt egy kedves szava, rámosolygott az emberekre, érdeklődéssel fordult felénk, kíváncsi volt a véleményünkre. Walkóné a kiemelkedő angoltanár nem nagyasszony volt, hanem egy rendkívül sokat dolgozó, sokat olvasó, minden kulturális eseményt figyelemmel követő, társaságban szíporázó asszony mellett, hogy nagyszerű anya, feleség.

1995-ben hagyta abba a tanítást. Később maga gyakran mesélte, hogy milyen sokáig nem ment nyugdíjba, pedig már réges-rég mehetett volna. Egyszer aztán megkérdezte tőle egy diák, hogy emlékszik-e XY-ra, aki régebben a tanítványa volt. Ági persze emlékezett, mint mindenre és mindenkre. Megkérdezte: Ő az anyukád? Nem, felelte a gyerek, ő a nagymamám. – Na akkor éreztem úgy, mondta Ági, hogy ideje nyugdíjba menni.

Ha Ági most itt lenne, azt súgná a fülembe: Na, ebből elég volt. Tudod, hogy hívják a rabbit, aki előtted beszélt? Radnóti Zoltán. Látod, még most sem tudok megszabadulni a Radnótitól.

Ági! A Radnóti volt és jelenlegi tanárai és diákjai nevében köszönök mindent, amit Tőled tanulhattunk. Emlékedet megőrizzük. Isten veled!

Pataki Pál

Régizene – Új rajongók

Sebestyén Márta, Andrejszki Judit
és a Bihari János Táncegyüttes műsoráról

A *Messzeringó* estsorozat – amelynek teljes bevétele az iskola szépülését, gyarapodását szolgálja már évek óta – 2015. február 20-án ismét Kossuth-díjas vendéget ünnepelhetett a Díszteremben. *Sebestyén Márta* népdal-énekesnő a hetvenes években a Radnóti padjait koptatta, a koncertjét bevezetendő felidézett emlékei szerint nagy örömmel. Így boldogan jött el újra, ahogy elmondta, egy viola da gambával a hóna alatt még könnyebb szívvel lépte most át az iskola küszöbét, mint annak idején sokszor a becsengetést lekésve, az ellenőrzőjével a kezében...

Ezúttal *Andrejszki Judit* régizeneésszel közös műsora kápráztatta el a diákokból, szülőkből, tanárokból – és alighanem régi radnótisokból verbuválódott szép számú nézősereget. A szinte teltházas koncerten a természetesség, a humor és persze a különleges zenei minőség lenyűgözte a székek között a par-

ketton ülő alsósokat ugyanúgy, mint a fáradt matektanárokat a hátsó sorokban. Sebestyén Márta így fogalmazta meg *Lebbenj csak, könnyű ének!* című programjuk üzenetét, amely a *Századok magyar zenéje európai kitekin-téssel, népi és írott forrásokból* alcímet kapta: „Kettőnk habitusa, zenei gondolkodása nagyon hasonló, noha hangfaj-tánk, stílusunk eltérő – mégis

sok a közös! Gyönyörűen ösz-szesimul a népzene rusztikus volta, hús-vér előadásmódja a reneszánsz nem kevésbé vér-bő és örömteli dalaival. Mi megpróbáljuk emberközelbe hozni azt, amit sokszor sajnós túlszépelegnek, túlfinomkod-nak és így az embernek téves képzete támadhat mindkét ze-nei világról...”

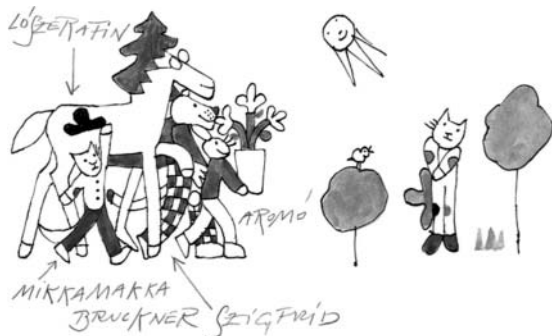
Az este második részében a hatvanegyedik évébe lépett

Bihari Táncegyüttes három felnőtt párosát és megszámlálhatatlan gyerek táncosát vonultatta fel a Díszterem színpadára. A háttérfüggönyben megbúvó háromtagú népzenekar húzta, a fiatalok pedig énekelték és ropták lankadat-lanul, fel-felcsillantva a Kárpát-medence megannyi tájegységének népzenei és néptánc motívumait. A nézőtéren ülők között sem sokan maradtak moz-dulatlanul.

Messzeringó. Radnóti Miklós szép szavát e sorozat újra meg újra friss tar-talmakkal tölti meg. Ezen az estén a népzene és a régizene szerzett új rajon-gókat.

Ez az est sem jöhetett volna létre a segítő szülők és persze a mindig tettere kész Colossal nélkül. Köszönjük, Kata, Csaba, András, Babett és mások fárad-hatatlan munkáját!

„Miért szereted? Csak.
És olyan boldog volt, amilyen még soha.”

Ezekkel a szavakkal ért véget *Huszárik Kata* és *Nagy Anna* Lázár Ervin novelláiból összeállított műsora a *Messzszeringő* május 8-i, évadzáró estjén. A varázslatos szépségű, hol komolyabb, hol könnyedebb, hol mesés, hol nagyon is valóságos történetek mind rólunk és hozzánk szóltak a két színésznő lélegzet-

elállító tolmácsolásában. A főként felnőtt olvasóknak szóló novellák drámaisága, humora, tempója a közönség minden tagját érezhetően magával ragadta. Aki hallotta, soká nem fogja feledni az éhezőművészt, a hazudós egeret, az állatmesét, a hidegvízbe mártott háborús atlétát, az égből lógó trapézt... És persze a hétszögletű kerek erdő lakóit.

Hábetler András úgy építette föl műsorát, hogy saját – részben radnótis – élettörténetébe helyezett bele Mozart-áriákat, Donizetti Szerelmi bájját, de még Tevjét (Hegedűs a háztetőn) is. *Köteles Géza* pompás zongorázása kísérte a zeneileg igényes és pontos, de humoros, közönséghez igazított számokat. Egy kisgyerek az előadás után azzal lépett oda a énekeshez, hogy ez volt az első alkalom, hogy tetszett neki komolyzene. Lehet ennél nagyobb siker egy iskolában?!

A művészek az est bevételét az iskola alapítványának ajánlották fel. Hálás köszönet nekik és minden segítőnek: szülőknek, technikusoknak, gondnoknak, karbantartónak, portásnak!

„A reménytelen szerelemtől a beteljesült csalódásig”

Bródy János nyitotta a 2014–15-ös tanév *Messzeringó* sorozatát. Persze megtelt a díszterem, a karzatra is jócskán jutott néző. Ránézésre is vagy három generáció képviselői voltak kíváncsiak a 70. születésnapjára készülő művész műsorára. A vele többé-kevésbé egykorúak; a gyerekek korúak és az unókák, a most iskolába járók. A *Miért hagytuk, hogy így legyen* generációtól a *Földvár felé félúton* nemzedéken át az örökzöld (és ezen az estén is fergetegesen eljátszott-elbeszélt) *Micimackóig*. És mindenkinek jó volt az este.

Ötven éve énekel, írja a fülbe és elmébe mászó dalszövegeket és dallamokat. Ez az este inkább szomorkás, kiábrándult volt. És nem elsősorban a „rezignált nyugger”-lét miatt. Visszafogottságában is minden dal a kiábrándult, csalódott „filléres emlékek”-ről szólt. Az élet nagy és kis kérdései összekapaszkodtak; az apa és az anya személyes megidézése is a magánélet és a közélet alapvető, mindenkinek és minden kornak feltehető kérdéseit feszegette.

A dalokat összekötő szövegeket – bár olykor kedélyesek, néhol kifejezetten viccesek – szintén reményvesztett, szomorú hangulat járta át. Csupán az vigasztalhatta a hallgatót, hogy lát-hall egy örökifjú énekest, aki mindegyre fölhívja a figyelmet. Mondjuk arra, hogy „ezek ugyanazok”.

Nem lehet egy efféle este vége más, mint a *Ha én rózsá volnék*. És itt a rutinos művész bizony rontott: Ha én rózsá volnék, mindig nyitva állnék – kezdte. Mosoly, rövid magyarázkodás, újramegdés. Hát persze, hogy a kapu! Ami nyitva áll, beereszt, nem kérdi, ki jön, honnan jön – mi lehet ma ennél égetőbb kérdés?!

Köszönet a szülőknak, a Colossalnak, mindenkinek a szervezésbeli és egyéb segítségét.

De legfőképpen köszönet Bródy Jánosnak a nagylelkű ajándékért, amit az iskolának és pénteki hallgatóságának adott. Talán lesz még jókedvűbb együttlétünk...

Bár látványos nagy nyári felújításokra idén nem került sor, az őszi szünetben két terem is megszépült.

A II. 60 szülői felajánlásból esett át festésen.

A fszt. 9-et viszont a benne „lakó” 9.C-s diákok és szüleik varázsolták újjá.

2015 évzáróján először adhattuk át ezt a díjat. Egy díjat, ami két okból is újszerű: olyan iskolai elismerés, mely irodalmi munkásságért jár; és az iskola történetének első mecénás díja. A felajánló öregdiák egy másik régi diák, a fiatalon meghalt Békés Pál író emlékére alapította ezt az elismerést. (A részletes kiírás a honlapon és a tavalyi évkönyvben olvasható.)

A zsűri a hosszú távú elképzelések szerint két magyartanár mellett a korábbi díjazottakból áll. Mivel azonban ebben az évben még ilyen személy nem lehetett, a magyartanárok úgy döntöttek, felkérik két olyan volt diákot, akik minden bizonnyal megkapták volna

ezt a díjat, ha lett volna már az ő idejükben is. Így a magyar munkaközösség volt és jelenlegi vezetője mellett Gács Anna esztéta és Mesterházi Mónika költő, műfordító döntött a beérkezett pályaművekről. Az alábbiakban a két díjazott műveiből olvasható válogatás.

KAPPANYOS MÁRIA: AHOVA JÁRSZ

A nagyanyám és a pszichológusom ugyanabban az utcában laknak. Igen, az *én* pszichológusom, ugyanúgy, ahogy a nagymamámnak csirkés Erzsije van a piacon, ahova szombatonként jár.

A nagyanyám nem tudja, hogy én *hova* járok. Nem mondtam el neki, nehogy megijedjen. Nehogy baj legyen belőle. Pedig azért nem kell fizetni a beszélgetésekért, mert ő a rokonom és mert ott lakik. Mindig féltem, hogy összetalálkozunk, nehézkes járás, kihúzott szemöldök, és hazudnom kell valamit, hogy kutyát sétáltatok, pedig nincs is nálam kutya és egyébként is a város másik felén lakom, hogy barátokkal találkozom, pedig nincsenek is barátaim. Hogy a Nemzetibe jöttem, gratulálni Alföldinek és biztosítani vonzalmamról, de ő már rég nincs ott, Szegeden próbálja az István a királyt.

Szóval nem mondhatom el neki. Nem derülhet ki. Titok, az én titkom. Erre a célra kifejesztettem egy surranást, lapos, alattomos és nemes célzatú surranást. Besurrantam a kapun, fel a lépcsőn, kézfogás és besurranás a szobába, és aztán ötven perc múlva újra ki. A kapuig nem kísért el.

Óvakodva sétáltam a villamostól, sokszor és ugyanúgy, minden pillanatban várva, hogy meglátom, hogy utánam szól. Ritkán jár le a lakásából, csak szombat reggelente a csirkés Erzsijéhez. Nem találkoztunk. A napi beszámolóból, telefonon, mindig kihagytam pszichológust, pedig voltak olyan napok, amikor más nem is történt. Szabad volt hazudni, hiszen csak meg akartam védeni. Nehogy baj legyen. Hazudni lelkiismeretesen, félelemből. Nem olyan nagy hazugság ez, vagy hatalmas hömpölygő hazugságfolyam. Mindenesetre nem nagyobb, mint amit a betegség előtt mondott nekünk, nem nagy hazugság, de hosszú, negyven éven át tart.

Hogy Weiß Sámuel, a dédapám, sváb volt.

Megbetegedett. Erre az időszakra alig emlékszem. Félttem, nagyon, és úgy tűnik, hogy nem főképpen a nagyanyám elvesztésétől. Hanem magától a betegségtől, a hatalmas testétől, amiben romlás indult meg. A sejtek szempontjából persze nem romlás: inkább mámoros burjánzás, halhatatlanságuk részeg ünneplése. Az egyetlen megoldás az volt, hogy mindent kizártam a tudatomból, ami vele történik. Ettem, aludtam, szartam. Néhány mondat, néhány szó szűrődött csak át ahhoz, ami voltam, azok alatt a hónapok alatt, de ezek is szinte értelmetlenre torzítva, aránytalanul felnagyított részletekkel. Figyeltem például az érdekfeszítő hangtani hasonulást abban a jelentésnélküli szóban, hogy kékgolyó. Nem kával, gével. Kéggolyó. Oda kellett vinni. Ontológia, az valami filozófiai irányzat. Új pizsamát kapott. Nem tudott egyedül mosakodni. A haja nem hullott ki, csak nem festhette. Nem mehetett vízbe. Nem akkor mondta el, amikor beteg volt, nem a műtete előtt, hanem amikor már meggyógyult, túlélte, nem tudom, kinek a kegyelméből. Talán a szégyen vette rá, vagy annak a negyven évnek a súlya, amióta egyedül él, és ami már majdnem felengetett, hogy aztán újult erővel nehezedjen a testére. A lélek nem számít.

Szekrényei voltak. Mindenfélét tartott bennük, régi ágyneműket, nagyapám német nyelvű fényképészeti szakkönyveit, nem nyúlt hozzájuk. Rengeg fotót, azokat is, ahol gyönyörű fiatal menyasszonyként fekete vállalati Chevrolet-be száll, hogy nászútra induljon (és sevroletnek ejti, anyám kijavítja a kifogástalan francia kiejtésével). Pöttyös könyveket, ahol fiatal lányok sajátítják el az élet előre lejegyzett igazságait. Járóbabát. (Kettőt is, mert az első túl nagy volt anyámnak, félt tőle, és kapott egy másikat.) És egy piros bőrtáskát, benne a negyvenéves titokkal. A dédszüleim anyakönyvi kivonataival és kikeresztelkedési papírjaival, ezerkilencszázharminchatból. Megegyeztek a nagyapámmal, hogy a lányuknak nem mondják el. Hogy nehogy baj legyen.

Weiß Sámuel, a dédapám, nem sváb volt.

Ez is egy ilyen mondat volt: elvitték volna az unokáidat. Simán elvitték volna őket.

Elmondta, hogy a másik dédapám, aki postás volt, és nem nemsváb, kenyeret csempészett a gettóba a feleségének és a gyerekeinek.

Hogy a család sok-sok férfitagja, apák, fivérek nem katonaként haltak meg.

De a nevetés mindig segít, hát nem értitek? Nevettünk is, rengeteget! És megtanultunk flódnit sütni, ami közismerten bevált módszer a transzgenerációs trauma leküzdésére.

(És mégis volt titkos csirkés Erzsím!)

És mondtuk neki, hogy sokkal fennköltebb lett volna meghalnia a titkával, majd búcsúlevélben közölni mindazt, amit a félelme-szégyene túl korán kimondatott vele. Csatolni a családi flódnireceptet.

Nem halt meg, csak hazudott, meg akart minket védeni.

A cél.

És rá vigyázni kellett, mindig, de inntől fogva méginkább. A hasonulás óta. Ezért surrantam. Jogom volt hozzá nekem is.

De elég! A csirkés Erzsím megszűnt titok lenni, megtörtént a coming-out. Tudomásul vette. Nem kell azt szégyellni.

Mondta, hogy találkozhatnánk, tudod, *utána*, odajön értem a kapu elé, de végül mégsem tudott, mert elfelejtette, hogy aznap mentek volna tisztítani a kályháját.

Nem találkoztunk.

Már mindketten tudtuk, tudomásul vettük az igazságot, vagy valamit, ami igazságabbnak tűnt, mint az előző. Bátor döntés volt tőle, akkor is, ha félelmében hozta. Megszegte a szerelmének tett ígéretet.

De még sok szekrénye maradt. Nem tudom, milyen ereklék, milyen titkok rejtőznek ott, port töröl, de nem mozdítja el őket. Még egyáltalán nincs vége. Sikeresen túltettük magunkat újonnan talált nemsvábságunkon. De még bármennyi piros bőrtáska rejtőzhet az ágyneműtartóban vagy az íróasztalfiókban.

Mindezt szem előtt tartva nem mondtam meg neki, hogy többet nem járok majd az utcájába a pszichológusomhoz és nem surranok majd be a kapun, mint már sokszor tettem, mert a Rorschach-teszt kiértékelése után helyénvaló lépésnek tartotta, hogy pszichiáterhez küldjön és hogy ellenőrzése alatt megkezdődjön a gyógyszeres kezelés.

Nehogy baj legyen.

De a szavaink súlyosak, csak utalgatunk. Tartották-e a nagyszülei a szombatot? Nem emlékszik.

És hazaértél már onnan, ahova jársz?

KAPPANYOS MÁRIA: ÉN ÉS/VAGY TONIO KRÖGER

– Jó napot, Tonio – köszöntöm a címszereplőt. – Örülök, hogy eljött.

– Részemről a szerencse – mondja udvariasan, de nem igazán odafigyelve Tonio Kröger. Viszonozza a kézfogásomat, a tenyere egy kicsit izzadt. Meg-

igazítja a nyakkendőjét. Extravagáns nyakkendője van, sólymokkal, gémekkel és krokodilokkal. Kényelmesen elhelyezkedik a fotelban, keresztbe teszi a lábát és rámpillant. Szép mélybarna szeme van. Elégedetten nyugtázom, hogy öregszik, hogy már lecsúszott a jézusi korról, és hogy őszülnek azok a göndör fürtjei.

– Egy kísérlet miatt hívtam ide. Fontos kísérlet. Remélem, önnek is érdekes lesz, nekem biztosan.

Tonio szórakozottan bólint.

– Kér madeleine-t? Hátha eszébe jut valami érdekes. Elég sok hasonlóság van önök között. Neki is összejöttek a szerelmei a végén. Csak az egyikük meghalt, előtte meg egy kicsit megszegyenült. És akkor már késő volt. Na mindegy. Önnek még nincs késő. És kiderült, hogy nem kell keresztthalált halnia. Hány éves most?

– Negyvenhat.

– Na, látja. Mindjárt jön a midlife crisis. Remélem, izgul.

Tonio Kröger vállat von. – Én nem az időben élek. Készítettem magamnak állandóságot.

– Szerintem ez csak eszképzimus. Mint ahogy sok más is. Na, milyen? – kérdezem, a süteményes tányérra pillantva. Tonio lesöpri a morzsákat a krokodilokról.

– Nem tudta kihagyni, ugye? – kérdezi egy kissé ingerülten.

– Ezt ön mondja, aki egy kéziratral igazolta magát. És megváltott egy jegyet Helsingörbe – jegyzem meg. – De igaza van. Önnek talán szabad.

Néhány másodpercig kellemetlen(!) csönd uralkodik. Megtöröm, hogy előbbre jussunk a kísérletben.

– Nekem is hülye nevem van egyébként. Tudja, hogy a Kappanyos honnan jön? A kappan az egy herélt kakas. Másnéven gyurkó. Levágják a taraját. Kérdés, hogy hogy jön ez a könyörületesség anyjához. Bennem a groteszk és a nevetséges keveredik az alávetettséget nyugodtan elfogadóval, a szenvedővel, mondjuk, ecce ancilla domini, esetleg. Jó, ezzel lehet, hogy nem megyünk sokra. De a legegyszerűbb dologknál kell kezdeni.

Tonio Kröger belevág a fecsegésembe.

– Ön kívülről álló? – kérdezi.

– A legkevésbé sem – mondom büszkén. – És ön sem az.

– De hiszen nem beszélget senkivel – veti ellen Tonio. – Nincsenek barátai. A barátai csak egymást szeretik. Az első padban ül. Esténként otthon van, és ráadásul alig olvas. Soha senkivel nem találta meg a hangot. Nem értik.

– Ön büszke erre? – kérdezem ingerülten. – Mert nekem egyre inkább úgy tűnik. Hogy direkt nem érteti meg magát, és aztán lubickol az önsajnálatban. Mást nem próbált már megérteni? Az lehet, hogy többet segítene. Mármost a többi embert?

Tonio néma marad.

– Azt hiszi, hogy bárkit is érdekelnek a fáí? Csak az emberekről és az emberekből írhat. Azt hiszi, hogy van magában bármi is, ami nem tőlük származik?

zik? De most komolyan. Figyelhetne egy kicsit. Mindenkit elintézett egy legyintéssel. Nézze meg őket jobban.

– Én többet tudok, mint ők – ellenkezik Tonio. – Annyival többet. Annyival nagyobb a terhem.

– Kérdezte őket valaha?

– Csak a lovaglásról tudott beszélni – nyafog Tonio.

– De Tonio, az emberek változnak – mondom nagy meggyőződéssel. – Akkor még gyerekek voltak.

– De nem felém változnak. Elfelé.

– Pontosan, pontosan.

A megint beálló csendben figyelem az arcát. Öregszik, hála istennek, hála istennek. Az utolsó pillanatban meggondolta magát az az ember, és a harminc ezüstpénzen elmentek fagyizni, vagy (baráti) párbaj helyett valóban elutaztak valami egzotikus helyre krokodilt enni. És így volt, jó és szeretett ácsként öregedett meg, végül unokái körében szenderült jobblétre, ők pedig üdvözölték a norvég herceget és együtt írták meg a sztorit. Az igazi jézusi kor valahol nyolcvanhárom körül van, a nyolc hullát meg újra kéne számolni.

A jézusi kor csak midlife crisis, sőt, még az sem, túl kell rajta esni és ennyi. Nézem a szép, már helyenként ráncosodó kreol bőrt és nem hiszek neki.

– Én is ismertem egy Hansot – mondom neki megértően. – Vagy egy Ingét. Még szőke is volt, képzelje. És nagyon akartam, hogy megértsen, és hogy tudja, hogy milyen szép. Még Bibliát is idéztem, képzelje, ráadásul a cikibb részeket.

Tonio láthatóan felélénkül. – Tényleg? És megértette?

– Gondolom, rosszul mondtam. Vagy rosszkor. De lehet jól mondani – szerintem leszögezni. – Meg jókor. A Bibliát lehet, hogy ki lehet belőle hagyni. Legközelebb inkább írok valami sajátot, kevesebb báránnyal.

– Igen – helyesel Tonio. – A bárányokat könnyű félreérteni.

– Meg a lovakat – teszem hozzá.

– Igen. A lovakat is.

– Azt hiszem, többet vártam tőle, mint amennyit ő tőlem. Vagy ő magától. Az elég kellemetlen, amikor az ember olyan dolgokat akar, amik nincsenek, nem?

Tonio bólint.

– Közös pont! – mondom, örvendő a szívemben.

– De csak szerintük és csak nekik nincsenek. Nekünk vannak. Mi rálátunk valami magasabbra és sokkal jelentősebbre, mint az ő gondolataik. Nem gondolja?

– Mióta beszél többszámban? – kérdezem, és büszke vagyok az éleselméjűségemre. Tetszik, amit mondok, ezért folytatom. Belejövök az egyszerűsítésbe.

– Honnan gondolja egyáltalán, hogy az ön szép fái értékesebbek Hans lovainál? Nincs több valóság. Nincs magasabb valóság. Nincs fontosabb valóság.

Csak egy van. Igazából csak egy. Amiben ön is benne van, meg Hans meg Inge meg a lovak.

– És ön is? – kérdezi felvont szemöldökkel és egy többféleképpen is értelmezhető mosollyal Tonio. Én belezavarodom. – Az az irodalom – szabadkozom szánalmasan. – Az más.

– Értem – csúfol Tonio. – Az más.

– De nem lehet kívülállónak lenni – győzködöm. – Gondoljon bele. Hol kívül? Nézheti a táncolókat az ajtóból, és lehet magával nagyon elégedett, hogy ön nem táncol, de még mindig ugyanabban a valóságban vannak. Nincsen láthatatlan fal. Semmi nem akadályozza meg benne, hogy ön is táncoljon velük. Semmi. Mint az egzisztencialisták meg a szikla, tudja. Szeretett volna táncolni, nem?

– Nem – mondja csendesen. – Az nem az én világom.

– Figyelt bármire, amit mondtam? – forgatom a szememet.

Újra beáll a csend, és egyre kevésbé vagyok benne biztos, hogy bármi értelmes következtetésre fogunk jutni. Lehet, hogy én gondolom rosszul, és el kéne fogadnom, hogy én vagyok Tonio Kröger. Hogy ki kéne alakítanom a saját világomat, csak annak az öröméért, hogy öntelten nézhessem a táncolókat. DE ÉN JOBB VAGYOK ENNÉL, gondolom büszkén, és eljátszom az utolsó előtti kártyámat.

– Én is táncolok – mondom, és kíváncsian figyelem Tonio reakcióját. Semmi érdekes. – Hogyhogy? – kérdezi, de nem mutat igazi érdeklődést.

– Most lesz a szalagavatóm – magyarázom okosan. – Angolkeringő. Enyára, azt hiszem. Meg Grease is. Sírni fog a nagymamám. Pedig rettenetes a mozgáskoordinációm meg az egyensúlyérzésem. Azt hiszem, ennek van valami neve. De fogok táncolni. És én kértem fel a páromat.

– De nem lesz igazán közöttük – győzköd Tonio hevesen. – Olyan lesz, mint egy színész. Mint egy fantom. Egyesek szerint az ugyanaz. Hazugság.

– Nem – mondom, és biztos vagyok magamban. – Vagy akkor mindenki az. Imádtam fantomként járni fivérem és nővérem között! (Vagy mint valakinek az apja.) De látja, személyiségfejlődés. Ön sem tud folyamatosan színészkedni, ha közöttük van. Emberfeletti erőfeszítésre lenne szüksége, és nincs meg önben az az erő. Hogy is lenne. Ön ember, Tonio. Jöjjön le a hegyről! (Ha ha ha.) Nincs is hegy. Gyűjtson fel egy csipkebokrot, vagy valami. Süssön marshmallow-t.

Tonio nem érti, vagy úgy tesz, mintha nem értené.

– Táncoljon, Tonio – magyarázom. – Menjen táncolni! Itt vannak körülötte mindannyian, és várják. Szeretnék megismerni. Szeretnék, ha megírná őket. Előbb-utóbb kifogy az ihletből. Előbb-utóbb egyedül lesz, és rossz lesz, sokkal rosszabb, mint eddig bármikor. Kihez fordul?

– Ön nem érti. Ön nem művész. Nem ért engem.

– Valóban nem – hagyom rá. – Vegyen még madeleine-t!

Látom, hogy Tonio Kröger egyre mérgesebb rám, de hát én is haragudtam rá. Ezt mégis mindenképpen meg kell értenie. Folytatom a prédikációt.

– Ez is lehet az állandóság. A tánc. Egyedül nem tud az időn kívül élni, csak másokkal. Csak másokkal lehet hegyen lenni. Meg fogják érteni, Tonio, most már igen.

Tonio harcol. Azt gondolja, lehet, hogy ő is csak egy olyan Mária, akit megértenek? Ezt nem engedheti, inkább bezárkózik a kastélyba vagy a szekrénybe, elbújik, csak nehogy elvegyék a kedvenc helyét az ajtó mellett.

– Egyébként beszéltem Hanssal – említem meg csak úgy tárgyilagosan. – Azt mondta, mindent sajnál. Na jó, nem mindent, de hogy már elég régen megunt a lovaglást, és hogy mindig olyan szép göndör barna fürtöket szeretett volna, mint az öné. Hogy szívesen megtudná, mi van önnel. – Alig tudok komoly maradni, legszívesebben összedörzsölném a tenyeremet és elégedetten kacagnék.

Tonio hitetlenkedve rázza meg a fejét.

– Őket már lezártam.

– De ők önt nem, úgy tűnik. Talán ha hagyná, hogy megértsék?

– Az nem úgy van – ellenkezik sokadszorra Tonio. – Ez sablonos.

– Ahogy gondolja, Tonio, ez nem fontos. Ami viszont fontos, az az, hogy Hans itt várja az ajtó előtt, és még mindig szép. Hozott önnek virágot meg cukorkát. Azt mondja, szeretné elvinni önt táncolni.

Tonio Kröger nem hisz nekem.

– De hát Inge... – kockáztatja meg.

– Nem működött – mondom nyugodtan. – A szókék és kékszemeűek világa rendkívül rossz hatással volt a kapcsolatukra.

– Ez nem irodalom – jegyzi meg sietősen Tonio Kröger, miközben feláll a fotelból és megigazítja a gallérját. – Ez fanfiction.

– Így igaz. Ön biztos nem írna ilyet, de én lehet. Én biztos. Erre való az irodalom elvileg. Kiderült most ebből valami? Nagyon prédikálós? Remélem, hogy bárki, aki elolvassa, a következő naptól kezdve jól fog élni. Ez mindig így történik. Komolyan. Bizonyítottan. Na, menjen, Tonio Kröger, menjen.

Tonio Kröger felrázza a párnákat és kezét nyújt, némi haraggal a szemében és a kézzszorításában. Nem szereti, ha prédikálnak neki, és én pont ezt tettem.

Olyan vagyok-e, mint ő? Nincs elég komolyságom, mert ha lett volna, talán tudnám. De azt tudom, legalább most, hogy táncolni kell, mert más nincs. (De van.) Elégedett vagyok a végkifejlettel, olyan vagyok, mint egy jóllakott óvódás. Kihasználtam, ráerőltettem a boldogságát. Megmondták, hogy az alkotás szempontjából a boldogság csak időpocsékolás, de pocsékolja nyugodtan, mondom én. Instant Coelho.

Türelmetlenül búcsúszom tőle, újabb kézfogással, sokáig szorongatom a kezét, és megmondom neki, hogy minden rendben, mert miért ne lenne rendben? Téboly csillog a szememben, és büszke vagyok rá. Számára azonban elvesztettem a szavahihetőségemet, úgyhogy csak kurtán bólint és elindul az ajtó felé.

I.

Mainapság emlékmű már minden felhúzott fal,
emlékül állítatott a jövőnek minden meghúzott határ.
Nincs akinek ne lenne fejében egy szemernyi park,
és nincs terület, ahol ne taposnának ember csillag-paták.
Óriások kúsznak-másznak földre hajolva csendesen,
vigyázva, nehogy felriasszák mindeneket az álmaikból,
ügyelnek, hogy könnyed legyen léptük, és rendesen
körbemenjen a könnyekkel teli feltámadási óbor.

Óbor! Tengerében szőlő-gyöngyök után kutatva
a fenékről sok veszélyes kincset hozhat fel az itálnak
vakmerő-bizonytalan, bűvös barbár bűvárja...
Akárhogy is úszik el szemeink előtt a posztó árja,
az esték folyása voltaképpen semmiség, a vers kevélység,
s a lefüggönyözött emberi elmékben minden egyes sor csekélység.
Hálát adhatunk a világ teremtményének, akármelyik kósza istennek,
vitorlánk még úszik a tengeren. Véraldozattal köszönjük Istennek!

II.

Véglegesnek tűnik csupán, de hát az idő képlékeny.
Ezer és milliárd évek teltek el a könyvek által megszabott irányban,
de a világ végre sarkára állt, besokallt, és felgyújtotta a könyveket.
Sajnálatos események, de logikusak, látogattam meg Lübecket,
az egyik várost, ahol az emberek szembeszálltak az Írással.
Majd álmomban Budapesten jártam, hol a délutánok még békések.

Nem űztem el fejem felől a tűzbe fordult, szörnyű démonszenet.
Leültem. Tollat, papírt vettem elő, és megírtam első regényemet.

HATOS ÚT

mint szélcserezette dologban fáradt régi arcra hulló színes
virágpör-miriádok díszítik a kopott bőrkabátszerű őszi
dombokat kicsiny növénykéik örökké reményteli fejbúbjai
amelyek minden hideg minden őszi és az autók ellenére is
boldogan nyúlnak az ég felé ami fölém templomként hajol:
befed és gyónásra késztetett lelkembe bámulok a földi tisztát
fedő aszfalt és az isteni aszfalt a komoly zord felhők között
valahol félúton: merre haladok?

MEGVÁLTÁS

Az oszlopok dacos merevsége
embert faragott a léha természetben.
Káromló varjaktól harsant a dzsungel.
Az utolsó órák voltak, mikor a lécek ketrece
még kifelé zárt Isten erdejében.

Áhítattal kél a nap.

Tisztátalan utcákat söpör fel,
és nincs oly szent illatszer,
mely előlné a tisztulás bűzét.

Hittelen indultam el. Le a hegyről.

Hunyorogtam, ahogy a vén nap
dárdáival vastag koponyámba fúrt.
Térdre rogytam, szemem fényes
lepel takarta szorítva, fájón,
a szél átfújta a vastag leplen,
és én megveszve vonyítottam,
méltóság nélkül haldokoltam. Voltam.

A kezét vállamra támasztotta,
de nem ő nehezedett reám.
Magas volt, koszos, földöntúli,
de mindenekelőtt sebzett, sovány.
Szólt, és a nap meghagyott engem,
a szél messze vitte vastagabb leplem,
és eltűnt előlem beton, fű, árok,
eltűntek a fák is, villanyoszlopok.

Nem volt kire támaszkodjak,
hát ledőltem az út mellé.
A porban kúsztam végig, másztam,
szólongatott egy férfi, hátha,
de én feküdtem tovább, hittelen...

...az oszlopok dacos merevsége
embert faragott bűnös Ninivében.
Káromló költőtől harsant a város.
Az utolsó órák voltak, mikor még
Isten szépen kérte.

KRUMPLIT KÖTÖZÖK...

Krumplit kötözök a falhoz. Egy drogos
injekcióstűjével beleeresztem minden
kétségemet abba a falhoz kötözött,
lányhajbarna színű kicsiny gumóba,
őszintén vallva, eljön majd a feltámadás.
A kereszt, kehely, lándzsa, kősírból
kikel a pityóka, a tengeri, szől majd
a rádió, hangosan üvölt a szomszéd
háztartásbeli is; de most ha mi

egészen

halkak maradunk, talán, talán
meghallhatjuk a krumpli zaját,
amelybe beleresztettem minden
kétségemet, abba a falhoz kötözött,
lányhajbarna színű kicsiny gumóba.
Eljön-e majd a feltámadás?

SZABADII

Válogatok, de hiába,
ha minden kifli ugyanakkora a boltban.
Keresek valami cidert, úgyis tudom, hogy
nem fogják kiadni, nem fogják kiadni,
valahol reménykedem, hogy nem adják ki.
Ennyit költenem igazi könnyelműség volna.

Végülis én is sört iszok a többiekkel,
ők boldogan beszélgetnek és nevetnek.
Mesélni kezdenek, kalandokról,
érdekes vagy legalábbis szórakoztató sztorikról,
előttem kibontakozik egy általam eddig nem ismert élet.

Miközben némán kortyolgatok,
próbálok keresgélni az agyamban.
Csak történt velem valami érdekes az elmúlt tizenhét év
plusz háromszázötvennégy napban.
De inkább úgy látom,
érdeklődés hiányában életem elmaradt.

Sétáljunk ki a partra! Sétáljunk,
törődik bele a társaság, mindegy, hogy hajnal van

és vihar. Fázom és rosszul érzem magam,
a szél kegyetlenül megráz, kezem elgémberedik,
a sört elejtem, kiömlik.
A többiek nevetnek. Élvezik a villámokat.

Részek voltak, nem érezték a hideget.
Én részeg voltam, mégsem ittam eleget.
Elfogott a túl jól ismert letargia, újra.
Bámulom a rézhidakat a vízen, a szembenlévő város
fényei dőlnek rá tóra, próbálva fennmaradni a
vihar embertelen istennője ellenében.

Embertelen istennő, ragadj el magaddal!
Kínozz engem örökké zafírpalotádban,
vizeid mélyén! Feszítsd szét tudóm, rángass,
végig az óceánokon, csak tüntess el innen,
ahol élet van, ahol boldogság van.

De a vihar nem ragad el, a többiek pedig intenek
egymásnak, bemennek. Én nem megyek, ők nem
néznek rám. Ők élnek, én létezem.
Ők örülnek, én gondolkodom.
Feloldhatatlan ellentétek, hát feloldom őket.

A szobám egy olyan szoba, amiben öngyilkosokat neveltek.

LILA KÖDFÜGGÖNYÖN KERESZTÜL...

Lila ködfüggönyön keresztül nézem a tavat.
Te később érsz fel mellém,
biciklidet letámasztod az enyémhez.
Közelebb jössz, én nem gondolkodom,
csak megfogom a kezéd.
Csókkal üdvözöllek,
együtt figyeljük a lila pöttyöket a mediterrán sziklákon.
Ifjúság, ifjúság – dudorászom, tovább csókolnálak,
annyi minden jut eszembe, amit tennem, mondanom kéne...

De te felkacagsz, s kérded:
Verseny a tóig?
És száguldunk a dombokról a part felé.

Költő a földszint 9-ben

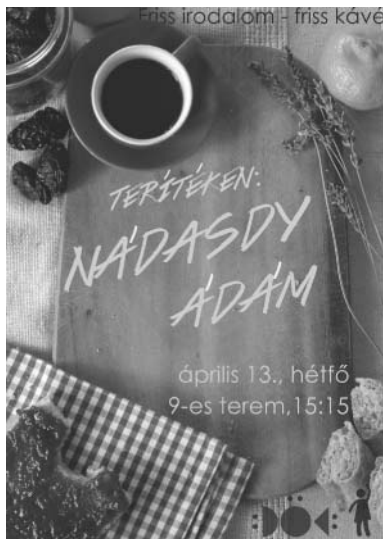

Friss irodalom – friss kávé című rendezvénysorozatunk második¹ vendége a népszerű költő, Erdős Virág volt. A bő egyórás beszélgetés fő témája a „közéletinek nevezett költészet” – ez vendégünk megfogalmazása – volt. Választ kaptunk, mi motiválhatja az embert arra, hogy a tegnapi újsághírről írjon verset, de arra is, mi kell ahhoz, hogy ne avuljon el úgy, mint az említett újság. Megtudhattuk, kivel találkozik minden munkanapján Kocsis Máté, hol van a Micimackó Játsszótér – és persze együtt gondolkodhattunk arról, „mi legyen, / ki ne legyen miközülünk / maholnap és ki legyen”.

¹ Az első vendégről, Parti Nagy Lajosról az előző Évkönyv számolt be.

Nádasdy Ádám

Teremtés

Hibás darab, mondtad, és kiemeltél
a futószalagról egyenletes
ütemben jövő darabok közül,
föltartottál a fény felé, szakértő,
keskenyre húzott szemmel nézegettél,
forgattál ujjaid finom begyével,
megnyomkodtál kicsit, aztán körömmel
kocogtattál, sőt valami savat
is cseppentettél rám (bár meg kell adni,
ez utóbbit igen figyelmesen,
üvegrudaddal épp csak birizgálva),
de minden stímmelt, textúrára, színre.
Még meg is szagoltál, de semmi, ott se.
Hibás darab, mondtad, és visszatettél
a sok egyforma késztermék közé.

J. Tóth Judit
Chúc mừng năm mới – Vietnami nap #2

Elérkezett újra a csodák napja. Egy péntek délután, 2015. február 6-án összegyűlt újra a fél iskola, hogy együtt csodálja a vietnami kultúra szépségét, tanulja a nyelvet, ismerkedjen a tájakkal, a zenével, egy távoli ország életével.

Amikor az első vietnami napot szerveztük 2011 februárjában, záporoztak a kérések: ilyen jövőre is szervezzetek! Akkor azt mondtuk, tudván, milyen munka áll a fergeteges nap mögött, hogy ezt nem lehet évente megrendezni – s talán nem is érdemes, hiszen az újdonság varázsa megkopik, és pár év alatt szép lassan kimúlt volna a program. Hogy elkerüljük ezt az utat, és hogy alkalmazkodjunk az iskolai élet ritmusához is, abban egyeztünk meg, hogy négyévente szervezünk holdújévi vietnami ünnepséget. S most, hogy eljött a négy év, és újra nekiláttunk a szervezésnek, az derült ki, hogy bár már sokan nem emlékeznek részletekre, de mintha mindenkinek úgy tűnt volna, 12 éve volt az előző alkalom. Elrepült hát ez a négy év, és most újra lelkesen, energiával teli vágott neki a csapat a szervezésnek.

A vietnami diákok száma hasonló volt, mint négy éve, de kedvük talán még nagyobb. Sokan „kicsiként” benne voltak az első holdújévi ünnepségben

is, szép emlékeket gyűjtve, mások csak hallottak róla, és most ők is részesülni akartak az élményből. Mint akkor, most is belevetették magukat a munkába a vietnami családok, és ismét segítséget kaptunk ELTE PPK Interkulturális Pszichológiai és Pedagógiai Központjától két gyakornok személyében.

A nagy napot most is fejtörők, az alsósoknak meseillusztrálás és kirakós játék előzte meg, és persze a rengeteg próba a díszteremben és az énekeke-remben. Ezúttal a kvíz saját radnótis vietnami diákjainkról szólt, például ilyen kérdésekkel: Hány olyan diák jár a Radnótiba, akinek legalább az egyik szülője vietnami? A vietnami közösségben hányan zongoráznak/zongoráztak? Hány Nguyen vezetéknevű diák jár a Radnótiba? Hány százalékuk tud írni és olvasni vietnamiul? Képes rejtvényen is lehetett indulni, és mindkét játék legjobbjai a vietnami közösség ajándékait kapták.

A nap nyitányaként rendezett kóstoló után a Díszterembe mentünk, ahol a vietnami nagykövet és több jeles vendég előtt, hatalmas örömeinkre, egy vietnami–magyar kórus is fellépett. A mintegy 150 diákból álló alkalmi kórust énektanáraink tanították be, és Szabó Katalin tanárnő vezényelte. Megható volt látni, ahogy számtalan magyar diák együtt éneklie a dalokat vietnami gyerekekkel. Természetesen nem maradhattak el a dalok, táncok, a ruhák bemutatója, és nem telhetett volna el az a nap a sárkánytánc nélkül. A műsort csodásan vezette Do Tú Vy és Nguyen Hong Phuc Toto. Lehetetlen leírni mindazt, ami történt, javasolom inkább, hogy böngésszék át újra a nap képeit.

A Díszteremből kilépve további programok várták a megjelenteket: zene és hangszerek bemutatója, nyelvtanulás, vetítés, kalapkészítés, pálcikahasználat tanulása között tölthették a következő órát. A délutánt végigkísérte a helyi és a vietnami sajtó is, hírünk a helyi laptól a vietnami televízió műsoráig repült. Az alábbi linken elérhetőek az eseményről készült további beszámolók, képek és videofelvételek: <http://1drv.ms/1LiaIsR>.

Hálás köszönetünk a radnóti vietnami családoknak, külön is dr. Phung Kim Sannak és Nguyen Luu Lan Anh-nak a szervezésért, Do Nhu Phuong Hongnak a színpadi műsor létrehozásáért, valamint Szabó Katalinnak és Petróczki Editnek a kórus betanításáért, és Katinak a kórus vezetéséért, Kenéz Anikónak és Katona Dórának, Hűvösvölgyi Csabának és csapatának, Fedák Csabának és a technikus csapatnak, a magyar és vietnami diákoknak, kollégáknak, egyetemi gyakornokainknak: Percz Barbarának és Wimmer Krisztiánnak, akik nélkül semmire se mentünk volna.

Írjuk be a naptárunkba: 2019 Holdújév?

Tudományos diáknapi, 2015

TUDOMÁNYOS DIÁKNAP
AZ ELTE RADNÓTI MIKLÓS GYAKORLÓISKOLÁBAN
2015. március 6.

2015. március 6-án
8.45-kor a díszteremben

„... hogy hosszú életű légy...”

Szülők és gyerekek

Rembrandt: A tékozló fiú

*“... mindannyian tékozló fiúk vagyunk, mégis azzal a különbséggel,
hogy egyesek már a visszafelé vezető úton járnak.”*
(Pilinszky János)

Vendégünk

Esterházy Péter

Kossuth-díjas író

beszélgetőtárs:

Gács Anna

irodalmár, ELTE

*“A múlt nem azért a miénk, mert dicső;
de mert a miénk, gazdagok vagyunk,
és ez a fajta gazdagság növeli a szabadságot.”*

Kiállítás a díszteremben
a fotópályázatra érkezett alkotásokból

Fókuszban a család

arcképek, emberek, kapcsolatok – otthon, utcán, városban

Megnyitó:

2015. március 2-án, hétfőn 13 órakor

A földszinti és az első emeleti folyosókat
az alsó tagozatos és a kisgimnazisták családjáról
készített rajzai díszítik.

Rendezvényünk támogatói:

RICHTER GEDEON

10 órákor kezdődő előadások	
Arató László vezetőtanár, ELTE Radnóti	Apák és apahiányok a kortárs magyar irodalomban
Dr. Falus András immunológus, egyetemi tanár, Semmelweis Egyetem	Életmódunk: az epigenetikai szoftver
Görög Ibolya protokollszakember, címzetes egyetemi docens	Viselkedni – de minek?
Mozser Tamás vezetőtanár, ELTE Radnóti	A család ábrázolásának néhány fejezete a képzőművészetben
Perényi Tamás DLA építész-mérnök, egyetemi docens, Budapesti Műszaki Egyetem	Rembrandt ágya a szekrényben
Dr. Persányi Miklós biológus, a Fővárosi Állat- és Növénykert főigazgatója	Állatkerti furcsaságok
Péterfy Gergely író	Művész a művészcsaládban

12 órákor kezdődő előadások	
Dr. Boronkai Szabolcs vezetőtanár, ELTE Radnóti	Hetediziglen – avagy miért (nem) úgy szavazunk, mint dédapánk?
Fábián Márton vezetőtanár, ELTE Radnóti	Egy anti-családmodell – a lányregény dekonstrukciója (Tóth Krisztina: Akvárium)
Kolczonay Katalin tanár, televíziós szerkesztő	„A nyelv a lét háza”
Ludmann Mihály festőművész, tanár, ELTE Radnóti	A Giergl – Györgyi család alkotóművészei
Molnár Szabolcs zenetörténész, Eszterházy Károly Főiskola	Ábrahám lánya és... Zene a Mendelssohn családban
Dr. Recski András matematikus, egyetemi tanár, Budapesti Műszaki Egyetem	Matematikus generációk – generációk matematikája
Dr. Réz Gábor biológus, egyetemi docens, ELTE	A kromoszómák végszakaszai (a telomerák): szerkezetük és működésük a sejtosztódás szabályozásában és a daganatos elfajulásban

11 órákor kezdődő előadások	
Dr. Althäcker Vilmos biológus, egyetemi tanár, Kaposvári Egyetem	Anyai hatások az állatvilágban
Dr. Dinnyés András állatorvos, egyetemi tanár, ent István Egyetem	Vérből, bőrből – „mindent tud összejtenek” előállítása, avagy a személyre szóló sejtherápia a hosszú élet titka?
Gulyás János vezetőtanár, ELTE Radnóti	Nobel-díjas szülők – gyerekek
Dr. Gyurkó Szilvia gyermekjogi szakértő	Gyerekek, jogok, erőszak, hatalom – tényleg tovább él-e az a gyermek, aki ismeri a jogait?
Dr. Kepes András DLA újságíró, egyetemi tanár, Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola	Szent család, Mézga család, maffia család
Dr. Köves Slomó és Dr. Szabó István az EMIH vezető rabbija református püspök	Mire jó a házasság?
Szabó T. Anna költő, műfordító	„Mit adsz nekem, ha Párist elveszed?”

13 órákor kezdődő előadások	
Házimuzsika a díszteremben	
családi koncert Közreműködik a Ferenczi család Ferenczi György Ferenczi Krisztina Ferenczi Luca Ferenczi Bora	
a Do Nhu - Nguyen család Do Nhu Phuong Hong Nguyen Hong Phuc Nguyen Hong Chiminh	
a Temesvári család Fazekas Beatrix Temesvári Fanni Temesvári Bence	
	
Kovács Margit: Nagy család	

A Radnóti napi nyitóelőadás ezúttal nem előadás volt, hanem beszélgetés: Esterházy Pétert Gács Anna kérdezte. De azért belefért néhány felolvasott szöveg is a szerző saját előadásában. Ez volt az egyik.

ESTERHÁZY PÉTER: ZSÓFI MESÉL

Az éjszaka egy sárkány meg akart enni. Futni kezdtem, mint egy nyúl, mire a sárkány is nyúllá változott. Amikor utolért, nagyon megtetszettünk egymásnak, és el is vett feleségül, és azóta boldogan élünk, két nyuszik.

Érted?! Szóval valójában nem két nyúl, hanem az egyik én vagyok, a másik meg a sárkány. És persze, tudod, ez csak mese. Igaziból azonnal fölfalt az az állat!

Nagykövet a vendégünk

Ilan Mor, Izrael állam magyarországi nagykövete számos középiskolában járt már szerte az országban, hogy megmutassa Izrael kevésbé ismert vonásait angolul jól értő diákoknak. Március 25-én iskolánkba látogatott, ahol többnyire végzős diákok előtt mesélt és vetített a modern Izrael nehézségeiről és örömeiről, lakosságának gondjairól és boldogságáról. A nagykövet úr néhány diákok felvette kérdésre is válaszolt.

Október végén pedig Ilan Mor hívta meg az iskola igazgatóját és néhány diákját az idei Világ Igaza kitüntetés átadására. A Világ Igaza díjat Izrael állam 1953 óta adományozza olyan embereknek, akik a vészidőszak idején zsidókat mentettek.

Osztályszínpadok vetélkedője

2015. április – eredmények

FŐDÍJAK

1. A fősvény – 8.A
2. Időfutár – 7.B
3. Csillagokkal táncoló Kojot – 5.A és
Túl a Maszat-hegyen – 6.B

IFIDÍJ

Bélára várva – 7.A és
Csillagokkal táncoló Kojot – 5.A

EGYÉNI DÍJAK

SZÍNÉSZI DÍJAK:

Szentgyörgyi András (Ügynök) – Momo, 6.A
Acsády Zsófia (Forgósziel) – Csillagokkal táncoló Kojot, 5.A
Száday Gergő (Öreg Kojot) – Csillagokkal táncoló Kojot, 5.A
Wunderlich Ábris (Vihó, a kelekótya) – Csillagokkal táncoló Kojot, 5.A
Domonkos Dalibor (Harpagon) – A fősvény, 8.A
Gintli Fruzsina (Fruzsina) – A fősvény, 8.A
Gáspár Miksa (Jakab) – A fősvény, 8.A

Wolf Sára (Szabika) – Időfutár, 7.B
 Rátonyi Anna (Joli néni) – Időfutár, 7.B
 Kincses Flóra (a történelemtanár) – Időfutár, 7.B
 Győrfi Bálint (Turgenyev, a burgonya) – Túl a Maszat-hegyen, 6.B
 Csefkó-Kis Veronika (Szösz néne) – Túl a Maszat-hegyen, 6.B
 Szilágyi Marcell (Muhi Andris 1.) – Túl a Maszat-hegyen, 6.B
 Halmai Panna (Nyúl) – Egy kis galopp a jövőbe, 5.B
 Zakor Zsombor (Öregember) – Egy kis galopp a jövőbe, 5.B
 Tóth Fruzsina (Susanna) – Figaro házassága, 8.B
 Király Márton (Antonio) – Figaro házassága, 8.B

KÖZÖS SZÍNÉSZI DÍJ:

Jándi Margit, Kovács Kitty, Széplaki Anna (A három lány) – Időfutár, 7.B

JÓ, ÉRTELMEZŐ SZÖVEGMONDÁS DÍJA:

Kiss Ráchel (Hermia) – Szentivánéji álom, 7.NY

Szinai Hanna (Heléna) – Szentivánéji álom, 7.NY

A LEGJOBB DRAMATURG DÍJA:

Kovács Eszter – Tíz kicsi néger, 7.C

EGYÉB DÍJAK

A TECHNIKUSOK DÍJA:

Csillagokkal táncoló Kojot – 5.A

KIVÁLÓ JELMEZEK DÍJA:

Csillagokkal táncoló Kojot – 5.A

A LEGJOBB ZENEHASZNÁLAT:

Figaro házassága – 8.B

ÖTLET-DÍJAK:

A fősvény, 8.A – a festmény

Bélára várva, 7.A – a kakaós csiga

Bélára várva, 7.A – a láthatatlan szereplő

Tíz kicsi néger, 7.C – maszkok és babák

JÓ EFFEKTEK DÍJA:

Momo, 6.A – órák, autó, hangok

Bélára várva, 7.A – vetítés, árnyjáték, hangbejátszás, technika

A LEGJOBB LÁTVÁNY DÍJA:

Bélára várva, 7.A

A LEGJOBB KEZDÉS DÍJA:

Túl a Maszat-hegyen, 6.B

A LEGJOBB RITMUSÚ ELŐADÁS DÍJA:

Túl a Maszat-hegyen, 6.B

A LEGERŐSEBB EGYÉNI ÉRTELMEZÉS DÍJA:

Figaro házassága, 8.B

JELENET-DÍJ:

Momo, 6.A – a két éttermi jelenet

KIVÁLÓ EGYÜTTMŰKÖDÉS DÍJA:

Csillagokkal táncoló Kojot, 5.A

A LEGJOBB SZEREPOSZTÁS DÍJA:

Túl a Maszat-hegyen, 6.B

Holokauszt emléknap

2015. április 16.

Ebben az évben a holokauszt emléknapot a 9.A osztály szervezte. A szervezés előkészítéseként meghívtuk Fahidi Éva holokauszt-túlélőt, hogy egy összevont osztályfőnöki-történelem órában meséljen nekünk. A látogatás előtt páran elmentünk hozzá, hogy a kölcsönös ismeretség segítse az órát. Akik ott voltak azon a március eleji találkozón, hazafelé már könyvét (*Anima Reum – A dolgok lelke*) olvasták, aminek példányai azután körbejártak az osztályban – azóta az iskola könyvtárába került a nekünk dedikált darab. Az előadás és a beszélgetés lenyűgöző volt, és rengeteg gondolatot indított el az emléknappal kapcsolatban.

Néhány dolgot előre leszögeztek a diákok: nem osztunk papírcetliket, nem ragasztunk

ki hosszú szövegeket a falakra, és interaktív lesz a megemlékezés. Így alakult ki a program, ami aztán nagyon pozitív visszhangot váltott ki a látogatókból.

Reggel kis cédulák helyett nagy fehér kavicsokat kaphattak az iskolába érkezők, melyeket a Radnóti-szobor alatt kialakított, mécsesekkel és áldozatok képeivel körbevett jelképes sírhelyre helyezhettek el, felidézve a zsidó temetkezési hagyományokat. A kavicsok egy részére az osztály felfestette gondolatait, üzeneteit, Fahidi-idézeteket és egyes jelképeket, amelyek számukra a holokauszt gondolatköréhez kapcsolódtak. Az aula közepén kialakított „vagonban” egy komoly kis kiállítást hoztak létre, ahol a látogató nyu-

godtan elmélyülhetett a képekben és történetekben, melyek döntő többsége így vagy úgy kötődik vagy személyesen hozzánk, vagy a Radnóti történetéhez. Természetesen Fahidi Éva történetének egy egész falat szenteltünk. Fontosnak találták a diákok azt is, hogy emeljük ki Ocskay László százados embermentő munkáját, melyhez iskolánk épülete adta a helyszínt. Így róla nemcsak a vagonban, hanem szerte az iskolában lehetett olvasni az adott helyekhez kötődő információt: hol aludtak a munkaszolgálatosok, hol volt a latrina stb.

Az aktív emlékezés jegyében, Fahidi Éva története által ihletve, összeállított az osztály egy udvari akadálypályát, ahol a nagyszünetben át lehetett élni egy pár apró momentumot a deportálás, a láger és a kényszermunka gyötrelmeiből. *Fel tudnál-e szállni segítség nélkül a vagonba? A tornaszekrényen lemérheted. El tudsz-e vinni egy teli vödört a latrináig anélkül, hogy lábadra fröccsenne a tartalma? Ezúttal csak víz van a vödörben... Bírnád-e emelgetni az 50 kilós bombákat másodmagaddal? A cementes zsák majd elárulja.* És bár a résztvevők nevezhettek a nehézségeken a gyönyörű tavaszi napon, közben talán közelebb kerültek a holokausz megértéséhez is.

Tudom, hogy több osztályban – ahogy ott az udvaron is – komoly beszélgetések indultak meg a témában. A szervező osztályt is mélyen megérintette Éva elbeszélése, és azon keresztül a történetek vállalhatatlansága. Remélem, mindenki egyetért: Soha többé Shoa!

J. Tóth Judit

Április 28-án délután hivatalosan is felgyulladtak az aula régi-új lámpái. A Let there be light facebookcsoport létrehozói: Rudas Gábor és Décsi Gábor, Grünberger Tamás, a lámpák – fénykép utáni – alkotója mellett régi diákok, jelenlegi diákok, tanárok, iskola-vezetőség, alpolgármester, érdeklődők részvételével az első lépése történt meg egy nagy álomnak. Annak, hogy a Radnóti épületének eredeti szépsége és 21. századi funkciója egységbe kerüljön. A lámpák az épület egészét jellemző 20. század eleji stílust mutatnak, míg bennük az égők a legkorszerűbbek.

Köszönet az alkotóknak és az adakozóknak!

És köszönet Nguyen Hong Chiminhek, Héder Lídiának és Kasza-Árpási Miksának, hogy fuvolaszóval és szavallattal emelték a bensőséges együttlét – fényét.

A képlet a következő. Végy egy kalapot, egy szivart, egy aktatáskát, nyakkendő megigazít. Fb-oldal elindul. A számítógépes adatbázis ellenőrzése folyamatban... A nagyító üvegének megtisztítása készen, sétapálca a kézben, a nyomozás indulhat.

Első lépés: a gyanúsított megközelítése, álca alkalmazása, dokumentáció.

Második lépés: szemtanúk és gyanúsítottak kihallgatása, szükség esetén vallatás.

Harmadik lépés: további nyomozás. A cél szentesíti az eszközt. Lista a teendőkről:

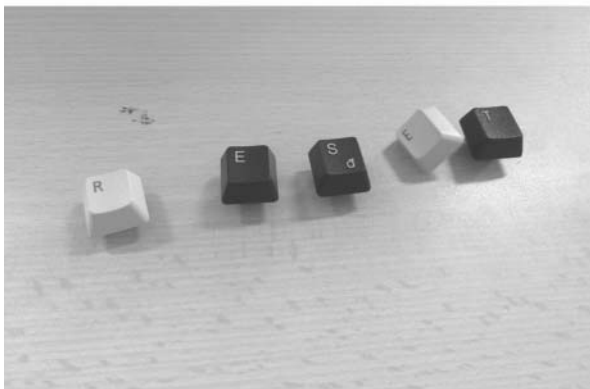
1. Mutassatok be egy hatásvadászt!
2. Lebbentsetek föl fátylat titokról!
3. Bizonyítsátok be, hogy $007 \neq \sqrt{49}$!
4. Mutassatok be egy fatális hibát!
5. Hozzatok vajkémes szendvicset!
6. Mutassátok be, ki az, aki úrkutatás!
7. Pendítsetek meg egy joghúrt!

8. Hozzatok hiteles magyarázatot arról, hogy miért nem lehet a Mekiben pörköltet kapni!

9. Vágjátok ki a rezet!

10. Fényképezzetek le egy fűzfán fűtyülő rézangyalt!

11. Derítsétek ki, miért ugrik most a majom a vízbe!

12. Oldjátok meg az alábbi számolási feladatot!

Hány Kovács vezetéknévű tanuló járt 1973-ban a Radnóti gimnáziumába? Szorozd meg annyival, ahány monitor található összesen a tanáriban! Ebből vond ki az alagsorban található tablók számát! Oszd el a portások számával! Adj hozzá annyit, ahány terem száma prím! Add hozzá az iskola Radnótivá válásának évét!

13. Néhány feladat teljesítéséért kódokat kaptatok. Fejtsétek meg a jelentésüket, és azt, hogy miként kapcsolódnak egymáshoz!

14. Legyen a csapatotok minden tagja 16:30-ra a 9-es teremben, és legyen mindenkinek kelléke (minél kreatívabb a megoldás, annál több pont jár)!

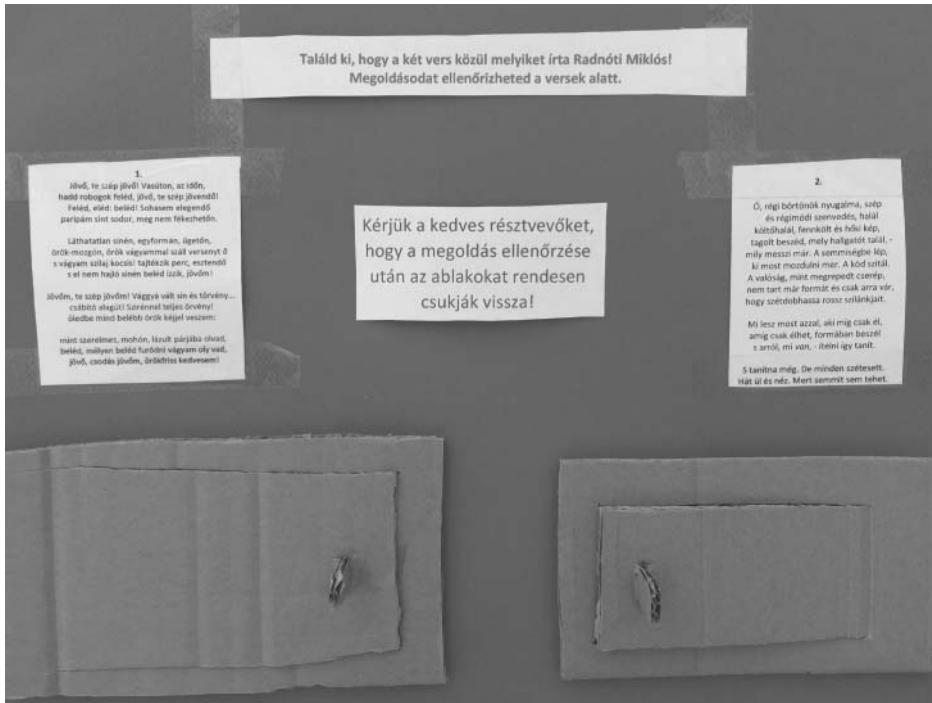
Negyedik lépés: mérlegelés, az ügy lezárása. A nyilvánosság tájékoztatása az eredményről, a jutalom bezsebelése.

Rick Péter
egyetemi hallgató, az esemény szervezője

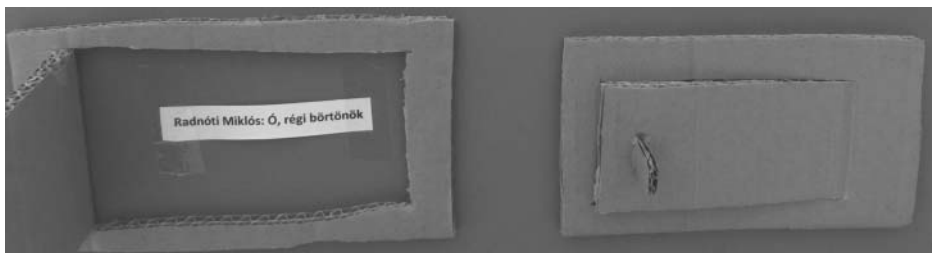
A verseny végeredménye:

a Showhajtást és a szabadnapot (több mint 60 %-os részvétellel) nyerte, azaz

- I. 9.B** (393 pont)
- II. 11.A (389 pont)
- III. 10.B (373 pont)
- IV. 11.B (325 pont)
- V. 9.A (302 pont)
- VI. 10.A (284 pont)
- VII. 10.C (201 pont)
- VIII. 11.C (190 pont)

Névadónk, Radnóti Miklós születésnapjára versek és versrejtvények borították el az épület falait. Reggel fényképezkedni lehetett Varga Imre Radnóti Miklóst ábrázoló szobrával az aulában. A képek az írásbeli érettségik miatt a születésnap másnapján, május 6-án készültek.

Tanár-diák fórum

2015. május 12.

A tanár-diák fórum ötlete azért merült fel, mert többen úgy éreztük, hogy egyes témákban nincs elegendő és megfelelő párbeszéd tanárok és diákok között, bár erre mindkét részcsoport megvan a hajlandósága. A diákok számára a Diákparlament egy olyan fórum, ahol megfogalmazhatják gondolataikat és kéréseiket a tanárok felé. Ezekből az alkalmakból is az derült ki, hogy a diákoknak sok olyan gondjuk van, ami nem érint minden diákot, de valamiért nem merik, nem tudják tanáraiknak ezeket megmondani. Tanári oldalról ugyanakkor az érezhető, hogy a katedráról történő kinyilatkoztatások sokszor nem elegendőek ahhoz, hogy a diákok megértsék a tanárok szempontjait.

Természetesen vannak tanárok és diákok, diákcsoporthoz és tanárhoz, akik példák ennek ellenkezőjére, de ha az általános képet nézzük, nem ez a jellemző.

Ezen szeretnénk változtatni, elindítani egy olyan kezdeményezést, ami fórumot teremthetne a rendszeres tanár-diák kommunikációra.

Ennek a reményeink szerint meginduló folyamatnak lett volna ez a fórum az első lépése. Mint szervezők kiválasztottunk öt tanárt, akivel elkezdénénk ezt a beszélgetést. A választásnál mindösszesen azt a szempontot vettük figyelembe, hogy olyan tanárokról legyen szó, akiknek van egy határozott tanári szerepfelfogásuk, ebből fakadó világos határaik, ám a gyerekeknek viszonylag könnyű kommunikálni velük. Más szempontot nem vettünk figyelembe, mert azt gondoljuk, hogy ez az első általunk megtett lépés volt, és reményeink szerint a következő tanévben még több tanárt és természetesen diákot is be tudunk vonni. A diákok részben meghívás, részben önkéntes jelentkezés útján kerültek kiválasztásra.

A FÓRUM MENETE

A fórum az iskola minden polgára számára nyitott volt, és adott keretek között mindenki meg is szólalhatott. A fórumon meghívottként Iványiné Harró Ágota, Boncz Dániel, Boronkai Szabolcs, Fenyő D. György és Pálkó Dániel vettek részt. Meghívottként a diákok közül Csontos Csaba, Udvarvölgyi András, Szilágyi Lili, Do Tú Vy és Parragi Bálint, jelentkezés alapján pedig Sipos Kornél, Marossy Hanna, Kasza Árpási Miksa, Szabó Sára és Virág Anna Zsófia jelentek meg.

A fórumot külső moderátor (körülbelül 20 éve végzett radnótis diák) vezette, mert így láttuk biztosíthatónak, hogy a kereteket betartsuk, de ne az iskolában elfoglalt szerepek határozzák meg a beszélgetést. A fórumnak nem volt egy meghatározott témája, hanem több, az iskolánkkal kapcsolatos problémát jártak körül a felek.

Az első megbeszélte téma az iskola karaktere, légköre, főként „elitiskola”-jellege volt. Az első hozzászólások kiemelték, hogy az elitiskola nem azonos a jó iskolával, ugyanakkor a tanároknak érdeklődőbb diákokkal könnyebb a dolguk. Több diák azonban inkább azt említette meg, hogy az „elit” jelleg nyomást is helyez a tanulókra, bár abban mindenki egyetértett, hogy a diákok senkit nem bántanak a gyengébb tanulmányi eredményekért. Diák-résről elhangzott, hogy a leszakadó diákok felzárkóztatása főként a tanár felelőssége. Olyan tanár is akadt, aki a fórumhoz hasonló szervezett kereteket korlátozó tényezőnek ítélte a közvetlen, folyamatos, nyílt párbeszéd szempontjából.

Ezután több diák is a „radnótisság” jelentését igyekezett megfogalmazni. Ismét elhangzott a „nyomás és elvárás”, de emellett a büszkeség, a speciális „radnótis” hozzáállás és gondolkodásmód is.

Felvetődött az alkohol- és drogprobléma mint a radnótis élet része. Többen leszögezték, hogy ezzel a kérdéssel foglalkozni kell, annak ellenére is, hogy nem csak a mi iskolánkat jellemzi a gond. Néhány diák ellenben olyan generációs kérdésnek látja a jelenséget, amely ellen lehetetlen védekezni. Több pedagógus is úgy látja, hogy sok esetben, mivel nem lehet mit kezdeni a problémával, az a gyakorlat, hogy ugyan nem tudatosan, de nem veszik észre a tanárok az ilyen eseteket.

A második, szélesebb témakör a tanár és diák közti kommunikáció volt. Megoszlottak a vélemények arról, hogy egy tanár mennyire viheti bele a saját hangulatát, magánéletét a munkájába. Több diák egyenletes „profizmust”, távolságtartást vár az órákon, és több nyitottságot azon kívül, de mások épp ez ellen a kettősség ellen érveltek. A hozzászólók végül két területet jelöltek meg, ahol az érzelmek és a hangulat semmiképp nem lehet tényező: az értékelés és a tananyag mennyisége, színvonala. Van olyan tanár, aki elmondása szerint előre jelezni szokta, ha „rossz napja” van, sőt, ugyanezt ő is elfogadná egy diáktól. Ugyanakkor a diákoknak nem szabad magukban minden sérelmet a tanár szimpátiájával, hangulatával magyarázni, mert ez az önkritika rovására mehet, továbbá nincs olyan, hogy egy tanár „szeret” vagy „utál” egy diákot.

Az egyik diák említette meg azt a szempontot, hogy egy tanulónak sok, különbözőképp kommunikáló tanárhoz kell alkalmazkodnia, s ez sokaknak nehézséget okoz. Szerinte diákok és tanárok között is előfordul nehezebben kommunikáló személy, akivel nehéz megtalálni a közös hangot.

Zárásként több tanár is arról beszélt, mit vár el mindenképpen egy-egy tanulótól. Elhangzott a kölcsönös odafigyelés és állandó kommunikáció, az ismeretszerzésnek és a problémák közös megoldásának szándéka, a kíváncsiság, törekvés, illetve az előre kitűzött, világos közös cél.

Mindenképp öröm, hogy nézőként 4-5 tanár és mintegy 40 diák megjelent.

A fórum végig megőrizte a kulturált párbeszéd formáját, a felek tiszteletben tartották egymást és egymás véleményét. Kritikaként megfogalmazható, hogy nem sikerült olyan helyzetet teremtenünk, hogy problémásabb vagy kritikusabb megszólalások is elhangozzanak. Ennek egyik oka lehet, hogy a fórumra szereplőnek és nézőnek is elsősorban azok a diákok jöttek el, akik amúgy is könnyebben és szívesen kommunikálnak tanáraikkal, másrészt mi is igyekeztünk minél biztonságosabbá tenni a terepet.

Sikernek tekinthető, hogy a felek szívesen és árnyaltan nyilvánultak meg a különböző kérdésekben. A témák sokfélesége miatt viszont nem sikerült kivesézni az egyes témákat, a jövőre nézve fontos tanulság lehet, hogy érdemes lenne egy témát kiválasztani.

Felmerült kritikaként, hogy a meghívottak kiválasztása nem volt nyilvános, és nem reprezentálta sem a tanárokat, sem a diákokat. A mostani fórum alapján erre kétféle válasz adható a jövőben. Egyrészt megpróbálhatunk kötetlenebb fórumot teremteni, azaz egy olyan alkalmat, ahol a tanárok és diákok rendszeres időközönként megbeszélik az előre kiválasztott ügyeket.

A másik lehetőség, hogy egy formális intézményt próbálunk állandósítani, törekedve arra, hogy előbb-utóbb minél szélesebb kört vonjunk be a párbeszédbe.

Valószínűleg elég lett volna egy témát megtárgyalni, mert úgy tűnt, akár melyik felmerülő témát is nézzük, bőven tudtak volna a felek beszélni róla.

Felmerül az is, hogy a jövőben van-e szükség moderátorra, vagy tudunk annyira tisztelettel kommunikálni egymással, hogy ez egy felesleges óvintézkedésnek bizonyuljon.

Jogos kritika volt, hogy a tanárok felé nem történt megfelelő előzetes tájékoztatás, ez a jövőben mindenképp kerülendő.

Schultz Nóra, Endrey Mátyás, Szőcs Máté

Némiképp rendhagyóan kezdődött az év. A szokásos sorbanállás helyett az osztályokat egy-két diák fogadta az udvaron a szervező 9.C-ből, őket körbeállták az osztályok – és elkezdődött: kinek mi. A legkisebbek Weöres-verset tanultak. A kevésbé kicsik egy útelágazásos mesén haladtak; a még kevésbé fiatalok egy másik labirintus mesén törték át magukat; a legidősebbek egy kvízt kaptak az iskoláról. Mindenki remekül teljesített – kezdődhetett a tanév.

Íme az egyik mese, Bender Jonathan és Poór Dániel alkotása:

Csörög az óra. Felébredek, és érzem, hogy ez a nap más, mint a többi. Néhány pillanattal később már eszembe is jut a szó. Iskola. Ez az egy szó többet mond minden szónál. Felkelek, megreggelizek, majd elhagyom a házam nyikorgó kapuját. Néhány rövid perc alatt elsétálok a buszmegállóhoz, ahol meg is érkezik egy hetes és egy ötös busz. Ha az ötösre szállok fel, nagyobb az esélyem, hogy találkozzam az osztálytársaimmal, viszont ha a hetest választom, akkor esetleg az osztályfőnökömet köszönhetem. Melyikre szálljak fel?

1. Az ötösre

5. A hetesre

1. Felszálltam az ötös buszra, néhány másodperc elteltével észrevettem Jónás nevű osztálytársamat. Egyelőre távol maradtam tőle, mivel néha kicsit hangos... ám ekkor észrevettem, hogy legjobb barátom, Frigyes épp megközelíti Jónást.

2. Odamegyek hozzájuk

3. Távol maradok tőlük

2. Egy szimpla hellóval elintéztük a köszönést, és belemelegedtünk a nyári emlékeink felidézésébe. A kellemes társaság hatására a hosszú út néhány pillanatnak tűnt számunkra. Leszálltunk a buszról, majd megálltunk a hatalmas épület előtt. Gondolkozom, hogy belépjek-e?

41. Megvárom még néhány barátomat **8.** Itt az idő...

3. Leültem a busz hátuljára, ám Frigyes kiszúrt engem, és Jónással együtt bekerítettek. Kiutat nem találva beszélgetésbe elegyedtem velük. Miután leszálltunk a buszról megálltunk az iskola előtt, és elkezdtek fontolni, hogy belépünk-e?

42. Várok, hátha csoda történik

8. Nincs más hátra, mint előre

41. Jónás és Frigyes elindultak nélkülem. Én is hamar meguntam a várakozást, és utánuk indultam az osztályterem felé. Ott vártam még pár másodpercet a vészjósló ajtó előtt, de nem történt semmi

8. Ideje bemennem

42. Hamar meguntam a várakozást, és elindultam az osztályterem felé. Ott vártam még pár másodpercet a vészjósló ajtó előtt, de nem történt semmi

8. Ideje bemennem

5. Felszálltam a hetesre. Pár sorral előrébb megpillantom Iványi fizika- és matekszakos tanár urat. Jófej tanár, ám néha nagyon fel tudja kapni a vizet.

6. Odamenjek hozzá

7. Ne menjek oda hozzá

6. Odamentem hozzá és köszöntem illedelmesen:

- Jó napot, Iványi tanár úr!
- Szervusz, József! Jól telt a nyár?
- Igen, köszönöm tanár úr.

S így ment a párbeszéd köztünk, míg meg nem érkeztünk az iskola elé. Iványi tanár úr rögtön be is lépett az iskolába sietségre hivatkozva, ám én még egy kicsit haboztam az épület előtt. Belépek-e?

42. Várok, hátha csoda történik

8. Nincs más hátra, mint előre

7. Huhh, sikerült egy kínos párbeszédet elkerülnöm Iványi tanár úrral. Szépen lassan megközelítettem az épületet, ám előtte megálltam egy picit. Mit csináljak?

42. Várok, hátha csoda történik

8. Nincs más hátra, mint előre

8. Belépek, körbenézek, és rájövök, ez sem lett rosszabb hely, mint múlt évben volt. A koszos folyosókon még mindig ugyanazok a diákok s tanárok bandukolnak A-ból B-be. Rossz s jó emlékek törtek fel bennem. Itt kaptam meg életem első egyesét, amiért a szüleim oly nagyon leszidtak otthon, és itt találkoztam legjobb barátaimmal is, akikkel még ma is együtt vagyok, és akik nélkül elképzelni se tudnám az életem... A sok közös puskázás, lógás... de elég a nosztalgiaból. Belépek az osztályterembe. A legtöbb ember már megérkezett, több helyen is látom a barátaimat.

→ **9.**

9. Frigyes felé veszem az irányt. Frigyes körül ott állt Anna, Dani és Zsolt. Mindegyikük a jobbnál jobb történeteket mesélik, hogy mi volt velük a nyáron. Én is beszállok a beszélgetésbe. Az osztályban olyan hangzavar volt, hogy meg se hallottuk, ahogy megérkezett a terembe az osztályfőnökünk, Stadler tanár úr. Egy hangos ordítással csendet teremtett, és ráparancsolt az osztályra, hogy foglaljon helyet. Mit csináljak?

10. Leüljek a helyemre

11. Leüljek ott, ahol épp beszélgettem

10. Leültem a helyemre Frigyes mellé az utolsó padsorban. Frigyes valamiért nagyon kutatott a táskájában. Közben Stadler tanár úr nekikezdett mondanódjának. Arról beszélt, hogy mire várhatunk ebben az évben, és hogy idén sokkal jobban kell hajtanunk, ha csak a tavalyi osztály átlagot is meg akarjuk tartani, csak a szokásos buta kliséket magyarázta... Egyszer csak Frigyes megbökött, és egy levelet nyomott a kezembe.

12. Elolvassam?

13. Rakjam el és majd elolvasom később?

11. Más helyem nem volt, úgyhogy leültem a padra. Stadler tanár úr nekikezdett a szokásos év eleji beszédének... Idén többet kell nyújtjanotok, ez a év nehezebb lesz a többinél blablabla... Egyszer csak mérgesen rám pillantott és mondta, hogy fájadjak a helyemre.

14. Menjek vissza a helyemre

15. Maradjak ott, ahol ülök

12. A papiroson ez állt: „Szünet után gyere le az alagsorba, ott találkozunk a Néma egylettel.” A Néma Egylet, röviden a NE egy olyan egylet, amit tavaly alapítottunk, és különböző puskázási módszerek létrehozásával foglalkozunk. Mindenkinek kell fizetni egy alap tagdíjat, és félévenként értékeljük a tagok munkáját. Aki jól teljesített, az több pénzt vihet haza, mint az, aki rosszabbul. Ránéztem Frigyesre, bólintottam, a papirost meg elrejtettem a füzetembe. Az óra lassan véget is ért, én pedig az alagsor felé vettem az irányt.

→ **100.**

13. A papirost begyűrtem a zsebembe. Az órának lassan vége lett, kicsöngtetek, és mindenki kirohant a teremből. A következő órában lesz az évnytítő... Mindenhol kerestem a barátaimat, de sehol sem találtam őket. Megkérdeztem a többiektől, hogy nem látták-e Frigyest vagy Jónást, de mind a vállát vonták, vagy azt mondták, hogy utoljára a teremből kirohanni látták őket. Mit csináljak?

16. Menjek ki az udvarra és várjam, hogy elkezdődjön az évnytítő

17. Kezdek el beszélgetni Zolival...

14. Amint helyet foglaltam, Frigyes a kezembe nyomott egy papírt.

12. Elolvassam

13. Vágjam zsebre és olvassam el később

15. Kisfiam, ha most nem foglalsz helyet, szaktanári intővel fogod kezdeni az évet! – jelentette ki Stadler tanár úr, így hát a további gondok elkerülése érdekében, értetlenkedő pillantásoktól kísérve, elindultam a helyem felé.

→ **14.**

16. Kimentem az udvarra, de még senki se volt ott. Kezdtett nyomasztó lenni a helyzet, de aztán eszembe jutott, hogy mennyire hülye vagyok. A zsebemben a levél, igazán elolvashatnám... Kinyitottam és a levélben ez állt: „Szünet után gyere le az alagsorba, ott találkozunk a »Néma egylettel«.” A Néma Egylet, röviden a NE egy olyan egylet, amit tavaly alapítottunk, és különböző puskázási módszerek létrehozásával foglalkozunk. Mindenkinek kell fizetni egy alap tagdíjat, és félévenként értékeljük a tagok munkáját. Aki jól teljesített, az több pénzt vihet haza, mint az, aki rosszabbul. Futó lépetekkel indultam el az alagsor felé.

→ **50.**

17. Mivel más embert nem találtam, ezért elkezdtem beszélgetni Zolival. Zolit senki sem szereti. Mellesleg nagyon erős is. Már többször volt az igazgatóiban és sokszor volt szó az eltanácsolásáról is. Szia Zoli! – köszöntem neki. Cső! – válaszolt mogorván. Hogy telt a nyarad? – kérdeztem. Közöd? – kérdezett vissza feldúltan. Hát jó, akkor én most mentem, szia! És el is futottam. Kint végre találkoztam Frigyessel, Zsolttal és a többiekkel. Zsolt rögtön kérdőre vont. Mér nem voltál a gyűlésen? – faggatódzott. A gyűlésen? – kérdeztem meghökkenten. Eszembe jutott a papírfecni, amit Frigyes adott az órán. Gyorsan kibontottam, és ez állt benne: „Szünet után gyere le az alagsorba, ott találkozunk a »Néma egylettel«.” A Néma Egylet, röviden a NE egy

olyan egyesület, ami különböző puskázási módszerek létrehozásával foglalkozik. Mindenkinek kell fizetni egy alap tagdíjat, és félévenként értékeljük a tagok munkáját. Aki jól teljesített, az több pénzt vihet haza, mint az, aki rosszabbul. És ugye a kémia jutott nekem... Frigyes bólintott. Ez azt jelentette, hogy nekem kell a kémia dolgozatokra megírnom a puskát, és kitalálnom egy olyan módszert, hogy Novothny tanárnő ne vegye észre. Ami szinte lehetetlen. Idén is sokat fogok veszíteni ezzel a hülye egyesülettel.

→ 30.

100. Mikorra megérkeztem már mindenki ott volt az alagsorban. Elkezdtük megbeszélni az ideai tervet, és szétosztani, hogy ki melyik tantárgyhoz készít puskát és puskázási módszert. Én a kémia és a matematika közül választhattam.

18. Kémia

19. Matematika

18. A kémiát választani buta dolog volt. A kémiát Novothny tanárnő tartja, és szinte lehetetlen puskázni a dolgozatok alatt, és ha mégis megpróbálsz szinte tuti, hogy elkap, és azt senki sem szeretné. Na mindegy valakinek ezt is vállalnia kell...

→ 20.

19. A matek igazán jó döntés volt, hiszen azt Dunai tanár úr tartja, és a dolgozatok közben oda sem figyel, csak újságot olvas...

→ 20.

50. Amikor beléptem már mindenki ott volt, és gyűlést nélkülük kezdtek el. Jónás mondta, hogy éppen azt beszéltük meg, hogy ki melyik tantárgyhoz készíti el a puskát, és a puskázási módszert, és a könnyebbeket már mind elvitték, nekem csak a kémia maradt. A kémiát Novothny tanárnő tartja, és szinte lehetetlen puskázni a dolgozatok alatt, és ha mégis megpróbálsz szinte tuti, hogy elkap, és azt senki sem szeretné.

→ 20.

20. Kimentünk az udvarra. Megkezdődött az évnyitó. Csak a szokásos duma, értékeli az iskola tavalyi teljesítményét. Megnyitják az évet. Ezzel vége is volt a mai napnak, elindult az egész iskola a kijárat felé.

→ 30.

30. Már mindenki elhagyta az épületet, szinte üres volt az udvar. Hirtelen megláttam Zolit a udvar szélén. Egyedül volt. Én odamentem hozzá megkérdezni, mi a baja. Semmi – jött a válasz. Nem tudtam, mit kezdjek vele, ezért elindultam hazafelé, ám ekkor meghallottam, hogy Zoli keservesen sírva fakadt, és azt suttogta: A... a sss... a sulis... Hátrafordultam és visszakérdeztem: A sulis? rögtön jött a válasz: ELKEZDŐDÖTT A SULI!!!!!! És egymás nyakába borulva sírtunk az udvar közepén.

Műsor az 1956-os forradalom emlékére

2015. október 22.

Írta és összeállította a 10.B osztály,
Fenyő D. György, Sziklai Gábor

Alább olvasható a műsor bevezetője és zárszava, a kettő között pedig egy-egy mondat minden elhangzott szövegből.

Ez a műsor úgy készült, hogy az osztályból mindenki megkérdezte a szüleit és a nagyszüleit arról, milyen emlékeik vannak 1956-ról. Amit ők meséltek, mi leírtuk, vagyis minden történet, amit ballatok, most hangzik el először, és minden szava emlék, dokumentum, a családi emlékezet egy-egy darabja.

Anyukám édesapja az ötvenes években sokat szenvedett a kommunista diktatúra miatt.

Nagymamámát kérdeztem az emlékeiről, aki a családjával egy kelet-magyarországi kis faluban élt 56-ban.

Nagypapám mesélte: „Nagyanyáddal akkor ismerkedtünk meg, mikor katona voltam, ő egy kórházban dolgozott, és a szakszervezetük táncünnepestet szervezett, de nem volt a dolgozók között elég fiú, így a laktanyából hívtak táncpartnereket.”

A nagymamám 1956 szeptemberében kezdett el tanulni a műszaki egyetemen, körülbelül 120 társával együtt.

Nagypapámnak 1956. október 20-án volt a Debreceni Híradós Tiszthelyettes Iskolában az avatása.

Egy 87 éves néni mesélte: „Úgy emlékszem vissza október 23-ára, hogy munkából hazajövet még semmit nem észleltünk abból, hogy itten ilyen nagy balhék jönnek.”

1956. október 23-án a nagynénémék színházba mentek volna az osztállyal megnézni a Három kicsi szabólegényt.

A nagypapámnak, aki akkor 18 éves volt, és két barátjának éppen a Nemzeti Bank aulájában volt asztalitenisz-mérkőzése október 23-án.

„Másodéves magyar-történelem szakos hallgató voltam akkoriban az ELTE-n, és épp egy reggeli, középkor-történeti előadást hallgattunk.”

Apukám egy kollégája mesélte 1956-ról: „Egyetemista voltam a forradalom idején, a kollégiumunk a VIII. kerületben volt.”

Akivel interjút tudtam készíteni, 1926-ban született. „1956-ban a borsodi bányavállalatnál dolgoztam, a rudolftelepi 4-es aknán.”

Abban az időben a nagypapám már a nagymamám udvarlója volt, és már a bányában dolgozott.

A nagypapám mesélte, hogy ő Szegeden élt akkor, és az egész ottani forradalom rövid volt, ugyanis csak néhány egyetemista volt forradalmár, akik felmásztak a fákra a főtéren, hogy visszaverik az orosz megszállókat.

Nagypapám a forradalom ideje alatt katona volt vidéken. „A szabadságharc híre hozzánk este 6 körül érkezett, bár valószínű, hogy a feletteseink már korábban tudták.”

A nagypapámtól származik a következő emlék. „A forradalom idején 14 éves voltam, Szeghalmon laktunk egy tanyán; csak azt láttuk a testvéreimmel, mikor játszottunk a gátnál, hogy tankok mennek a Debrecen felé vezető úton, nem is kevesen.”

Interjút készítettem a holland nagypapámmal, aki akkor 16 éves volt, pont annyi, mint mi most: „A címlapokra először embertömegekről, később utcai harcokról és orosz tankokról kerültek képek.”

Nagymamám Erdélyben, Kolozsvárott élte át a forradalmat. „November 1-jén a hatalmas tömegben az évfolyamtársaimmal én is ott voltam s a házsongárdi temetőben, ahol sorra szavaltunk a magyar kultúra erdélyi nagyjainak sírjánál.”

Egy tanárunk mesélte a következőket a nagynénje emlékeiből: „A Bajcsy-Zsilinszky úton laktunk akkor, a férjem a Földművelési Minisztériumban dolgozott, ezért utaltak ki nekünk ott lakást.”

A nagypapám azt mesélte, hogy az első megrázó élménye október 23-án az volt, hogy a villamoson az emberek egymás nyakába ugrottak, ölelgették egymást, hogy 'Végre szabadok lehetünk!'.

Édesapám szüleinek izgalmas a története, mert ők éppen 1956. november 3-án házasodtak össze.

A nagypapám csak arra emlékezett, hogy nyolcadikos volt akkor, 14 éves, és az iskola igazgatója meg egy tanár bejöttek valamelyik nap és kijelentették, hogy mától nem oroszot fogunk tanulni, helyette német lesz az idegen nyelv.

Nagyapám ezt mesélte: „A rokonaim jelentős részét kitelepítették Németországba, mert az 1939. évi népszámlálásnál német anyanyelvűnek vallották magukat; édesanyámat 1946-ban kitették az egyetemről, mert nagyszüleimnek kocsmája volt, és kuláknak minősítették őket. Nagyapám pedig a háború után hátgerincsorvadást kapott és tolószékbe került, 1952-ben államosították a kocsmát, és nagyapám munka és anyagi ellátás nélkül maradt.”

Apukám 1956-ban született; november elején fél éves volt, és gyomorszükkülettel feküdt az Üllői úti gyermekkórházban, a mai Heim Pál kórházban.

A családi emlékezet szerint nagyapám mindig ezt mondogatta: – Nyugalom, az oroszok hamar kimennek az országból, és szabadok leszünk.

„Hideg téli nap volt – mesélte a nagymamám. – A pincében voltunk a belvárosi ház többi lakójával együtt.”

Apai nagymamám 1956. október 23-i élményeiből azt mesélte el, hogy Pesten volt elsőéves gimnazista a Szerb–Horvát Gimnáziumban, a Rózsák terén.

Egy távolabbi rokonom 56-ban disszidált Kanadába, és annak érdekében, hogy ez megtörténhessen, a testvére feláldozta magát érte, és elfogatta magát, hogy Rózsai néni menekülni tudjon. Józsi bácsi pedig 2 évet töltött Recsen, ahol olyan maradandó fizikai sérüléseket szerzett, amik miatt későbbi éveiben megvakult.

Egy tanárunkat is megkérdeztük, és ő a következő történetet mesélte: „Nagybátyám 1956 végén disszidált – úgy ment el külföldre, hogy senkinek nem szólt, titokban, azért, hogy nehogy valaki itthon tartsa, vagy nehogy annak, aki tudott róla, baja származzon.”

Nagymamám arra emlékszik, hogy amikor a fővárosból 56-os menekültek érkeztek vonattal, ők nem Szombathelyen, hanem Vépen szálltak le, hogy elkerüljék a városban lévő ellenőrzést, és onnan másnap sétálva akarták folytatni útjukat, de aznap éjjelre kellett nekik szállás, és ottani családokhoz kéredzkedtek be.

Nagymamám mesélte a következő történetet: „A menekültekről van élményem gyerekkoromból, amikor a forradalom idején ritkán jártak a vonatok, délelőtt jött egy vonat Pestről és délután.”

Az én nagypapám 1936-ban született, tehát '56-ban 20 éves volt, épp csak munkába állt mint fiatal tanár.

Göncz Árpád nyitotta meg az 1994. évi Radnóti Tudományos Diáknapot „Uraltáji rokonaink” című előadásával.

Már kész volt a műsorunk, amikor ballottuk a hírt, hogy október 6-án meghalt Göncz Árpád. Ezt az utóhangot akkor írtuk hozzá.

Göncz Árpád az 1956-os forradalomban részt vett, ezért '57-ben letartóztatták, és életfogytiglani halálbüntetésre ítélték. Hat év múlva szabadult. Annak, hogy a rendszerváltás után a Magyar Köztársaság első elnöke lett, szimbolikus jelentősége van.

Erkölcsei tartásáért és emberi nagyságáért az egész ország tisztelte. A mai műsorral az októberi forradalom mellett őrá is emlékezünk.

A Radnóti ebben a tanévben is a Budapesti Fesztiválzenekar egyik partneriskolája lett. Ez az iskola és a világhíró zenekar közös eseményeiben ölt testet. Mik is ezek?

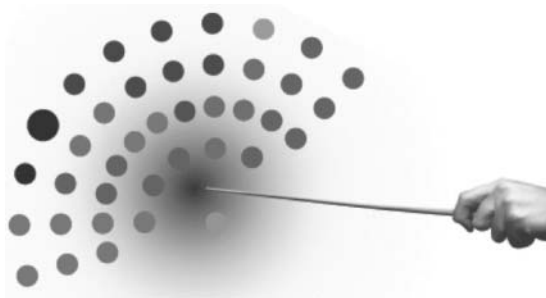
December 14-én „Hangszerkóstoló!” az 1. és 2. osztályosoknak. A zenekar művészei eljönnek az iskolába, és rövid koncert keretében megszólaltatják hangszereiket, majd a gyerekek ki is próbálhatják azokat a művészek irányításával.

Az év folyamán a nagyoknak próbálatogatásra van lehetőség a zenekar óbudai székházában.

Filmpályázat Sosztakovics *Hamlet* filmzenéjéhez a „Lásd, amit hallasz!” pályázat keretében.

A *Pedagógus Kávézó* az iskola tanárainak nyújt betekintést a zenekar munkájába.

Sokféle bérlet is kedvező áron vásárolható, kiemelkedő színvonalú programokat kínálva a középiskolás ifjúság számára. Azoknak is, akik most ismerkednének a komolyzene hallgatásának titkaival, és azoknak is, akik már megszerzett jártasságukat kamatoztatni akarják.

Hipotézis: Hat év nagy idő?

2009-ben ünnepeltük az 50 éves Radnóti gimnáziumot, s ennek kapcsán tettünk akkor időutazást a földrajz munkaközösséggel. Akkor öt évtized földrajz munkaközösség-történeti eseményeit tekintettük át, s írtunk le számos „képződményt”, „folyamatot” és „védett értéket”. Úgy tűnik, a gyorsuló idő már a földrajzban is megfigyelhető jelenség. E tény késztetett minket egy új „tudományterületen” való kutatásra, s így születet meg az összehasonlító földrajz munkaközösség (ál)tudománya.

*Idézet a 2009-es jubileumi
Emlékkönyvből*

„[...] a földrajz tanítása még inkább kiszorult a középiskolás korosztályból, csak az első középiskolás osztályokban (a 9. évfolyamon) foglalkozhattak vele a tanulók. [...] így a tantárgy egy tipikus általános iskolai tantárggyá erodálódott.”

2015

A kétszintű érettségi 2005-ös bevezetésével lehetővé vált az előrehozott érettségi vizsga földrajzból is, s az ebben rejlő lehetőségek pár év elteltével a 10. és 11. évfolyamos diákokat is beizzították: a földrajz fakultációs csoportok létszáma 20 főre „duzzadt”, s a földrajzból érettségiző diákok létszáma 2010–2014 között is ekörül alakult. Az előrehozott érettségi lehetősége földrajzból 2015-ben ugyan megszűnt, de a fakultációs keretek közt való tanulás iránti igény nem: 2016-ban 10-15-en terveznek földrajzból érettségizni.

A 2013-ban bevezetett új kerettanterv alapján a radnóti gyerekek 4 éven át tanulnak majd földrajzot, egészen a 10. osztály végéig.

„Munkaközösségünknek jelenleg négy tagja van: közülük Ludmann Mihály tanít legrégebben a Radnóti-ban. Nagy szerepe volt a hat és nyolc évfolyamos [...] tantervekhez igazodó tankönyvcsalád megalkotásában.

Pokk Péter fiatal kollégánk az iskolai honlap földrajzos portáljának a szerkesztője.

Balassa Lászlóné [...] részt vállal az 5. osztályosok természetismereti képzésében.

2006 óta a munkaközösség vezetője Láng György, vezetőtanárként a földrajz szakos hallgatók gyakorlatát irányítja.”

Az új köznevelési törvény szerint egy iskolában csak meghatározott számú munkaközösség működhet, így az önálló földrajz munkaközösség 2012-ben megszűnt, a biológia és az informatika munkaközösséggel fuzionálva alkotja az úgynevezett 1. számú természettudományos munkaközösséget.

Balassa Lászlóné 2014 óta az alsó tagozaton, Ludmann Mihály pedig 2015 óta rajzot és művészettörténetet tanít. Láng György 2012. óta az igazgatóhelyettesi feladatai miatt nem lát el vezetőtanári teendőket.

FÖLDRAJZTANÁROK 2015-BEN

Pálinkó Dániel (biológia-földrajz) 2011-ben csatlakozott a Radnóti tanári csapatához, s azóta is heti 20-24 órában tanít, mindkét tantárgyán kívül a természetismeretet is, továbbá a jelenlegi 11.C osztály osztályfőnök helyettese.

Toldy Emese (biológia-földrajz) a Radnótiban végezte az egyéni összefüggő szakmai gyakorlatát, s 2015 szeptembere óta a tantestület tagjaként, illetve a jelenlegi 8.C osztály osztályfőnök helyetteseként van köztünk.

Láng György a 2015/16. tanévben a földrajz fakultációs csoport tanára.

*Idézet a 2009-es jubileumi
Emlékkönyvből*

*„[...] a 30-as terem fokozatosan
földrajz szaktanteremmé alakult.”
„A térképek tematikus tárolására
szolgáló szekrénnel könnyebb és
gyorsabb az órai előkészítés.”*

*„Az utóbbi 15 évben kevés radnóti
diák állt a rajthoz az OKTV-n [...]”*

2015

A 30-as tantermet 2014 szeptem-
bében az akkori 5.B osztály vette
birtokba. A NYEK bevezetése óta
(+1 osztály) teremhiánnyal küzdött
az iskola, de így már minden osz-
tálynak van olyan terme, amelyben
elférnek a gyerekek. Mivel jelenleg
minden tanteremben van aktív tábla
vagy számítógép+projektor, a föld-
rajz órákat is osztálytermekben tart-
juk. A falitérképek helyett interaktív
atlaszokat használunk.

OKTV 2014/15. földrajz
Mándoki László (10.B)20. hely
Parraghi Bálint (10.B)26. hely

Ahogy egymás mellé állítottuk a hat évvel ezelőtti és a jelenlegi helyzetet
földrajzos szempontból a 2009-es Jubileumi Évkönyv néhány kiragadott
mondata alapján, áltudományunk igazoltnak látta a címben szereplő hipoté-
zist: hat év nagy idő – még „földtörténeti” léptékkal mérve is.

A földrajztanárok nevében
Láng György

MaCsEK verseny a díszteremben

Negyedik alkalommal rendezett *MaCsEK* versenyt a matematika munkaközösség. Miért éppen MaCsEK? Milyen titkot rejthet ez az ötbetűs szó? Talán gonosz manók kitörölték az egyik matektanár vezetéknevének egy betűjét? Vagy egy négy lábú kedvencről van szó?

A választ megtudhatod az alábbi keresztrejtvény megfejtéséből.

Vízszintes: 1. Fordított szer-
szám, 8. Lázit, 9. A számárium
vegyjele, 10. A megfejtés 1. része,
12. Internetprotokoll, 13. Török
katonai rang, 14. Ritka női név,
15. Második világháborús len-
gyel tragédia helyszíne, 17. Vérc-
csoportrendszer, 18. Latin kötő-
szó, 19. Szoknya anyaga, 20. A
Dél-afrikai Köztársaság nemzet-
közi gépkocsijele, 22. A rubí-
dium vegyjele, 23. Az Egyesült
Arab Emírátságok nemzeti légitár-
sasága, 26. Német filozófus, 27.
Angol adatok

Függőleges: 1. Angol összeg, 2.
A megfejtés 2. része, 3. Mosás
előtt ruhát vízben tart, 4. A Lu-
dolph-féle szám, 5. Ízeltlábú, 6.
Aranylabdás argentin labdarúgó
keresztneve, 7. Asztana lakosa, 9.
Ismételt összeadás eredménye,
11. A megfejtés 3. része, 12. Ilyen
prímszám a 29 és a 31, 16. Hol-
landia nemzetközi gépkocsijele,
19. Angol tízes, 21. Női név és
együtt programozási nyelv, 24.
Erre a helyre, 25. Gázbuborékok
folyadékban vagy szilárd anyag-
ban, 26. A megfejtés 4. része, 28.
A nitrogén vegyjele, 29. Az itt-
rium vegyjele, 30. A bór vegyjele

1	2	3	4	5	6		7
8						9	
10			11				
12		13			14		
15				16		17	
18		19				20	21
22		23		24	25		
26				27			
Ö		28	29			30	!

A megfejtéshez segítségül néhány fénykép!

Mert *Matek*ozz Csapatban, *Együtt Könnyebb!* Kicsitől a nagygyimnazistáig, gyerektől a felnőttig másfél órán keresztül görnyedt a papír fölé a százharminc versenyző, hogy a húsz feladatból minél többet megoldjon – csapatban. Akinek éppen nem akadt dolga, az a vetítőtáblán kémlelte, ahol a verseny pillanatnyi állása volt látható.

A kisMaCsEK kategória 19 csapata közül „Kobak”, a NAGYMaCsEK versenyen induló 7 csapatból pedig „Pitypang” bizonyult a legjobbnak. A verseny történetének első tanárcsapata (Fábián Márton, Ispánovity Márta, Molnár Katalin, Patrik-Pirk Zsolt, Pejtsik Júlia) a kisMaCsEK kategóriában az előkelő 5. helyet szerezte meg.

A nagy sikerre való tekintettel jövőre folytatjuk!

Fábián Márton Magyartanítás Madrid előtt és után

Madridban élni jó. Akkor is, ha történetesen Barca-drukker az ember. Madridban szép a nyár, no meg az ősz is. Aki teheti, egyszer menjen el Madridba. Megéri. Én tudom.

Életem úgy alakult, hogy 2007 és 2011 között Madridban éltem. Előtte is irodalmat meg nyelvtant tanítottam a Radnótiban, s visszatérésem után folytattam. Nem tudom, hogy ha a négy év alatt is itthon dolgozom, feltűnt volna-e, hogy átalakult-átalakul az irodalomtanítás. Az is igaz, hogy a változást nem észleltem azonnal. Kipihenten, feltöltődve, négyévi „vakáció” után kezdtem újra a tanítást. Nyilván lelkesen, nagy lendülettel. Persze, próbáltam ugyanazt, ugyanúgy tenni, mint 2007-ig tettem. A bevált témák, módszerek, tananyagok, s a „kísérletek” – ez utóbbi színtere számomra elsősorban a fakultáció volt mindig is. Nehéz megfogalmazni, mit is vettem észre, amikor észlelni kezdtem, hogy valami megváltozott, nem ugyanaz, mint korábban. Inkább csak érzékeltem eleinte, hogy az, ami korábban hatott, amire korábban „vevők voltak” tanítványaim, nem működik, nem hat. Ilyenkor két dolgot tehet, tesz az ember: vagy önmagában vagy a diákokban keresi a hibát.

Bevallom, én nem szeretem másokra hárítani a felelősséget. Mit nem csinálok jól, mit rontok el? Megöregedtem? Eltávolodtam a fiataloktól, gyerekektől? Elavult az, amit mondok, amiről beszélek? Kerestem a válaszokat, magyarázatokat, okokat. Lassan rá kellett jöjjenek, hogy nem csak bennem van a hiba – igaz, a diákokban, a tanítványokban biztosan nincs. Mivel hiszek az irodalomban, s hiszek a tudományában is, abban sem letem magyarázatra, azzal sem tudtam nyugtatni magam, hogy akár az irodalom, akár az azzal való foglalkozás vesztett volna érvényességéből.

Magyartanárként, irodalomtanárként mindig is azt vallottam, hogy a legnagyszerűbb dolog, amit teszek, tehetek: kultúrát, világlátást közvetítek, s az egyik legnagyszerűbb emberi képességet, a gondolkodást fejleszthetem akkor, amikor műveket, regényeket, verseket, drámákat tanítok. Legyen az az Emil és a detektívek, A Pál utcai fiúk, az Odüsszeia, Villon, Ady vagy Kányádi versei, vagy épp az Anna Karenina, esetleg García-Márquez, Kundera valamelyik regénye. De ha továbbra is ezt teszem, s tegyük fel, nem sokkal rosszabb színvonalon, mint korábban, akkor miért érzem úgy, hogy valami nincs rendben, nem jól működik? Lassan megértettem, hogy nemcsak arról van szó, hogy én változtam, hanem az a világ változott jelentősen, ami itt az iskolában, a magyar

órán körülvesz bennünket, tehát nem csak nekem kell változtatnom, megváltoztanom. Az irodalom tanításán kéne változtatni, azt hiszem – radikálisan.

Azt is bevallom, hogy hiszek a klasszikus irodalomban, a klasszikus művekben. Nem gondolom, hogy a középiskolai irodalomtanítás valamiféle múzeum kellene legyen, azt sem hiszem, hogy a kortárs irodalom tanítása oldaná meg a magyartanítás nehézségeit. Folyik erről szakmai vita is, sok okos ember mondta már el a véleményét, gyakran lehet olvasni erről mostanában. Belátom, hogy egy Mikszáth-szöveg a mai olvasó számára olyan (is) lehet, mint egy dinoszaurusz, de ha Mikszáthot sutba vágom, attól még nem lesz könnyebb megérteni Kertész Imrét vagy Esterházy Pétert (a megkedvelésükről nem is beszélve). Készséggel elismerem, hogy Jókai, még inkább Csokonai vagy Zrínyi nehéz olvasmányok, de Krasznahorkai László vagy Dragomán György, Bartis Attila sem könnyű, nem beszélve az általam talán a kelleténél is fontosabbnak gondolt összefüggésekről, kapcsolatokról, melyek a kortárs műalkotásokat, s azok megértését (!) összekötik a régiekkel.

A „radikális” változtatást én nem abban látom, hogy kihajigáljuk a régieket, s helyettük a mait, az újat, a korszerűt tanítjuk. Tudom, hogy másoknak is megfordult már ez a fejében. Én abban látom az irodalomtanítás-tanulás megújulásának, korszerűsödésének lehetőségét, ha töredékére csökkentjük az úgynevezett kötelezőket, évente 5-10 „klasszikus” mű köré épített modulra bontjuk a tananyagot, s ezekhez a fókusz-művekhez, mint afféle szatellit-kapcsolódnának további alkotások, például sok-sok kortárs mű. S persze sok kreatív, gondolkodtató-alkotató feladat. El kéne felejtünk a kronológiát, az irodalom túlzott „történelmi beágyazottságát”, a töméntelen lexikális ismeretet, miközben ezeket sem kéne elvetni. Csak okosan megválogatni.

Hogy valami „rosszat” a diákokról is mondjak. Azt tapasztalom, hogy a világra, a minket körülvevő valóságra reflektálva a fiatalok a felmerülő kérdésekre, melyek egy-egy irodalmi szöveg kapcsán előkerülnek – bár gyanítom, hogy ez nem irodalom specifikus jelenség – szeretnének gyors válaszokat, „rapid megoldásokat” kapni. Mintha ma nem szeretnének annyit bíbelődni-szöszölni-vacakolni egy kérdéssel, mintha nem szeretnének annyit és annyira gondolkodni, mint akár nyolc-tíz évvel ezelőtti társaik. Természetesen nincsenek e téren kutatásaim, statisztikai adataim. Így érzem, így tapasztalom. Arra próbálok törekedni, hogy ne akarják tanítványaim megspórolni ezt az erőfeszítést, küzdelmet. Mert hiszem, hogy megéri. Mert így, az irodalmi probléma, vagy bármilyen más művészi-művészeti probléma megoldásával, s a megoldásba, a válaszkeresésbe fektetett energiával, s az abból fakadó eredményekkel mégiscsak magunkhoz, önmagunk megértéséhez jutunk közelebb.

Nemrég különleges ajándékot kaptam. Egy volt tanítványom édesanyjától. Egyszerre szívszorító, döbbenetes és nagyszerű.

Nórát három évig tanítottam. Amikor ötödikes volt, majd a fakultáció éveiben. Az utolsó faktos csoportomba járt, mielőtt kiutaztunk volna Madridba, tehát őt még Madrid előtt tanítottam. Sosem tartozott azok közé, akik

hangosságukkal, vagy extrémításokkal keltettek figyelmet, de, azt hiszem, mégis sokan figyeltek rá. A faktos órákon szinte mindig ott volt, de ott sem akart sosem a középpontban lenni. S mégis tudta mindenki, hogy ott van. Talán azért is, mert nagyon szép volt. Meg kedves. Meg szerényen okos. Általában „jóban szoktam lenni” tanítványaimmal, így vele is jóban voltam, de nem hiszem, hogy kivételeztem volna vele, hogy jobban figyeltem volna rá, mint másokra. Egy-két rövid beszélgetésre sokszor megálltunk az iskola folyosóján vele is. Szinte mindent elolvasott, mindig volt véleménye az olvasottakról, szeretett gondolkodni.

Aztán elballagott a többiekkel, én elutaztam Madridba, eltelt jó néhány év. Nem találkoztunk. Két évvel ezelőtt véletlenül találkoztunk a 7-es buszon. Akkoriban jelent meg valami írásom, s Nóra elismerően szólt róla. Meglepett, hogy olvasta, meglepett, hogy tud róla. Én inkább a szokásos, rutinkérdésekkel zaklattam: Mi van veled? Hova jársz? Mit végeztél? S persze ő kedvesen elhadarta, hogy éppen mit csinál, meg, hogy milyen jók voltak annak idején a magyar faktok, majd egyszer csak azt mondta, hogy szeretne nekem a csoport nevében átadni egy ajándékot, egy könyvet, amit csak azért nem tudott még odaadni, mert szeretné a többiekkel aláíratni. De majd egyszer behozza a suliba, vagy a többiek is bejönnek vele. Aztán eltelt két év.

Két hete kaptam meg a könyvet Nóra édesanyjától. Mert ő már nem hozhatta be. Ő már sosem fog hozzám bejönni a suliba. Különös kis könyv, Ady párizsi notesze. Kis fatáblával borítva, gyönyörű mélykék hasított-bőr kötésben. A különlegessége, hogy a kötés egy furcsa lebernyegben, toldásban és egy csomóban folytatódik. Nóra édesanyja mondta el, hogy a szerzetesek, akiknek kámzsájukon nem volt zseb, kötélből sodort övükbe akasztották a csomóval breviáriumukat, imádságos könyvüket, így hordták magukkal. Még annyi van beleírva, hogy „Fábián Mártonnak 2007 magyar fakt csoport”. Aláírás egy sincs benne. Nóráé sincs.

Senkinek sem kívánom, hogy így, ilyen késétséggel kapjon meg egy ajándékot, mégis büszke vagyok rá, s emlékként fogom őrizni. Mert valami olyasminak a jele, amire egy tanár méltán lehet büszke. Szégyellem is magam, mert nem mást bizonyít ez a kis könyv, mint azt, hogy Nóra nagyon figyelt a szavaimra, kérdés nélkül is tudta, hogy ki az én kedves költőm, s volt rá ideje, energiája, hogy elkészítse-elkészíttesse nekem ezt az ajándékot. Jobban figyelt rám, mint én őrá. Ebben az ajándékban finomság és figyelem van. Ő maga.

Munkácsi Tamás Néhány gondolat a testnevelésről...

Az elmúlt tanévben – hasonlóan az előző évekhez – a megemelkedett számú testnevelés óra biztosítja diákjaink számára a kikapcsolódást, felfrissülést. A tehetséges, versenyezni akaró tanulók a Zugló Kupa rendezvényein mérhették össze tudásukat a kerület többi iskoláinak tanulóival labdarúgás, kosárlabda és röplabda sportágban. A csapatjátékokon kívül egyéni versenyzők is képviselték iskolánkat a diákolimpia küzdelmeiben: atlétika, asztalitenisz, judo, karate, vívás sportágakban. A mögöttünk hagyott tanév legnagyobb eredményét iskolánk három tanulója vívásban értre el. A Fóti Adorján, Fatsar Ágoston, Gózon Márk alkotta csapat a diákolimpia országos döntőjében Szolnokon az első helyet szerezte meg. Gratulálunk!

Diákjainknak három sporttáborban volt lehetőségük a kikapcsolódásra. Februárban volt az évek óta népszerű ausztriai sítábor Nagy Albert és Munkácsi Tamás szervezésében. A nyári szünetben a Balaton parton Munkácsi Tamás által szervezett tenisztábor szintén élményekkel gazdagította a résztvevőket. A napközis sporttábor Zimmermann Henriette vezetésével az alsó tagozatos gyerekek számára nyújtott felüdülést.

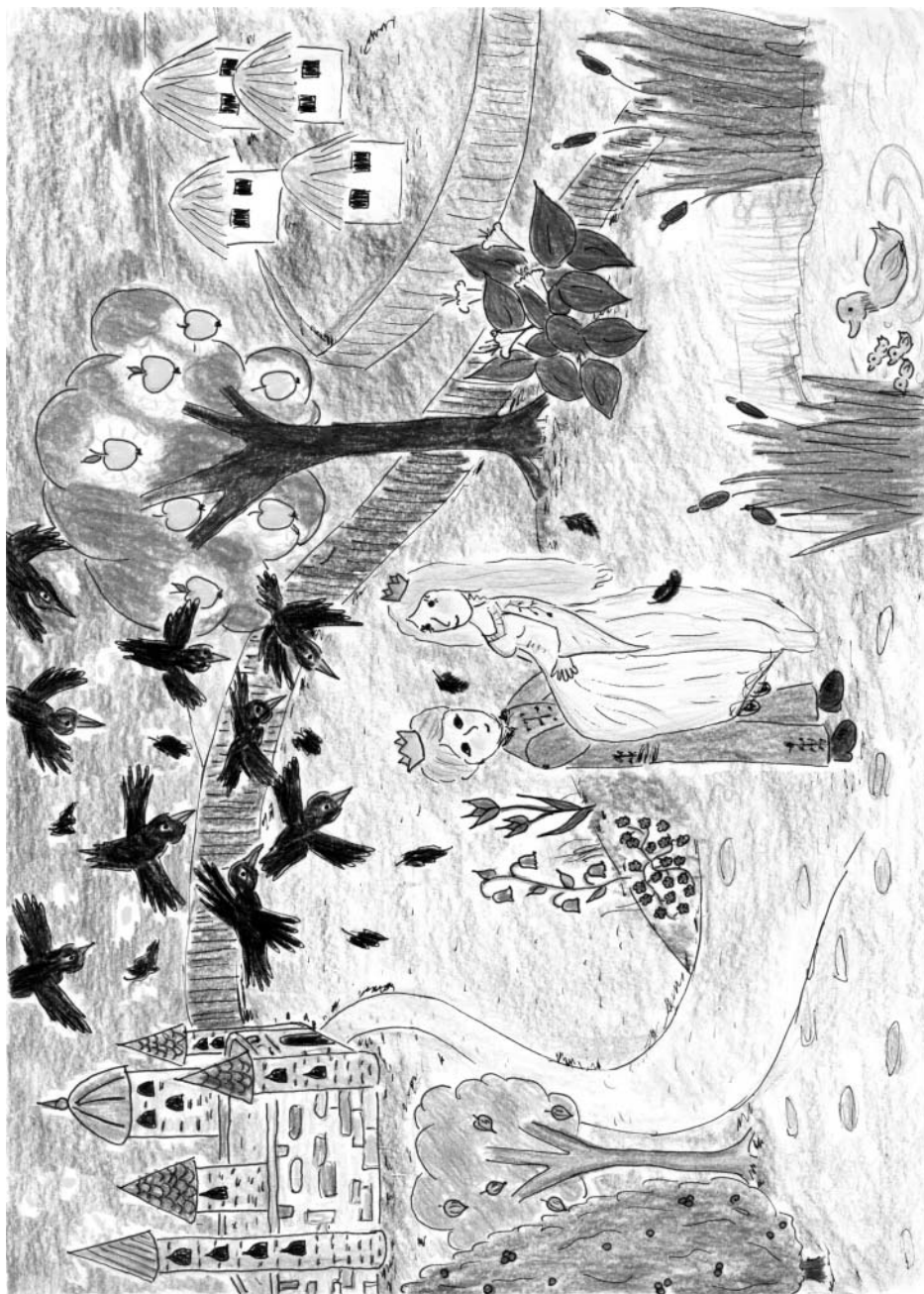

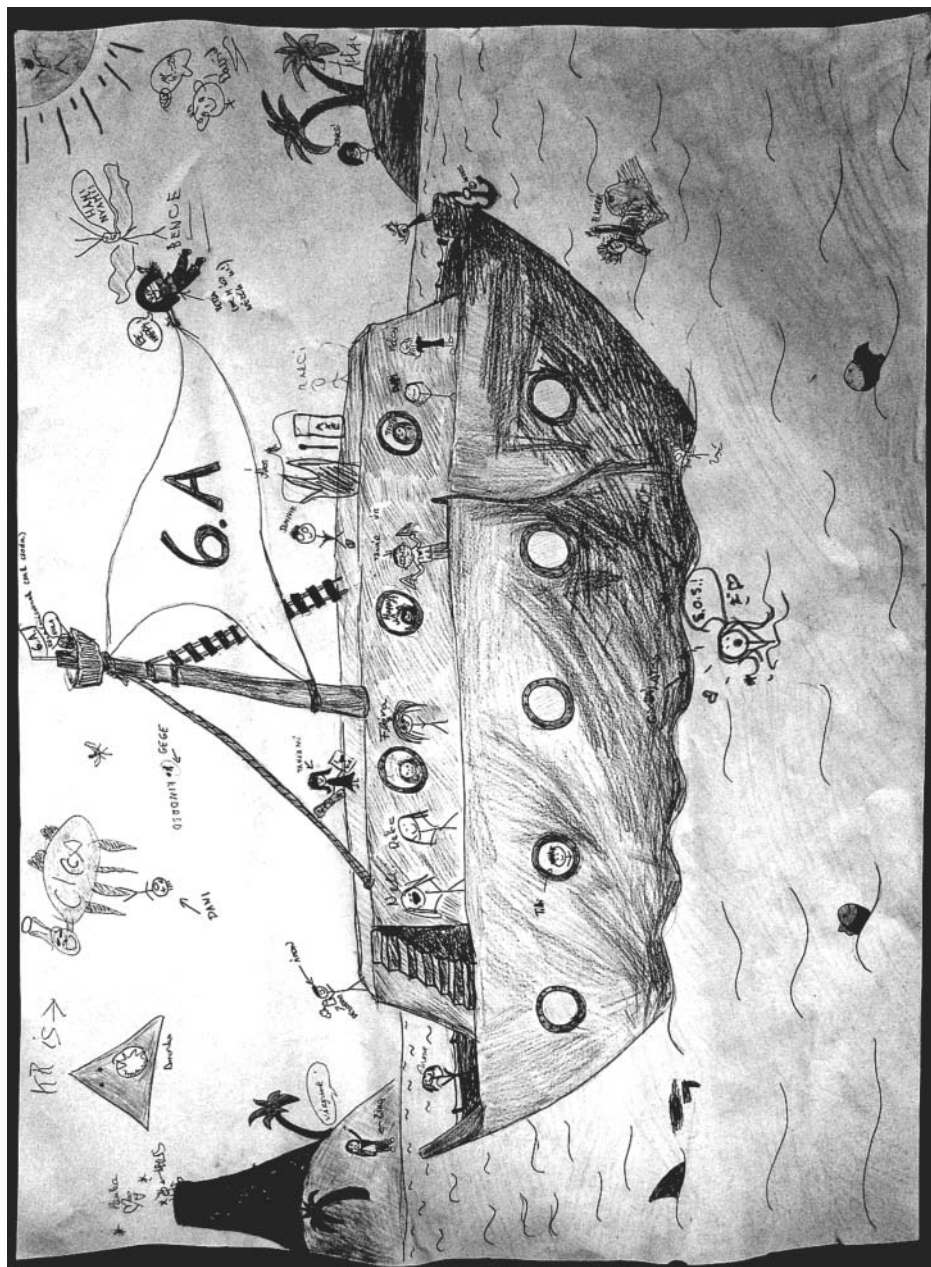
Bemutatkozik az 5.A (ejtsd: á)

á

mint ász
mint állja a sarat
mint álmos
mint átgondoló
mint átérző
mint áldott
mint álmodozó
mint átlát a szitán
mint átverhetetlen
mint állhatatos
mint állj, vagy lő a mamám!
mint áramvonalas
mint állandó
mint áttörő
mint álcázó
mint ábrándozó
mint állatbarát
és leginkább: á mint Álámér!

Horváth Hanna rajza

Bemutatkozik a 7.B

Szilvásvárad kirándulás 2015. június 15–17.

Kora reggel, amikor a nyári szünetben még aludnánk, aznap már kint álltunk a Keleti pályaudvar épülete előtt. Szilvásváradra indultunk három napra az osztályfőnökünkkel és Lengyel Zsuzsa tanárnővel a második osztálytáborunkra. Búcsúzkodtunk, és felszálltunk a vonatra. Az út hosszú, de kibíráható volt, mert a beszélgetéssel és játékkal hamar elment az idő. Az állomásról egy rövid séta után megérkeztünk a táborhelyre. Takaros házak, nagy hely a játékokra, összességében mindenki elégedett volt.

Kipakoltunk, és estefelé vacsora után leültünk a tűzrakó helyhez, ahol megbeszéltük a múlt tanév eseményeit és közösen játszottunk. Már akkor kezdett alakulni a hangulat...

Másnap reggel elindultunk az erdőbe. Közben jókat nevetgeltünk, viccelődtünk egymással. Ebben a tanáraink is partnerek voltak. Gyermekvasútra szálltunk, majd a végállomásról gyalog indultunk tovább. Elhaladtunk a

kristálytisza pisztrángos tavak mellet, a lenyűgöző Fátyol vízesést is megtekintettünk, és végül elértük a célunkat, az ősember barlangot. Ez egy óriási sötét hely, mélyedésekkel és dombokkal. Úgy éreztük, mintha a Holdon lennénk. Visszafelé indultunk már, mikor egy kő alatt egy sárga alapon fekete csíkos kis gyíkfélét láttunk meg. Egy szalamandra volt. Kattogtak a fényképezőgépek, mindenki megörökölt a kis hüllő és persze az osztályt is. Visszafelé elidőztünk kicsit a vízi múzeumban.

A finom ebéd elfogyasztása után jöttek a játékok – harcipuszi, frizbifoci – és hamar elment a nap. Olyan elevenen és jó kedvűen játszottunk, mintha nem szorgos gyaloglással töltöttük volna a délelőtti időt. Már vártuk a vacsorát és az utána következő közös időtöltést, beszélgetést, játékot.

A harmadik nap reggelén kezdtünk ráeszmélni arra, hogy ez az utolsó nap, megyünk haza és milyen gyorsan eltelt a tábor. Egymás között egy kicsit búslakodtunk is emiatt.

Összepakoltunk és meg egy utolsót játszottunk, majd az esős idő miatt a reggelizőben töltöttük az utolsó órákat. Volt ott csocsó és pingpong is. Elbúcsúztunk a tábortól és elindultunk.

A vonatállomáson kis meglepetés várt minket. Egyik osztálytársunk nagymamája, aki a közelben lakott, hozott nekünk cseresznyét, ami nagyon jó volt és jól esett mindannyiunknak, még utoljára egy magköpő versenyt is összehoztunk.

Hazafelé a vonaton nosztalgiázva beszéltünk az elmúlt napokról, a viccekről, csínyekről.

Jó volt az egész. Reméljük, jövőre legalább ilyen jó lesz.

Jurenka Csenge Lili

Tanévkezdés. Utálatos szó, általában kellemetlen borzongás vagy fintor kíséri. Ez veled sincsen másképp, észreveszem, amint elhúzod a szádat. Nem meglepő, hiszen a szó nem mást jelent, mint a hőn szeretett nyári szünet végét, amikor a strandcucc helyett az iskolatáska húzza a vállad, és nem a medencében hűsölsz, hanem az iskolapadot koptatod.

De próbáljuk meg kicsit másképp! Tanévkezdés a Radnótiban. Az arcod mintha felderülne, és jól látom, hogy felcsillant a szemed? Persze tavaly ilyenkor is örültél a mondat elhangzásának, de akkor ez a várakozással vegyes öröm nem járt egyedül. Önkéntelenül is beharaptad az ajkad, gyomrod apró görcse rándult, és izzadt a tenyered. Tudtad, más világ lesz ez, mint az előző iskolád! Itt keményebben kell majd tanulni, és komolyabb elvárásoknak kell megfelelni.

– Vajon lesznek majd barátaim? – kérdezted akkor.

– Vajon változtak valamit a barátaim? – kérdezed most.

Persze néhányukkal már összefutottál a tankönyvkiosztáson, de legtöbbjüket még nem is láttad a nyári szünet óta. Egy nosztalgikus mosollyal visszaemlékszel az eddigi osztálykirándulásaitokra: Szentendre, Vének, Gyoma-

endrőd. Az elsőt és a legutóbbit az eső mosta el, Vénéken pedig ádáz harcot kellett vívnotok az ottani szűnyogpopulációval. De akkor mégis miért élvezted mindhármát annyira? Hadd szögezzem le, hogy nem fogok ódákat zengen az osztályról. Hogy már a kezdetektől fogva egészen rendkívüli összetartás övezett minket, és hogy az első percektől kezdve tökéletesen egy húron pendültünk. Nem vagyunk tökéletes osztály. (Nincs tökéletes osztály, ebben biztosan egyetértünk.) Hát akkor mi vagyunk?

Egy osztály, ahol szinte soha senki nincs egyedül, lányok esetében még a mosdó meglátogatása is falkákban történik. Egy osztály, aki mindig tudja, hogyan szórakozzon, igaz, néha tanárai nem éppen osztatlan örömeire. Egy osztály, aki eleinte kissé lustán állt hozzá az Osztályszínpadok Fesztiváljára való készüléshez, de végül mindenki nagyszerűen alakított, és még azok is, akik nem vállaltak szerepet a darabban, azok is fenn ültek a karzaton, keresztbe tett mutató- és középső ujjakkal, végül pedig vörösre tapsolt tenyérrel és kissé rekedt torokkal távoztak.

Mire ezt átgondolod, már felértél a termetekhez. (Szevasz sokat látott 72-es!) Nagy levegőt veszel, az ajtó persze nyikorog, ahogy kitárod, és átléped a küszöböt. Szemügyre veszed immár egyéves osztálytársaidat. Mindenki olyan sokat változott... De valahogy mégsem változott senki semmit. Hiszen itt mindenki lebarnult, szőkébbek és hosszabbak (vagy éppen rövidebbek) a hajak, a fiúk kezdik beérni magasságban a lányokat, és legtöbbször új, lenge ruhákban feszítenek. De mégis mindenki odakiált neked egy „helló”-t, rád vigyorog és lepacsizik veled, vagy éppen észre sem vesz a heves gesztikulálásban. És tudod, hogy bár máris hiányoznak azok az órák és tanárok, amik, és akik csak a tavalyi „nyekekesség” részei voltak, de ez nem változtat a tényen, hogy ti igenis változtatok: Nem vagytok többé 7.NY, 7.C vagytok. Újak lépnek a helyetekre minden egyes év elmúltával. Ez furcsa érzés, viszont

nem feltétlenül rossz, hiszen még csak egy évet húztatok le a suliban, de szinte már igazi sokat próbált veteránoknak érzitek magatokat, pedig valljuk be, mi az az egy év? Szinte semmi, és a tudat, hogy még sok ilyen évben, közös emlékek lesz részetek, jó érzés. Pokolian jó érzés.

Karumidze Anna (Anna)

Az első nap, amikor beléptünk az iskolába, még nem tudtuk mi vár ránk...

Aztán megismertük tanárainkat, akik eligazítottak minket az élet útvesztőjében.

Hogy csak pár példát említek:

– Matematika órán megtanultuk, hogy egy szösszenet A3-as lapon is szösszenet marad.

– Az irodalom és nyelvtan óráinkon rengeteg ötös szerzési lehetőségünk volt.

– Tesin pedig tetemesen gyarapodott a szóviccgűjteményünk.

Persze mi is segítettünk tanárainkon:

– Tudattuk természetismeret tanárunkkal hogy a tanteremben nyílt Láng használata tilos!

– Angol olvasás tanárunkkal megszerettettük a szőke nő vicceket.

Aztán jött az osztálykirándulás:

– Az őszi kirándulásokban az a jó, hogy sokat esik az eső, ezért ülünk egy jó meleg szobában és beszélgetünk.

Majd az osztályszínpadok vetélkedője:

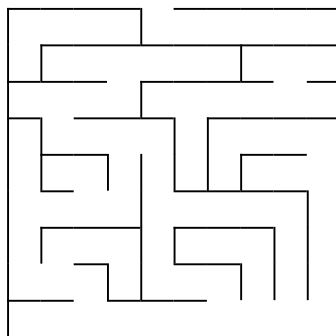
– Remekül szórakoztunk mind a próbákon mind az előadáson. Például kiderült, hogy mennyire jó csaj a Gábor.

Az év végére is jutott egy tábor:

– Eső híján kulturálódni is kénytelenek voltunk, valamint vérünket áldoztuk a helyi ökoszisztémáért.

De most már nagyok vagyunk, és magunk is eligazodunk az élet útvesztőjében...

12.C

7.NY

Hrivnák András Márk (Andris)

A 7.C 18 lányból és 17 fiúból épül fel. Sajnos tavaly óta csökkent a létszám, de ezt szerencsére kipótoltuk súlyban, mert 1,85 tonnáról 1,9 tonnára hízott az osztály. Szerintem a 7.C nagyon tehetséges is, mert négyféle nyelven is beszél: angolul, spanyolul, latinul és svédül, és körülbelül 130 ezer kilométert utazott már BKV-val. 100 testnevelés órán vett részt, amin szerintem az összes létező fekvőtámaszt lenyomta. Az osztály körülbelül 60 m magas, ami egy 20 emeletes ház magasságának felel meg. Sajnos így még alacsonyabb, mint a nagy rivális Mátyás templom, de pár év és ebben is javulni fog. Egész évben nagyon szorgalmasan dolgozott és pontosan 19.000.000 betűt írt le a füzetébe. Szerencsére idén is sokat fejlődött a szókinccse és az „adom” szót eddig 3.600-szor mondta ki, színesítve beszédét. Az adatok biztos forrásból származnak.

[Az adom szó egy dolog iránti tetszést fejez ki. pl.: Adom ezt a tollat. Használják ilyen formában is: Ez a toll nagyon adja. A jelentés nem változik]

Borsukovszki Mirkó (Mirkó)

Hogyan lehetséges, hogy már egy éve szinte nap mint nap találkozunk és mégsem unjuk egymást? A titok nyitja abban rejlik, hogy a humor mindig jelen van köröttünk, igaz a tanáraink ennek nem feltétlen örülnek. A számonkéréseken való többnyire jó teljesítményünk miatt elnézőek velünk. Nem bánják, ha egy kis „plusz színt” viszünk az óráikba vicceinkkel, mivel sosem esünk túlzásokba. Közösségünk nagyon összetartó. A hétvégi mozizások sem ritkák, ahol nemcsak beülünk egy jó filmre, hanem beszélgetünk, és kieresztjük a gőzt az egész hetes hajtás után.

Az általános iskolai osztályomat is nagyon szerettem, soha nem gondoltam volna, hogy egy annál is jobb közösség vár itt rám.

Páczai Panna (Panka)

Szerintem mi egy eléggé lusta osztály vagyunk. Ezen azt értem, hogy nem igazán vagyunk vállalkozó szelleműek. A legkevésbé sem. Arra várunk, hogy majd más megcsinálja és lapulunk a sarokban.

De ez érthető is, mivel naponta hatszor felcapatni a harmadikra elég fárasztó. Igazából ez kimeríti a közösségi munka fogalmát. Megkíméljük diáktársainkat ettől a megterhelő feladattól, és így legalább marad szabadidejük az órák közti szünetekben, amíg mi megfulladunk. (És még ezek után figyeljük az órára a negyven fokos teremben?)

Ez az egyik oka annak, hogy nem igazán látni minket az udvaron, földszinten stb. Nagyon jól megvagyunk együtt, elszórakoztatjuk egymást.

Fenes Lilla (Lilla)

Ezen kívül meg kell említeni, hogy az osztályunk nagyon szeret élettelen dolgokat hozzácsatolni a közösséghez. Tavalyi évben például ott volt „Árpi”, egy újságból kivágott fej, aki szerves tagjává vált osztályunknak, aztán van még Fikusz Kukisz, az osztálytermünkben lévő fikusz, akit szintén örökbe fogadtunk. Ha így haladunk, akkor elég nagy létszámú osztállyal fogunk majd érettségizni.

Az Osztályszínpadok Fesztiváljáról annyit, hogy elképesztően sokat készültünk rá, ami száz százalékosan meg is látszott a végkifejleten. Nemcsak ahhoz képest lett szuper, hogy az első ilyen megmérettetésünk volt, hanem úgy összességében is. Aki bármilyen módon segédkezett a felkészülő munkálatokban, az büszke lehet magára, aki pedig nem, az csak kimaradt egy szuper közös élményből.

Teleki Borbála (Bori)

Ugyanolyan osztály, mint a többi. Legalábbis másoknak így tűnhet. De a látszat csal. Vagyis mi ezt állítjuk.

Ez a második évünk együtt, de már van sok közös emlékün, viccünk és egyéb történeteink. A tanóráink viccesen telnek, de természetesen lankadatlan figyelemmel. A szüneteken is fegyelmezettek vagyunk. Senki sem fekszik az asztalon, bökdösi a másik hasát, rohangál a teremben vagy éppen sikítva röhög. Nem, nem, ez nem jellemző ránk. Ahogy az sem, hogy valaki ráesik a másikra, vagy tésztával arcon csapja. Viszont ha bárkinek valami baja van, az osztályunk ott áll mögötte, és mindenben támogatja, mert egymás testvérei vagyunk, és ahogy mondani szoktuk: mi vagyunk Paulovits tanár úr gyermekei.

Serf Júlia Lili (Jula)

Bemutatkozik a 8.A

„Utálok a hétfőt” – Garfield

7.00 AM – Bori

Reggel hét, nyeh, már megint hétfő.

...

Reggel... basszus hét negyvenöt. És az első óra föci. Na mindegy, ha már úgylis elkések, még megreggelizhetek kényelmesen, nem?

8:00 – Hanga

Nem hiszem el, hogy elkésik. Na tessék, most lemarad arról, hogy a Pálinkó (tanár úr) első autója Fiat volt, ezt a pechet.

Nyolc harminc. Végre megérkezik és elmaradhatatlan a „Szió” köszönés a Pálinkó (tanár úr) részéről. Na jó, ezért megérte, hogy késett.

8:45 AM

Csak nem matek jön? Remek indítás, de mit is várunk egy hétfőtől.

...jobbnapokat tanárnő...

Milyen házit vegyünk elő? Nem is volt házi, tanárnő kérem, itt valami félreértés lehet. ...Nem? ...Biztos benne a tanárnő? Legyen hát...

9:00

Angol. Beszéljünk a hétvégénkről csoportokban. Nos igen.... Mintha tudnánk annyit angolul.

De tanárnő, én még nem mondtam el és az Anna még csak a felnél jár! Kettő perc? Nem, inkább öt. Jgen az jó lesz, vagy tudja mit, legyen tíz. Kettő? Jó. Még kettő perc és utána még nyolc. Lehet velem egyezkedni!

9:45

Minek kellett külön terembe jönnünk, ha utána mehetünk vissza irodalomra? Szerintem egy cseppet sem zavartuk volna egymást, ha egy teremben tartjuk a két órát. Akkor sem, ha az két különböző tantárgy.

10:00 AM

De Zsófi, feltétlenül le kell másolnom a házit, csak így lehet teljes az életem. Nem, nem adom tovább... a tiédet nem, csak a sajátomat. Zsófi ne üss meg. Tanár úr, úgy érzem, saját gondolatmenetet követtek, ami esetenként nem egyezik a tanár úréval. Nem, nem szükséges ismertetnem. Teljesen megbízik a tanár úr gondolataiban.

11:00

Énekterem, remek alakú. Hogy a tanárnő mögé nem ülhetünk? Menjünk át oda? Ha ezt szeretné a tanárnő... Bence ne bökdöss, Ágota ne rángatózz,

ki dobál? Tanárnő ő Kristóf, nem Domi. Vagy várjon!... De ő Domi. Jgen és ő Kristóf. Persze. Tanárnő elenged minket hamarabb? Ez az ebédszünet.
11:45 AM

Az énekteremből nem is olyan életveszélyes lerohanni, mint mondjuk a kémiából. Na, az vicces. Menzaebéd... nos. 'Bele minden vacak' leves és olvasztott műanyag főzelék felvizezve. Fincsi.

Nem mondom, hogy nem kerekedik el a szemünk, mikor bioszon a tanár úr azt mondta, hogy bemutatja a gombák szaporodását, de azt hiszem félreértelmeztük. Mármint nem nagyon, de lényegében igen. Másik tereméből óriási röhögés – ők nem dogát írnak?

12:05

Biosz dogá. Hogy tanultam-e? Hát kimerült annyiban, hogy elolvastam néhányszor az anyagot. Jgen, szerintem menni fog. Nem furá, hogy hangosan kérdezzük meg a választ és szinte ordítva válaszolnak. A tanár úr rajzol. Ah, hogy az arra vonatkozik? Ja és, hogy az is egy kérdés? Nem is! Semmi baj a látásunkkal és a hallásunkkal, oh, hogy az is egy kérdés, nem csak dísznek van ott. Jgen, ezt is tudtuk.

12:50 PM

A nagyszünet remek dolog. És az is hogy az embernek két keze és sok-sok barátja van, akik (tőlem eltérően) valami különös oknál fogva csinálnak házit. Mondjuk egyszerre angolt és latint írni necces, nem mintha fennállna a veszély, hogy latinul írok fogalmazást...

A feladat a hármas és a négyes ugye? Miss I've finishing. Keverem az igeidőket? Egyszerre hármat? Ehhez is kell tehetség. Jó, megcsinálom az ötöset és a hatosat is és akkor következő órán nem kell dolgoznom. Valamit valamiért, ugyebár.

13:20

Az is házi volt? Nem. Csak a hetvenegyes. Jgen csak az. Nem, a hetvenhármas nem volt házi. Biztos. Nem, nem azon nevetünk tanár úr. Persze a kiemelés. Hogy az tetszik neked, Ráhel? A kiemelés? Nem furá, dehogy. Hogy körömlakkszag van? Szerintem képzelitek... Nem festem, dehogy.

14:05

Végre vége!!! De az osztály nagy része úgy gondolja, hogy neki nem elég hétfőn hat óra, még bevállalnak egy latint is. Oh és meg kell várnom Borit, hogy utána meg tudjuk írni az Évkönyvet.

2:15 PM

Ilyenkor néha bánom, hogy felvettem a latint, de akkora menőség, hogy muszáj tanulni. Nem nagyon szeretek órák elején köszönni, mikor rég leülnek, de latinul köszönni... egy élmény. Jó, mondjuk az durva, hogy egy órán átvettük a négy Coniugatiót, de legalább haladunk.

Hanga itt szenved, hogy meg kellett várnia. De legalább megírtuk a bemutatkozást.

...És Úristen, holnap kedd.

Széles Borbála és Nádai Hanga

Bemutakozik a 8.B

Mindenkinek a saját osztálya a legjobb, de csak harmincnyolc vagy harminc-hét embernek volt ilyen éve, vannak ilyen emlékei, mint nekünk.

Csak a mi osztályunknak volt olyan ilyen Szentivánéje. Mi zenéltünk, mi varázsoltunk Balatonakali tündérével, aki bár bűvész pályájának elején tarthat, jövő nyáron biztos hiba nélkül fogja elkápráztatni közönségét. Mi népe-

sítettük be Akali utcáit, amikor a tüzes kereket kísértük útján. Csak nekünk sikerülhetett megtalálni a tökéletes egyensúlyt a kert libikókáján és esések nélkül – legalábbis az esetek többségében – végigmenni az egyensúlyhintán. (Az osztály LoLosainak megjegyzése: valamilyen furcsa okból Akalinál történt ez az egyensúly...)

Csak belőlünk áradhatott úgy az energia, csak mi lehettünk úgy boldogok, amilyenek Osztályszínpadokon voltunk.

Olyan csak ránk jellemzően, csak mi tudtuk elbúcsúztatni Bachet, mint nyári gyerekek a Balaton parton, csak nekünk volt lehetőségünk köszönteni Andrist, akinek személyével ismét bővült osztályunk egy Humor Herolddal.

Mi éltük túl a farkasgyepűi „kiváló” és „minden tekintetben a legjobb” szállást, a konyhás bácsit, az áramszolgáltatást.

Mert ezek csak mi lehetünk. A 8.B.

képeket fotózta: *Kobári Laura*
szöveget írta: *Mayer Lili*

Bemutatkozik a 9.B

Költészet helyett egy osztályról

NAGY osztályunk végre
Elérte a KILENCEDIK évet,
De úgy tűnik, nekünk
Még mindig nem a méret a lényeg:

Százhetvenöt centis
Átlaggal lemaradtunk egy kicsit,
És baj, hogy sajnós a
Lányok, de még a fiúk is kicsik.

Átlagos súlyunk már
Megvan ötvenöt vagy hatvan kiló,
Ez még mindig semmi,
És nem csak a menza miatt ily jó.

Szinte már mindenki
Sportol: van, aki profin focizik,
Mások kosaraznak
Vagy úsznak, de senki sem hokizik.

A *skólát* szeretjük,
Tanulni is, nagyon, de nagyon,
Ezért van a átlag-
szülinapunk egy szép nyári napon.

Azért egyvalami
Nálunk is nagy és felettébb nemes;
Vajon más mi lenne,
Mint lábméretünk: az negyvenegyes!

Iskolaidőben
Az alvás (a padban) nem nyolc óra,
Hiszen a suliban
Mindig *felnézünk* az oktatóra.

Tavaly fejenként mind
Ötvenegy tanórán hiányoztunk,
Ám hét-negyvenötre
Mindig a jó Radnótiban voltunk!

A kedvenc tantermünk
Persze a tizenkilences terem,
Rajzra valamiért
Mindenki idő előtt ott terem.

Szemünk, hajunk színe
Is túlnyomórészt a barna,
És minden diákunk
Mindig mindenből ötöst akarna.

Kedvenc tantárgyaink
A matek, angol és történelem,
És mind megyünk idén
Önkéntes munkára törvényesen.

Menekültet, *homeless*-t
Fiatal és időset segítünk,
Így *kivétel nélkül*
Mindenkit örömben részesítünk.

Osztályunk negyede
Ifi és/vagy DÖK-ös lett idéntől,
Hogy mi sül ki ebből?
Hát így vagy úgy majd valahogy *eldől*.

Király Márton és Reviczky Marcell

Bemutatkozik a 9.C

„Az igaz barátság ritka, ezért meg kell becsülni.”

- Hé Pór!
- He?
- Esik.
- Mi?

Egy átlagos szellemi
takaréokban élő 9 cés

„Az enyém jobb.”

Ha az évkönyvet lehetne átlátszó papírra
nyomtatni, akkor a következő oldalon
Panka lenne szemből.

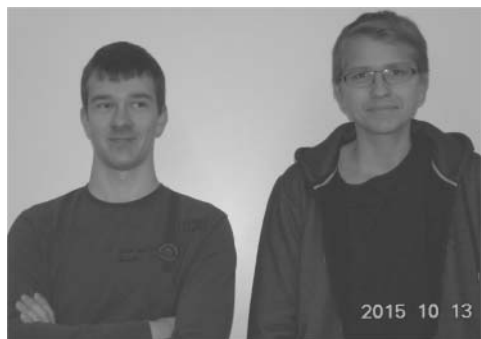
Visszafogott derű, szünet, fény-
képezőgép – mi kell még?

Mindenki szeret alkotni valamí maradandót,
Így mi is így tettünk a kilenc cés nagyszerű srácok
Itt ennél kreatívabbat te keresve se láthatsz
Lásd hát bé: a bajusz sosem megy ki a téli divatból.
Most hogy elolvastad még egyszer fuss neki kérlek
Lássuk érzed- e hógy eme versike hexameter volt

Valami nagyon egyedin gondol-
kodunk...

„Szerintem, ha valaki elengedte az álmait, vagy nem álmodik, gyakorlatilag már meghalt, csak még nem temették el... Álmok nélkül felesleges élni.” (Kovács István)

– Jonathan, írd már valamit a kép alá!
 – Mér én?
 – Mert te vagy a...
 – A ti ötletetek volt.
 – Jó, de te...
 – Mit én? Írjon a Bence.
 Vagy a Vince, vagy az Áron. Úgyis olyan okosan néz.

„Tíz beszélő ember nagyobb zajt csap, mint tízezer, aki hallgat.”

ÉVNYITÓ, AHOGY MI SZERETJÜK

Nekünk, kilencedik céseknek, már augusztus utolsó napjaiban megkezdődött a lázas készülődés az évnyitó ünnepségre. Voltak, akik héliumos lufit szereztek, mások verset tanultak, amit szeptember 1-jén az alsós évfolyamoknak kellett megtanítaniuk.

Az ünnepség napján mi már korán az épületben voltunk, és indultunk is ki az udvarra székeket pakolni és rendezgetni, elvégezni az utolsó simításokat.

Aztán el is kezdtek kiszállingózni az osztályok, mindenki a saját kijelölt helyére. Az alsósok még lufit is kaptak, amin az osztályuk szerepelt, így könnyebben megtalálták a helyüket. Idén félkörívben állítottuk az osztályokat, és mindenkihez egy egy embert osztottunk be magunk közül. Először az osztályunk két tanulója ismertette a programot mindenkivel. Az alsósoknak verset tanítottunk, 5.-től 10.-ig szövevényes, útválasztós, szétágazó és percről percre változó történettel szórakoztattuk, amiből két teljesen egyforma biztosan nem volt az osztályok között. A legidősebb két évfolyam egy, az iskolával kapcsolatos kvízt kapott. Mikor mindenki végzett a saját feladatával, az alsósok elmondták a megtanult verset, majd az osztályokhoz beosztott emberek sorban elmondták, kik hogy teljesítettek. Lezárásképpen az elsősöket megajándékoztuk buborék fújóval (szerencsére maradt nekünk is 2), majd átadtuk a szót igazgatónőnknek.

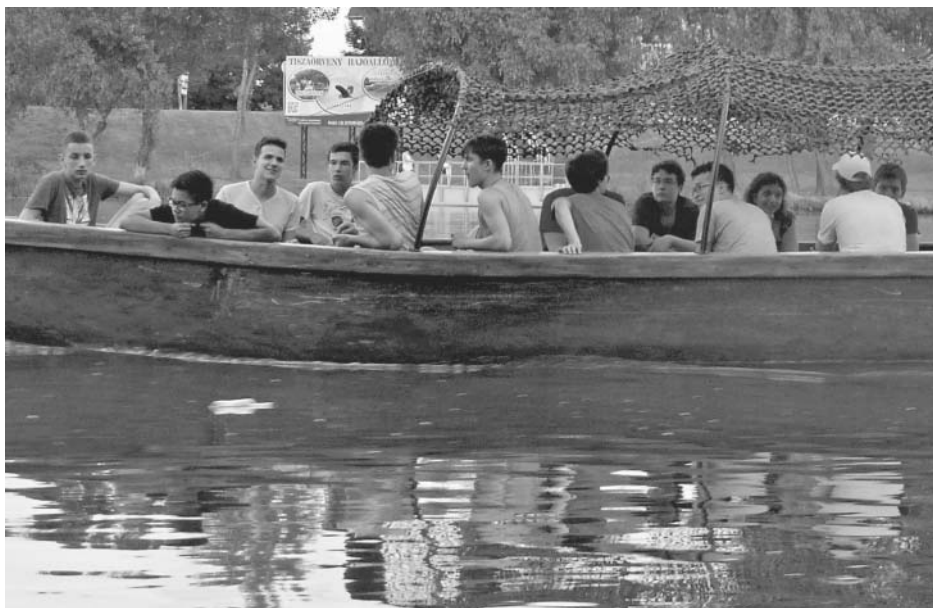
Markella Adél

Bemutakozik a 10.A

Nehéz elkezdni egy bemutatkozást. Talán kezdjük ott, ahol kezdeni szokás: az elején.

Az elmúlt évre vegyes érzelmekkel tekinthetünk vissza. Mert igaz, hogy nyakig el voltunk halmozva csinos földrajztételekkel és az új nyelvek nehézségeivel (igen, persze, a franciások hallgassanak, a németesek pedig próbáljanak nem megbukni), voltak olyan események is, amik feldobták a hangulatot. Talán a sírós, kiabálós, kiakadós, meddig-tart-ez-még szociometria nem tartozott a kedvenc programjaink közé, de sor került a Showhajtásra, amikor is az osztályunk legálisan tehette azt, amit általában szokott: teljes káoszt okozott, és félőrültként, nagyítókkal a kezében rohangu a folyosókon. Aztán ott voltak az eltévedős *Stellerweis* túrák, a korizások, és ekkor, hirtelen váltásként, egy konkrét értelemben vett természeti csapást mértek ránk.

Eljött a vizsga. A rettenetes-mindenki-rémálma-csak-legyünk-már-túl-rajta-földrajz-zárovizsga. A beszélgetések a vizsgaszünet alatt már nem a tipikus „szia – hogy vagy – hogy telt a napod – láttad, milyen szép a Rózsi néni kertje?” mederben folytak, inkább a „láttad a B12-est?” – „á, az A7-es rosszabb” – „viccelsz, holnap van a vizsga, és még át sem néztem a C tételsort...” jellegű kétségbeesésekre hasonlítottak. Mindezek ellenére meglepően jól sikerültek a vizsgák, és ami a legfőbb, mindenki átment! Ezek után begyorsultak az események. Évzáró, és irány Tiszafüred!

Pár szó: Szúnyogok, pingpong-partik, szúnyoginvázió, közös gitározások, segítség-a-szúnyogok-elárasztottak-minket, saját étel, NE KAPCSOLD FEL A LÁMPÁT, MINDENHOL OTT VANNAK!, de a kedvencünk, a sulyom...

Egy hét eltelt, a csípések leapadtak, és máris Balatonfüreden találtuk magunkat, hiszen körbecikliztük a Balatont! Öt nap alatt volt sok biciklizés, fájó hátsók, kéz nélküli MENŐzés, sátrazás, mártózás, a kincset érő kakaók, elveszett osztálytárs, defekttek és még sok más ínycsés, ami felejtethetetlen-né tette ezt a kirándulást.

Az emberek szétszéledtek, kezdődhetett a nyár, a programok és... „ezenel a 2015–2016-os tanévet megnyitom”. Hát, jó.

Bizony, elkezdődött az új év... Az izomláz elmúlt, a sulyom frissítő illata is tovaszállt, és minden folytatódott onnan, ahol tavaly befejeződött.

Vagyis nem egészen. Ugyanis sajnos tavaly három társunk is elhagyott minket. Konrád Japánba, Marci pedig Oroszországba utazott, persze nem örökre, hiszen jövőre visszatérnek a mi utolérhetetlen és pótolhatatlan osztályunkba. Addig is, sok sikert nekik az ismeretlenben. Sajnos, Berek tanár

úrtól véglegesen búcsút kellett vennünk, de bárhol is van, tudnia kell, hogy nagyon hiányoznak a remekbe szabott órái (és persze maradunk az ő cicukái).

Azonban nem csak veszteség ért minket, ugyanis osztályunk két új taggal gyarapodott: Eszterrel, akinek még három évig ki kell bírnia köztünk, és Sabrinával,

aki Olaszországból érkezett, sajnos, csak fél évre. Igen, mondhatjuk, hogy sajnos: a lányok már most a szívünkhöz nőttek.

Mielőtt még ránk zúdult volna az idei év rengeteg tennivalója, megcéloltuk Nagyvázsont, és két, „nem beszélünk róla” éjszakát töltöttünk ott. Persze itt is volt gitározós-éneklős este, labdadobálás a vártoronyból, romok közti számháború és miegymás, de a részletektől talán jobb, ha nem esik szó...

Hamar rá kellett jönnünk azonban, hogy egy kemény évnek nézünk elébe: az osztály nagy része az esélytelenek nyugalmával, lapítva, tételeket halogatva várja az elkerülhetetlent, vagyis a kémia és a fizika vizsgát. És, ha ez még nem lenne elég teher, szembe kellett néznünk a ténnyel, hogy már nincs messze. Nemsokára komoly döntéseket kell hoznunk, amik befolyásolhatják az

egész jövőnket. Sokan már szinte felnőttként tekintenek ránk. Azonban, ha valaki esetleg mélyebbre ás az osztály életében, talán sok mindenre fényt derít. És nem csak arra, hogy mit rejt az 55-ös teremben a radiátor, de arra is, hogy a 10.A még mindig az az osztály, ahol a köpöcsövezés menőnek számít, és óra után nem árt, ha ellenőrzöd, hogy nincs-e tele a hajad nyálas papírgalacsinnal. Ahol nem fura, ha szünetben eltalál egy szalámi, vagy akár egy egész szendvics. Ahol Petra elment, és sose tudja meg, mennyit emlegetjük. Igen, ez volna a 10.A.

Marossy Aliz és Ujlaki Anna

Bemutatkozik a 10.B

Személyiségteszt

Bizonyára te is gondolkoztál már azon, hogy vajon mennyire illenél bele iskolánk egyik legbírhatóbb osztályába. Most itt a lehetőség, hogy megtudd: hány százalékban vagy 10.B-s? Pipáld ki, ami igaz rád! (Megfejtés a következő oldal alján)

- ☐ Nomád ifi vagyok.
- ☐ Mindig undorító helyekre megyünk osztálytáborba.
- ☐ Az osztályom nyert már Osztálysínpadokat.
- ☐ A 20 perces szünetben szoktam ebédelni.
- ☐ Gyakran mondják azt, hogy kivételeznek velem.
- ☐ Nem értek egyet a DÖK működésével.
- ☐ Sziklai Gábor tanít engem.
- ☐ Az osztályom nyert már Showhajtást.
- ☐ Van saját, Ludmann tanár úr által tervezett pólóm.
- ☐ A nagyszünetet általában az udvaron töltöm.

Megkérdeztük a folyosó emberét, hogy mi jut eszébe az osztályunkról:

„Ők olyanok, mint a tengerimalacok egy terráriumban... és én vagyok, aki ganajozza őket”

„mi jut eszembe arról, hogy 10.B? Sziklai”

„összetartóak és megértőek”

„az, hogy lenyúltatok a Showhajtásunkat”

„nagyon össze vannak szokva”

„vidám, hangulatos órák, amikben partnerek vagytok... vagy valami ilyesmi”

„azt szeretem bennük, hogy szeretik egymást”

„eddig minden, amit együtt csináltunk, nagyon jól sikerült, nagyon-nagyon jól tudnak együttműködni”

„egy móka az osztály”

„az első gondolatom az volt, hogy cukik vagytok, de ezt nem írhatod le, ugye?”

Osztályunk egyik erőssége, hogy nagyon jók vagyunk magyarból, de a legjobbak is hibáznak néha: Emma és Minka le akartak írni 10 szót, de összekeverték a betűket. Segíts nekik megtalálni a következő szavakat (átlóban is keress)! ötvennyolc, Szika, ifiség, tarokk, vízitúra, közösség, focikupa, Boronkai, kiskutya, tehetség

A	E	C	D	Z	J	V	N	S	J	U	H	Z	Y	B	N	E	M	R	S
V	F	G	T	O	M	T	O	E	M	Z	I	T	S	E	R	A	K	P	N
G	O	K	N	Y	A	R	E	B	O	R	O	N	K	A	I	C	G	L	Ö
A	C	O	Á	Ö	I	P	C	M	R	K	É	R	Á	P	F	S	L	V	J
Z	I	D	K	S	T	H	I	K	A	I	G	A	E	A	I	B	S	S	Á
O	K	J	V	S	D	V	K	C	J	S	I	T	D	H	S	Ó	T	L	I
P	U	S	K	A	O	S	E	G	S	K	Á	G	I	S	É	N	H	K	T
E	P	G	J	T	I	Í	B	N	G	U	P	A	Ó	L	G	K	Y	Á	O
I	A	D	T	R	Y	A	I	P	N	T	F	T	L	A	V	I	D	P	É
O	Y	L	N	Ű	H	D	Z	Ó	V	Y	H	O	D	G	P	J	M	C	T
T	C	Y	C	B	E	K	T	Ö	E	A	O	Z	E	N	É	E	Z	V	G
B	Ö	S	R	N	K	N	Ú	G	N	R	M	L	B	Á	I	Á	G	É	B
S	I	B	E	O	G	Ö	M	K	E	Ü	D	H	C	S	B	I	S	D	R
Y	Z	G	R	H	P	B	Z	E	Á	A	R	Í	O	É	L	T	B	J	O
S	C	A	É	R	E	S	Á	Ö	É	G	A	Y	U	B	E	R	Z	Y	Á
J	T	M	R	C	N	M	E	Ű	S	Z	V	L	G	H	J	V	M	N	Ó
T	R	F	L	Z	S	Z	I	K	A	S	N	B	E	P	L	Ú	C	G	D
H	T	E	H	I	M	P	A	R	D	Í	É	T	L	K	R	E	B	M	V
Z	V	T	Ó	B	J	D	R	T	B	N	S	G	O	M	N	Ő	J	N	Á
B	U	E	R	N	É	E	I	Y	V	I	Z	I	T	Ú	R	A	É	S	U

Török Emma és Halász Minka

Személyiségteszt megfejtés: számold össze, hány állítást pipáltál ki! Ezt szorozd meg tízzel és így megkapod, hogy hány százalékban vagy 10.B-s.

Tudom, furcsa, ha egy friss 11.-es panaszkodik arról, hogy mindjárt el kell hagynia a Radnótit, de attól még engem zavar. Minden év egyre gyorsabban telik el, ahogy öregszünk (képletesen értve, mielőtt belém kötne valaki), és igenis mindjárt el kell menni innen! Elsőként azon siránkoztunk nagyban, hogy milyen messze van még a gimi és hogy sose leszünk nagyok... Most, mikor már (az alsósokhoz képest legalábbis) nagyok vagyunk, azon siránkozunk, hogy sose leszünk kicsik! (dat logic – SE)

Elkezdjük hát örült módon keresni az élet értelmét (számos könyvet elolvastam a témában, és egyik sem tartalmaz választ, úgyhogy kár próbálkoznunk... bár még ott van az ősi módszer: minden este megkérdezzük az édesapánkat, hátha az előző alkalom óta megtalálta), mielőtt még késő lesz és rájövünk, hogy nem lehetünk egyszerre állatorvosok, „nemzetközi kapcsolatok”, filmsztárok és jó nevű étteremkritikusok. (Tehát marad a jó öreg McDonald's.) Aztán hirtelen megvilágosodunk, és lelkesen irkáljuk a kérvényeket az igazgatóságra, hogy biosz-kémia fakt helyett hadd járjunk inkább töri-

magyarra. Indoklás: „eredetileg orvos akartam lenni, de rájöttem, hogy...” az éjszakai ügyelet nem jó móka, már most sem bírom a nem-alvást, pedig most még csak nem is kötelező; egy bölcsésznek meg ugyebár semmi dolga, néha vitázik a kollégáival valami rendkívül fennkölt műről és megpróbál nem éhen halni. Később aztán ráébredünk, hogy a történelmet és az irodalmat igenis meg kell tanulni; egy bölcsész korántsem úgy él, ahogy mi azt elképzeltük és nem létezik a Mikulás. Ez utóbbi hírtől sokkolva úgy döntünk, mégis inkább a gépiparban kívánunk elhelyezkedni, csak hogy utána egész hátralévő életünkben bánhassuk, hogy nem afgán kisgyerekek gyógyításának szenteltük mindennapjainkat, ahogy azt eredetileg terveztük. „Sic transit gloria mundi.”

Hmm, történt még valami érdekes?

...Megvolt az első művészettörténet-duplaóránk, és megtudtuk, hogy a szögletes térelválasztó elemet „pillér”-nek hívják. (Nagyon fontos tudnivaló, mindenki jól vesse az eszébe!) Ergo Kemény Zsófi elrontotta az „Én még sosem” c. regényében, mikor azt írta, hogy „Leültem az oszlopok mögé egy padra, levettem a kabátomat, és vártam.” Azt pedig senki ne próbálja bemésélni nekem, hogy az a könyv nem is biztos, hogy a Radnótiról szól. Mert de. Biztos.

Egyébként király lesz ez az év, érzem. Pörgök, de nem csak én, az egész osztály! Kezdünk felnőni (:D), és ehhez kellenek például vizsgák. Szóval mindenki lázasan készül a nyelvvizsgákra (vagy gondolkodik azon, hogy mikor csinálja meg őket, ha egyszer soha, semmire nincs ideje) és páran (akiknek 25 órából áll egy napjuk) még a KRESZ-be is belevágtak.

A tavalyi évről nincs sok mondanivalóm, szép volt, jó volt, sikerült faktorkat választanunk és (majdnem) felhőtlenül telt az év végi osztálytáborunk Orfűn – mint az a mellékelt ábrából kiolvasható, ha valakinek jó a szeme. (Segíték, körülbelül 15-en állunk/ülünk 2 darab vizibiciklin és próbálunk egyszerre mosolyogni a kamerába, nem beleesni a vízbe és nem nekihajtani a gátnak – bár ezzel egyesek bátran kísérleteztek.)

Azt hiszem, ennyit akartam mindenképp elmondani, de ha még van egy kis szabadidőtök, szívesen mesélek. Amikor Cseh-/Franciaországban voltam... (Aki hallani akarja a folytatást, keressen meg szünetben.)

Czeller Flóra

Ez az évkönyvi bemutatkozás most rendhagyó lesz.

Egyik irodalom órán, Fábián tanár úr éppen a mesélésről tartott nekünk órát, és hirtelen ötlettől vezérelve úgy gondolta, írjon egy történetet az osztály együtt. Mindenki mondjon bele egy mondatot, ezáltal egy történetet, mesét fogunk létrehozni. Egy lírai¹ művet, ami a miénk. Most ezt a történetet szeretném megosztani veletek.

Egy folyó bal partján egy lobbanékony természetű, rovott múltú horgász ült. Nem fogott semmit, már éppen indult volna haza, mikor meglátta a legnagyobb ellenségének hulláját a vízben. Úgy döntött, rovott múltja miatt nem megy a rendőrségre, hanem hazaindul.

¹ A mese és a lírai mű kifejezések a tanár úr szájából vélhetőleg szabatosabb kifejtéssel bírtak.

Másnap a rendőrök megtalálták a hullát. Átvizsgálták, és a DNS vizsgálat során megtalálták rajta a horgász DNS-ét. A horgász rendőr cimborája felhívta a horgászt, hogy megtalálták a nyomait a hullán. A horgász roppant dühös lett, úgy gondolta, hogy le kell vezetni a feszültséget. Leitta magát a sárga földig, és elment utána FRADI meccset nézni. A sok italtól felhevült állapotban levetkőzött és berohant a pályára. A rendőrök őrizetbe vették. De be sem érték vele az őrre, máris megszökött. Romániába ment bujdosni. Mivel a román foci nem tetszett neki, átutazott Spanyolországba. Ebola vírusban elhunyt.

Csoda történt, a meztelen, halott horgász feltámadt. Emiatt Spanyolországban istennek nyilvánították. Ezáltal védettséget élvezett, nem lehetett lecsukni. Ezért a rendőrök másra kenték a gyilkosságot. A megistenült horgász halott ellenségének a szeretője utána utazott. A szeretőtől való szorongás miatt paranoiás lett. A szerető beperelte a horgászt. A horgász bebújt egy

szekrénybe, hogy ott élje le hátralévő napjait. De a szerető megtalálta a szekrényben, és halálosan beleszeretett a horgászba. A horgász nem viszonzta a szerető szerelmét ezért megölte őt.

Ekkor azonban felébredt, és nagyon mérges lett, mert elbóbiskolt horgászás közben. Mivel nem fogott egy halat sem, úgy döntött, hazamegy. De ebben a pillanatban elúszott előtte legnagyobb ellenségének hullája. Ennek hatására ott maradt horgászni. Kihalászta a tetemet, és kiderült, hogy nem is volt halott. Ekkor fogta, és megölte. Visszadobta az immár tényleg halott tetemet és hazaindult. Hazaérve ott találta a szeretőjét, aki mivel a rendőrségen dolgozik, elmondta, hogy megtalálták a hullán a horgász DNS-ét. Mivel emlékezett, hogy a román foci nem olyan jó, egyből Spanyolországba ment. Előtte még megtalálta és bevette az ebola gyógyszerét. Az ebola gyógyszer hamisnak bizonyult, így mégis megfertőződött. A halott ellenség szeretője követte Spanyolországba, és ezt megtudván az ő szeretője is útra kelt.

Mivel nem volt képes idegileg kibírni a két szeretőt mielőtt meghalt volna ebola vírusban, megölte magát.

Bemutatkozik a 12.A

Én még sosem

Én még sosem másztam fel a másodikra, a 63-as terembe reggel.

– *mindenki eggyel jobbra ül* –

Én még sosem szolmizáltam ordítva az Aranyosom című lengyel népdalt.

– *mindenki eggyel jobbra ül* –

Én sosem fogok emlékezni a Radnótira...

Furcsa, boldog-szomorú érzés futott át a végzősökön: nosztalgia. Annak ellenére, hogy bárki bááármikor kimehetett volna, mindenki maradt, és elgondolkodott, hogy mi is az, amire emlékeznie kéne. Ugyanott és ugyanolyanok vagyunk, mint amikor először találkoztunk 2008. június 13-án a 63-as teremben, 11 évesen. De már nem sokáig. Ez a felismerés mindenkit ledöbbsentett, ezért ellenállás nélkül engedték át magunkat az emlékezésnek és próbáljuk kiélvezni az utolsó öt radnótis hónapunkat.

Nyóc éve fejlődő közösségünk sokszínű, mindenki hozzatott egy-egy üde színfoltot. Legszebb a sárga. Erre Vuci hívta fel a figyelmet, amikor irodalomórán éppen színes tintákról álmodtunk.

Büszkén jelentette ki, hogy még Kosztolányi szerint is ez a szín a legszebb, ami az egész osztályt jókedvre derítette.

Kati néni, énektanárunk és egyben első osztályfőnökünk ötödiktől nyolcadikig rendezte ügyeinket, ami nem lehetett egyszerű feladat. Neki köszönhetően minden helyzetet fel tudtunk dobni egy jó nótával. „Cause we feel it in our bones...” Hogyan is válhatott volna nélküle osztályhimnusszá a már említett, méltán híres Aranyosom, ismertebb nevén Tiszimiszi?

Kilencedikben vette át a stafétát Éva néni, ekkor már mindenkinek ő tanította a matematikát. Az ő érdeme, hogy álmlunkból felébresztve is el tudjuk magyarázni a koszinusztételt, aminél már csak az exponenciális függvények megértésében vagyunk nagyobb mesterek, mert az, mint kiderült, tényleg minden állapotban megy.

A két tanárnő már nyolc éve vigyáz ránk, és ők tették lehetővé, hogy 15 osztálytáborban szerezzünk magunknak felejthetetlen élményeket. Füzérványtól a Szelidi-tóig rengeteg városban és faluban kirándultunk, kilencedik végén pedig még Erdélyt is felfedeztük. Hogy is tudnánk elfelejteni a biciklitúrát a Tisza-tó partján vagy a medencézést a Hotel Medvesben?

Ne feledkezzünk meg Zsuzsa néniről, első ofőhelyettesünkről sem, a lányok tesi tanárnőjéről. Na ehhez aztán nem mindenkinek lett volna idegrendszere. Ha járna a mérhetetlen hülyeség fantasztikusan toleráns elviseléséért valamilyen díj, akkor az Zsuzsa néninek biztosan meglenne. Olyan ő a lányoknak, mint hercegnőknek a tündér keresztanyjuk.

A szerencsejátékozást is korán kezdtük, hiszen nincs nagyobb izgalom, mint feltenni az összes kitalált (de azért gondosan számon tartott) vagyondat arra, hogy a tanárok választása vajon a rózsaszín, vagy a világoskék kardigánra esik aznap... Vagy esetleg a mellényre? Tripla odds!

Persze a kémiaóráinkat is bőven volt, ami feldobja. Fogadni mernék, hogy az emberek többsége nem nyilvánít nagy jelentőséget a sima sósav és a salétromsav hasonlóságainak és különbségeinek. Pedig mindkettőnél baj, ha érdes. Szerencsére valakinek nem csak ez ragadt meg az órákból, hanem esetleg még az is, hogy hogyan lehet a legegyszerűbben kisgyerekeket felrobbantani. Az osztályunk különösen kiművelte magát a médiatudományokban is, remekül eligazodunk abban, hogy ki mit kommunikál a képpel vagy a képen...

Pár napja le kellett írunk, hogyan képzeljük el egy átlagos napunkat 15 év múlva. Ha őszinték akarunk lenni, fogalmunk sincsen. De ha a jövőnket még nem is látjuk, legalább biztosan van mire emlékeznünk. Erre a néhány jellemző motívumra, amit leírtunk, biztosan, de még sokkal többre: a közösen eltöltött nyolc évünkre.

„Én sosem fogok emlékezni a Radnótira.”

– *mindenki eggyel jobbra ül* –

Írta: *Bernát Borbála, Ferenczi Luca,
Galicza Dorina és Králik Olivia*

2008-ban felvételiztem a Radnótiba, az ötödik évfolyamot már itt kezdtem járni. Érdekes, hogy igen pontosan emlékszem arra a hangulatra, amely akkor fogadott, amikor legelőször beléptem az épület főbejáratán. Nem várt még „beléptető rendszer”, más ember ült a portán és, nem utolsó sorban, más diákok jártak ide. Az utóbbi időben gyakran felmerül a kérdés, hogy milyen is volt kis ötödikesként nézni a „nagyokra”, hogyan képzeltük el, milyen lehet tizenkettedikesnek lenni. Egy nyolcosztályos gimnáziumba felvételiztem; lassan elmúlik a nyolcadik év is.

A felvételi után májusban volt egy ismerkedő foglalkozás, ahol megismerkedtünk leendő osztálytársainkkal. Akkor még mindenki félénkebb volt, bár kíváncsiak voltunk egymásra. Új arcok, új környezet, egy kisgyereknek ez komoly mérföldkő lehet az addigi életében. Bennem akkor felmerült az a kérdés, hogy miként fog összeállni ez egy osztályközösséggé, hiszen jó pár diák már első óta ismeri egymást. Később kiderült számomra, hogy nagy a különbség aközött, hogy két ember ismeri egymást, vagy jól ismeri egymást. Teltek-múltak az évek, diákok jöttek-mentek, kialakultak kapcsolatok, barátságok. Az egyre remekebb osztálykirándulásokon és közös programokon felül az iskolai kötelezettségek száma is nőtt. Egyre több tantárgyat tanulunk, egyre komolyabbak és sűrűbbek lettek a számonkérések (nem meglepő, hiszen iskolánk az ország egyik legjobb gimnáziuma, tudom, sokszor hallhatja az ember, de ha egyszer így van...). Ki merem jelenteni, hogy osztálytársaim kiemelkedően céltudatos emberek, egyeseknek igen hamar kialakult az elképzelése arról, hogyan is szeretné folytatni „karrierjét” a gimnáziumi évek után. Azt gondolom, ez becsülendő.

Ahogy növekedtünk, egyre több mindennel kezdtünk el foglalkozni. Nagyon érdekes és tiszteletre méltó az osztályomban az, hogy az iskola követelményeinek való megfelelés mellett számos diák foglalkozik szabadidejében passzióként valami olyan – iskolán kívüli – tevékenységgel, amelyhez nem sokan értenek. Legyen ez sport, barkácsolás, zene, programozás, tánc, fotózás, színház, tyúktenyésztés; vagy mindez egyszerre. Bámulatos dolgokat tudnak véghezvinni, olykor elrepít a gondolat, hogy itt egyes embereknek legalább huszonöt órából áll a nap (persze ez csak vice).

Az idő nem áll meg, egyre komolyabb ambíciókkal rendelkezik a többség, tisztul a kép azzal kapcsolatban, hogy mit is akarunk kezdeni életünkkel,

ehhez mérten választunk fakultatív tantárgyat, teszünk nyelvvizsgát, vagy veszünk részt tanulmányi versenyeken. Egyértelmű, hogy jóval nagyobb nyomás nehezedik a diákokra. Azonban kijelenthetem, hogy a stressz ellenére olyan közösséggé lettünk, hogy úgy alakult, mindenki meg tudja értetni a másikkal saját magát, tudunk kooperálni (még ha ez nem is mindig látszik meg a csoportmunkákon és más hasonló csoportban végzendő projekteken). Hazudnék, ha azt mondanám, hogy a mi osztályunkban is „klikkesedés” van, sok más osztálytól hallom efelől a „bánatozást”. Szerintem a 12.B-ben mindegy, ki mellé ülsz le az órán, mindegy, kivel osztanak be egy csoportba, úgyis elmókázunk bárki társaságában. Ez főnk és az összes bennünket tanító, illetve valaha tanított tanár érdeme. Nem is olyan régen kezdtem el megérteni: nem véletlen, hogy e mögött a nyolc év mögött komoly, nehéz munka folyik a kezdetektől fogva a bennünket oktató-nevelő „kollektíva” jóvoltából, amely munka talán tízszer stresszesebb, mint a „mi munkánk”.

Mindezek mellett érdemes visszatérni arra a kérdésre, hogy milyenek is képzeltük el azt, hogy milyen „nagynak” lenni. Hát tessék, itt van! Néha nem is döbbenünk rá, hogy mennyire megváltoztunk, teljesen átalakult az életünk, az életritmusunk. Olyan dolgok is helyet kaptak az értékrendünkben, amelyeket talán még kicsiként nem is gondoltunk volna – legalábbis nem értettük meg. Most viszont én inkább arra lennék kíváncsi, hogy a mostani kicsik hogyan látnak minket, illetve arra, hogy hogyan látom én őket. Hiszen ők – ha fogalmazhatunk így – rajtunk – nőnek fel...

Ez az évnýtás más volt, én azt éreztem, hogy a szokottnál frontálisabbak voltunk egymással (pozitív értelemben). Ez az utolsó év, még van egy osztálykirándulás, egy szalagavató, majd az érettségire való készülés és a vizsgák. Aztán vége, nincs tovább. Sokan külföldön képzelik a továbbtanulást neves egyetemeken, mások itthon terveznek új ismereteket szerezni. Én reménykedem abban, hogy miután leérettségiztünk és mindenki sikeres vizsgákat tett, nyilván a lehetőségekhez képest, de továbbra is egymás életének része maradunk, és ha 10, 20, 30 év múlva összefutunk valahol, akkor ugyanazzal a könnyedséggel beszélgetünk el egymással, mint tettük azt mondjuk egy félórás szünetben. Anno. Nagyon sok sikert kívánok az osztálytársaimnak első sorban az érettségikhez és felvételikhez, és azt szeretném, hogy a jövőben mindenki meg tudja valósítani terveit és álmait. Osztályfőnökünknek és tanárainknak pedig azt üzenem, hogy folytassák kiváló munkájukat ugyanolyan lelkesedéssel és odaadással, úgy, ahogy azt addig tették, amíg minket is tanítottak.

Kiss Balázs Márton

Bemutatkozik a 12.C

– mégpedig egyesével

Sziasztok!

Üdvözlünk titeket osztályunkban, a 12.C-ben. Most körbevezetünk benneteket, és megengedjük, hogy bepillantást nyerjeteek kiemelkedően sokoldalú közösségünkbe. Biztosan sokakat furdal a kíváncsiság, milyenek is vagyunk, és hogy mivel töltjük napjainkat!

Programjaink igencsak sokszínűek: eshet az eső, fújhat a szél, de mi akkor is összetartunk, ha máshol nem is, de egy szoba legmélyén biztosan. Gyakran járunk „csapatépítő” programokra, ahol közelebbről megismerhetjük egymást koordinációs képességeink fejlesztése közben. Mindennapi életünk azonban az iskola által számunkra elkülönített, saját emeletünkön zajlik. Ezen a mágikus helyen ráadásul csupa izgalmas ember tölti diákéveit.

Itt van velünk *Almássy Anna*, aki nagyszerű beszélgetőpartner, például mikor elmegy a vonata és kénytelen bennmaradni a következőig, *Benke Bálint*, kinek csilingelő kacaja bármikor bárkit jó kedvre derít, *Besztercey Soma*, akinek örökösen pozitív kisugárzása meghatározó eleme az osztálynak, *Bui Phuong Thao Panka*, aki összehasonlító tanulmányt írhatna a magyarországi zenei fesztiválokról, *Endrey Mátyás*, a „kettő meg kettő – bocs, én humános vagyok” hozzáállás képviselője, de hát egy ilyen ember sokszor hasznos – például évkönyvírásra, *Gonda Viktória*, aki a szülőfalujából származó mulatságos történetek tárházával bárkit jókedvre derít egy esős novemberi napon, *Gózon Marcell*, akinek rengeteg emlékezetes aranyköpést és legalább ennyi finom tábori vacsorát köszönhetünk, *Gräff Ádám Tamás*, akihez bátran fordulhatsz, ha változó témájú, de annál keményebb véleményekre vágysz és Puzsér Róbert éppen nincs kéznél, *Hammer Vilmos*, a racionalitás embere, aki időről időre látványos stílus- és frizuraváltásokkal lep meg bennünket, *Héder Lídia*, aki közvetlen és barátságos stílusával egy időben még „az osztály anyukája” címet is magáénak tudhatta – bár azóta mi is felnőttünk, *Herczeg Richárd*, akivel igen sokféle témáról lehet rendkívül élvezetes vitákat folytatni a világvallások szellemi hátterétől a Barcelona cserekapusáig, *Hernyes Soma*, aki öt éve változatlan lelkesedéssel vívja meg a küzdelmeket – itt a feleltetések ellen, verbálisan, a páston viszont már szó szerint is, *Huszár Balázs Vidor*, aki filozofikus mélységű kérdésekkel teszi emlékezetessé Boncz tanár úr óráit, *Kálóczi Klaudia*, aki a szlovák–magyar határt is átszelte, csak hogy a Radnótiba járhasson, *Kasza*

Árpási Miksa politikai, társadalmi, környezetvédelmi és mindenegyéb-ügyi aktivista, aki egy napon biztosan forradalmat csinál, ha sikerül jól felírnia a kezére a tervezett dátumot, *Katona Zsófia*, aki már évek óta nem láthatta egyben az összes jegyzetét a sok élősködés miatt, de hát a túl jó tanulásnak is megvan a maga hátránya, *Konecsni Kristóf*, határokat nem ismerő, fiatal sporttehetség, *Koppány Csege*, a művészet letéteményese – aki kételkedne ebben, csak nézze meg a füzetébe rajzolt mintákat, *Kovács Dániel*, aki még a legendás Munkácsy Balu szerint is egy „menő srác és jól is focizik”, *Kukolya Blanka*, aki akár KRESZ-szabályokat is hajlandó áthágni, hogy iskolába jöhessen, *Martonosi Marcell*, a humor nagyágyúja, akivel főnyeremény a kapuügyelet és a csoportmunka, *Máth Beáta*, akiről az első-, a második-, a harmadik- és a negyedikként eszünkbe jutó szó is az „irodalmár” volt, *Mizsei Berta*, aki a DÖK elnökeként annyi munkát végez az iskoláért, hogy azt nemrég még a halszavú Büfés Bácsi is ingyen csokis csigával honorálta, *Móray Gergely*, aki biztos nagyon nem örülne, ha a jövő tehetséges költőjének neveznénk, de azért mi meg tesszük, *Nguyen Thuy My Móni*, akivel csodálatos párbeszédet lehet folytatni szándékosan elrontott angolsággal, magyarul meg még inkább (vietnámiul még nem próbáltam), *Pál Boldizsár*, aki nagyon szeret gitározni, mi pedig azt szeretjük nagyon, ha ő gitározik, *Rokolya Kornél*, aki valószínűleg egy úrhajóról, rádión fog bejelentkezni az első osztálytalálkozón, *Spitzer Milán*, fantasyirodalom-, anime- és társasjáték-specialistánk, de ő felel az osztály átlagmagasságának maximalizálásáért is, *Szabados Nikolett*, aki nevével ellentétben a precizitás mintaképe, *Szabó Ábel*, aki mindig tiltakozik, ha azt mondják róla, hogy „egy igazi jelenség” – más körökben „David Luiz” és „az a hosszú göndör hajú srác” néven is ismert, *Szabó Domonkos*, aki egyformán jól bánik a labdával és a templomi orgonával – sőt, az élet dolgaival úgy általában, *Szell Adrienn*, aki szégyenletes lemaradásban van, hiszen még csak hat nyelven beszél folyékonyan, *Szepes Krisztina*, aki mindenkivel már-már zavarbaejtően kedves és érdeklődő, de ezt megbocsátjuk neki, *Szűcs Ádám*, örökös tiszteletbeli tagunk, aki idén felhőtlen boldogságban él egy holland kisvárosban, de ezzel sem mire sem akarunk célozni, *Tordai Gergely*, a magyar labdarúgás egyik utolsó lelkes követője, legyen szó a válogatotról vagy egy 20 néző előtt zajló Pest Megye Kupa-meccsről, *Udvarvölgyi András* köztisztviselő által övezett béke- és futballbíró, *Várterész Réka*, akinek a fejében elképesztő adattár van az iskolában szövőddő, vagy épp megszakadó kapcsolatokról – aki azt gondolja, hogy eltitkolt előle valamit, az szinte biztosan téved, *Zana Flóra*, aki bámulatos módon minden képen teljesen ugyanúgy mosolyog, mégpedig már hatodik éve – aki nem hisz ebben a szuperképességben, nyugodtan leellenőrizheti;

és persze *Mozer Tamás* osztályfőnök, magyartanár, aki nagy lelkesedéssel terelget minket akár a kultúra, akár a Kéktúra ösvényein, és *Boncz Dániel* osztályfőnök-helyettes, biológiatanár, kutató biológus és versenytáncos, *Mester*, aki tanítónk, és az igazság útján vezetget minket.

Büszkék vagyunk rá, hogy többen közülünk mind az iskolai, mint a szélesebb közéletben aktívak, önkénteskednek, jótevényt tesznek. Több iskolai program és projekt szervezője az osztályunkból került ki, mások pedig demonstrációkon, illetve menekültek, hajléktalanok és más hátrányos helyzetűek segítségével, érzékenyítő alkalmak szervezésével képviselték elveiket.

Hasonlóan szép teljesítményként tartjuk számon az 1 perc 13 másodperces lépcsőmászási rekordunkat, mely az alagsortól számítva értendő. Lefelé haladva ez az időeredmény 58 másodpercre csökkenhet. Hátralévő másfél évünk fontos célkitűzése az 50 másodperces álomhatár átszakítása. Emellett pedig igyekszünk nem gondolni rá, hogy jövőre már az utolsó évkönyvbejegyzésünket írjuk. Ezt az utolsóelőtti pedig azzal a reménnyel zárnánk, hogy az utolsó két tanévet is az eddigiekhez hasonlóan fogjuk élvezni – akkor olyan nagy gond nem lehet.

Hernyes Soma, Endrey Mátyás

Amikor kis 7.C-sekként először léptünk be a Radnóti kapuján, még nem ismertük egymást. Megilletődötten álltunk osztályfőnökünk és osztályfőnök-helyettesünk: Berek László és Solti István előtt. Emlékszem, amikor Berek tanár úr körbevezetett minket az épületen, egy nagy labirintusnak láttam a Radnótit. Ez persze gyorsan megváltozott. A szeptemberi osztálykiránduláson már föloldódtunk, a hűvös-

völgyi túra közben egy nagyot piknikeztünk, a Szentendrei Skanzenben pedig megtanultunk cipőt sütni. Ekkor még nem voltak gondok a DÖK képviselő választással sem, nagy harc folyt a helyekért. Megtartottuk az első és évekig egyetlen osztályfotózásunkat. Az első évben aztán megismertük egymást, és élveztük, hogy a nyelvi előkészítő évfolyamon az angolon kívül a többi tantárgyból nem voltak olyan komoly követelmények mint a későbbiekben.

Ez sajnos szintén gyorsan megváltozott. Amikor 8.C-sekként visszatértünk a nyári szünet után, még nem is sejtettük hogy milyen megpróbáltatások várnak ránk ebben az évben. Az őszi osztálykiránduláson Bózsvara utaztunk –

Magyarország egyetlen olyan szegletére, ahol élnek mérges kígyók. Az első nap egy 25 km-es túra keretében megnéztük a füzéri várat, majd a visszaúton a szakadó esőben mindenki bőrig ázott. Este a tábor-tűznél szárítottuk át-áztott holminkat – többkevesebb sikerrel, mert

eközben néhány cipő gumiborítása is megoldott. Később Berek tanár úr focizott az arra vállalkozókkal, nem kímélve osztálytársainkat. Ebben az évben elkezdődött radnóti vizsgáink hosszú sora, amit nyáron a Tiszafüredi osztálytáborban pihentünk ki. A tábortűznél

mindenki együtt énekelt, az este további része azonban nem egészen úgy alakult ahogy gondoltuk: osztályfőnökünk és osztályfőnök-helyettesünk spártai módszert használva a takarodó betartása érdekében bezárt minket kis faházainkba. Minket se kellett azonban féltetni, a vállalkozóbb kedvűek a szűnyoghálókat fölhasítva szabadultak. Később sokan a kisgimnazistáknak szervezett Nomád táboron is részt vettek.

9.C-s évünket a soproni osztálytáborral nyitottuk, minden nevezetes helyet meglátogattunk a hűség városában. A városnézés és a délutáni foci és röplabda meccsek után az elmaradhatatlan tábortűznél most az éneklésen és a gitározáson kívül egy igen veszélyes mutatványt is láthattunk. Végre nagygimnazisták lettünk, az osztályból sokan mentek ifinek, ez azonban sajnos ragyogó osztályszínpados pályafutásunk végét is jelentette.

10.C-sekként ősszel Tatára látogattunk, ahol az Öreg-tó és a vár megtekintése után a sárkányhajózást is kipróbáltuk, sajnos azonban képtelenek

voltunk egyszerre evezni. Este a tábortűz után sikerült ismét magunkra vonnunk osztályfőnökeink haragját. A papírgyűjtésben is remekeltünk: osztálytársaink szó szerint éjt nappallá téve dolgoztak azért hogy mi lehessünk az elsők. Nyáron az osztályból sokan másodszor vettek részt radnóti vízitúrán: a felső-tiszai túra ebben az évben jubileumi alkalom volt. Ezután Erdélyben folytattuk a táborozást, ahol bepillantást nyerhettünk a székely tájakba, ízekbe és életfelfogásba. A Szent Anna-tónál, a Gyilkos-tónál, a Medve-tónál és a Tordai-hasadéknál tett kirándulások sokunknak életre szóló élmények maradnak. A hosszú buszúton sem unatkoztunk, a filmnézés mellett többször együtt is énekeltünk.

A 11.C-s évünk fordulópont volt az osztály életében, ekkor döntöttünk először mi arról hogy hol szeretnénk táborozni. Esztergomra esett a választásunk, ahol bejártuk a vá-

rost, persze megnéztük a bazilikát és sokkal több szabadon eltölthető időt engedélyeztek nekünk. A szállásunk kitűnő terepnek bizonyult az órákig tartó lasertag háború számára. Év közben minden tanár a fakultáció választás fontosságára emlékeztetett minket, ami azt jelentette, hogy lassan el kellett kezdenünk a pályaválasztáson gondolkodni. Év végén megtudtuk hogy Be-

rek tanár úr helyett a továbbiakban Fenyő tanár úr lesz az osztályfőnökünk. Balatonfenyvesen egy hatalmas házban tartottuk az osztálytábort, amelynél egy saját stég vezetett a tóhoz. Itt búcsúztattuk el volt osztályfőnökünket, és

egy kis ideig még egy osztályállatkára is szert tettünk. Nyáron sokan vettek részt a székelyzsombori táborban brassói diákokkal együtt.

A 12.C-s őszi osztálykirándulásunk helyszíne Bernecebaráti volt, ahol az időjárás sajnos nem kedvezett nekünk. Végig esett az eső, így a tájház és a temető meglátogatását leszámítva a szállásunkon töltöttük az időt. Ez azonban nem okozott gon-

dot: a tábor végére mindenki a Bang, a Munchkin, a Dixit, a rikiki és a sárpingpong mestere lett. Ekkor lehettünk utoljára kapuügyeletesek, és ebben az évben kezdődtek a faktos órák, amikre kicsit többet kellett tanulnunk mint korábban. Az osztálykarácsonyunkat a mézeskaláccsal díszített fenyő, a finom sütemények és a közös játékok tették felejthetetlenné.

A 13.C-s évünk keserédesen indult, hiszen végzős osztály lettünk. Ez azt jelenti hogy ez az utolsó együtt töltött évünk, de azt is, hogy most mi vagyunk a legidősebbek a Radnótiban, mi ismerjük a legjobban az iskolát. Az utolsó osztálykirándulásunk színtere Prága volt, ahová Fenyő és Pálinkó tanár úrral utaztunk. A kényelmes buszút után megnéztük a gyönyörű belvárost, majd este a több mint 500 éves U Fleků étteremben ízlelhattük meg a cseh konyhát és barna sört. Másnap felfedeztük a várat, a várnegyedet és a Nemzeti Galériát osztálytársaink segítségével, mert minden látnivaló előtt párosával rövid kiselőadásokat tartottunk. A harmadik napon majdnem sikerült megnéznünk a zsidónegyed nevezetességeit, itt készült az utolsó osztályképünk. Ezután a modern művészetekben is elmélyedhettünk, este pedig a búcsúvacsoránkat egy csak a mi számunkra lefoglalt étteremben költöttük el. Később a zárrakkal és a megállásokkal is adódtak problémák, de ezek sem ronghatták el az utolsó osztálytáborunkat.

Nagyon furcsa érzés végzősnek lenni. Mindenki, aki fölöttünk járt, már elbalagott, és ott lóg a levegőben, hogy ránk is nemsokára ez vár. Ugyanakkor egyre több új arcot is látunk, akiket már alig ismerünk. Furcsa belegondolni, hogy mi is ilyen kicsik voltunk, amikor a Radnótiba jöttünk. Akkor még vé-

geláthatatlannak tűnt a ránk váró 7 év, de visszanézve látszik, hogy milyen gyorsan elröpült ez az idő. Az évek során felfedeztük az épület minden rejtett zugát, megismertük a tanárokat, takarító néniket, menzás néniket, karbantartókat és persze a többi diákot. Most már kiismerjük itt magunkat, ott-honosan mozgunk a Radnóti falai között. Megtanultuk, hogy hogyan kell az órákra tanulni, megismertük tanáraink szokásait, kitapasztaltuk, hogy mikor érdemes ebédelni menni és hogy mikor érdemes az órákra bemenni. Megtanultunk radnótisként létezni. Jövőre mindez megszűnik. Egy teljesen más közegbe fogunk kerülni, ahol nem vesznek majd körül minket a jól ismert falak. Radnóti életünk nemsokára véget ér. Ez persze szomorúsággal tölt el minket, másrészt viszont kíváncsian várjuk egyetemista éveinket, ahol – reméljük – szintén megtaláljuk majd a helyünket. A Radnótit azonban örökre megőrizzük emlékeink között és a szívünkben is.

szöveg: *Kukolya Kamilla*
kép: *Do Tú Vy*

Ha nyár, akkor tábor

A Radnóti vonzerejének nem elhanyagolható eleme a sok nyári tábor. Tucatnyi osztálytábor és ugyanennyi egyéb tábor várta a diákokat.

Az osztálytáborok mellett sok a több osztályt érintő tábor is, ezek töretlen népszerűségnek örvendenek évtizedek óta. A felsorolás után ezek közül néhányról olvasható beszámoló.

<i>tábor neve</i>	<i>helyszíne</i>	<i>résztevő tanárok</i>
„Nomád”	Nagyvisnyó	Sziklai Gábor, Vad Szilvia, Szabó Emese, J. Tóth Judit
1–6. sporttábor	KSI, Városliget	Zimmermann Henrietta
78É	Tiszafüred	Boronkai Szabolcs
Anyanyelvi tábor	Balatonakali	Balassa Erzsébet, Lövey Éva, Vad Szilvia, Tóth Emese, Nyakas Tünde, Zimmermann Heni, Monostori Zsuzsa
Kicsinyek kórusa	Bánk	Szabó Katalin
Ósükösd	Ósükösd	Schiller Mariann
Székelyszombor 1.	Jimbor, Románia	Fenyő D. György, Cserey Zsuzsa
Székelyszombor 2.	Jimbor, Románia	Fenyő D. György, Szócs Máté
Tenisztábor	Szabadisóstó	Munkácsi Tamás
TERMKUT	Városlőd	Balázs Katalin, Vég Éva, Steller Gábor
Vízitúra	Rába	Gulyás János
Vízitúra	Mosoni-Duna	Tomcsányi Péter

„Nomád” tábor 2015, Nagyvisnyó

Mint minden évben a tábor idén is egy kerettörténet köré szerveződött: a táborozók az arab mesevilágba és kultúrába nyerhettek bepillantást. A kisgimnazista gyerekek vegyes korosztályú csoportjai egyik napról a másikra a nagygimnazista ifik által vezetett karavánokban találták magukat, mesés ékszerekkel és tarka selyemruhákkal díszített előadások keretében. „Aranyat” gyűjtve versenyezhetek a kalifa kegyeiért, hogy csapatuk elnyerhesse a piacalapítás jogát. Ezalatt a kalifa egy régi jóslat beteljesítésének érdekében a titokzatos lámpásba zárt nagyhatalmú dzsinn kiengedésén fáradozott, hogy az teljesítse egy kívánságát.

A táborhelyet szokás szerint a témához illően díszítettük. A programok során a táborozók bábjátékot adtak elő, javaikkal kereskedtek, és a dzsinn

legendája után nyomoztak. A kiszabaduló gonosz dzsinn ámokfutását összefogással akadályozták meg. A tábor végén tíz karaván százötven diákja együttes erővel épített káprázatos várost saját csapatuk stílusának megfelelő negyedekkel. A kalifa jutalma nem maradt el: az új, közös városban mindenki elnyerte a piacalapítás jogát, így béke és jólét várt a karavánok tagjaira, a mágikus kívánság pedig senkinek sem hiányzott.

A tábor tíz napját áthatotta a közös játék szelleme, az összefogás és a szeretet. A gyerekek a tábor során megtapasztalhatták, hogy el kell tudni fogadni

egymást, akármilyenek vagyunk, hogy a korosztályokból adódó különbségek nem okozhatnak gondot, hiszen a kisebbek felhőtlenül tudtak a nagyobbakkal játszani, együttműködni a feladatok megvalósításában. Mint minden eddigi táborban, most is példásan játszottak a gyerekek együtt egymásért. A tábor programját szervező nagygimnazista ifik rengeteg energiát fektettek abba, hogy min-

den kisdíáknak nagyon sok élményt nyújtsanak. Szinte 24 órán keresztül foglalkoztak a gyerekekkel és a programok szervezésével. A tábor programjai között szerepelt még közös éneklés, körjátékok, rengeteg mozgás és sok vídám előadás.

Záró gondolatként egy idézet iskolánk pedagógiai programjából: „Pedagógiai munkánkban fontos szerepet kap az emberi értékek és

gondolkodás sokszínűségének elfogadtatása. Ez beépül egyrészt tanterveinkbe, másrészt az iskolai élet mindennapjaiba. A különböző kultúrák és gondolkodásmód elfogadására nevel önmagában az a tény, hogy iskolánk tanulói közül sokan más országból, más kontinensről származnak, emellett sok vendéghallgatót fogadunk a világ minden tájáról. A mindennapok gyakorlata mellett a tantervekben is több helyen szerepel a különböző gondolkodású emberek, kultúrák tiszteletben tartásának közvetítése.”

Mindezek szellemében szervezzük évről évre a kárpátaljai és csángó gyerekek részére az anyanyelvi tábor, szervezzük vietnami diákjaink és szüleik közreműködésével vietnami napot, szervezzük diákcseré programokat. És szervezzük a nomádnak nevezett tábor a görög, a római, az egyiptomi, az arab kultúra megismerésére. A táborban elmélyítjük, élményszerűvé tesszük az 5–8. évfolyam társadalomismeret, történelem, erkölcsan óráin a kerettantervek és az arra épülő helyi tanterv előírásai szerint tanultakat.

*Az iskola vezetősége és
a tábor szervező tanárok*

Nomád 2015

Mivel tavaly volt az első évünk a suliban, ezért az első Nomád táborunkban is részt vehettünk. A tanév során is nagyon sokat hallottunk már a táborról, mindenki dicsérte és kihagyhatatlannak nevezte, így természetesen a mi osztályunk is képviselte magát a 2015-ös Nomád táborban, 11 fővel.

Ahogy már említettem, mindenki csupa jót mesélt nekünk, de azt hiszem nem is gondoltuk volna, hogy ennyire a szívünkhöz fog nőni a tábor.

Először is a rajokról. Az alatt a tíz nap alatt a raj egy kis második családkunk lesz, mivel így töltjük a legtöbb időt. A rajok segítették egymást is és mindenki összetart és egy nagyon szeretnivaló közösséggé alakulunk.

Következő pontként vegyük a programokat. Először is köszönjük a tanároknak és az ifiknek, akik úgy terveztek meg minden napot, hogy senki se unatkozzon és a legjobb programokat szervezték nekünk, még az esős napokon is. Egészen a tőzsdejátéktól, a bábjáték és jelmezkészítésen keresztül, egészen a kreatív barkochbáig. :) Egyszóval az összes program élvezetes és sokszor vicces volt. Aztán ott volt még a Szultán című sorozat, ami haláli volt.

Legjobb programok a körtánc és a körtánc volt, amit egy külön életérzésnek lehet nevezni. A másik nagyon jó „program” a reggeli torna volt, ami mindig vicces és eredeti volt, mind a jurassic parkos, a kalózos és a szigetes is.

A hatalomátvételes napot is mindenki élvezte, a nyolcadikosok kitétek magukért (főleg a reggeli ágybanutelláskönyvet beleértve), de a programjaik is nagyon jók voltak. Különösen jól indult a hatalomátvétel, a discóval, aminek a fénypontja az volt, amikor megmondták nekünk, hogy guggoljunk le, mert

mindjárt jön a refrén, amire majd mindenki egyszerre felugrik és az milyen jól fog majd kinézni; mindenki leguggolt, a számnak pedig vége lett. :D

A tábor egyik legjobb része a bál volt, ahová mindenki párban érkezett, báli fotó is készült és még választható koreográfiákkal is készült mindenki. Az összes csapat szuper táncsal készült; volt csajos tánc, balett, táncoltak a Bulibárára és az Uptown Funkra. Mindenkié elképesztően jó volt.

Az egész táborban viszont az volt a legjobb, hogy új, aranyos és kedves emberekkel ismerkedhettünk meg, új barátokat szereztünk és részesévé válhattunk egy szuperjó közösségnek.

Izgatottan várjuk a Nomád Movie-t és hogy jövőre is részt vehessünk a Nomád táborban.

Teleki Borbála (7.C)

Nomád tábor 2015

Személyes kis beszámoló a Nomádról

Idén sem maradt el a nagysikerű Nomád tábor. Ebben az évben a mesebeli arab világ volt a téma, eköré épült fel ez a kicsit több mint egy hét. És habár ez csak 10 nap volt a (remélhetőleg) hosszú életemből, teljes magabiztossággal állítom, hogy egy olyan élményt sikerült szerezniük nekem az ifiknek, a tanároknak és az összes többi gyereknek, amire nagyon jó érzés lesz majd visszaemlékezni.

Természetesen idén is voltak olyan programok, amik minden évben szerkesztésük alkotják a tábornak, és minden évben ugyanolyan nagy népszerűségnek örvendenek. Ilyen például a körtánc vagy a közös társasjáték. De voltak olyan események is (például csoportos barkochba, a Szultán c. sorozat), amik szerintem még soha nem fordultak elő a tábor történetében.

De amit nyolcadikosként egyértelműen a legjobban vártam, a hatalomátvétel volt. Azok kedvéért, akik még nem estek át ezen a megszokott kis rituálén, nem mondok semmi konkrétat. Annyit viszont igen, hogy először én is úgy álltam hozzá, hogy áh, majd lesz valahogy. De idővel rájöttem, hogy ez nagyon nem így működik. Nem menő, még csak nem is élvezet nem odatenni magadat. Mert ha egyszer belelendül az ember... Hihetetlen érzés a sok előkészület, meg hogy minden apró pontot milliószor újrabejelszünk, és folyamatosan változtatunk rajta. Bevallom, nem pont úgy sikerült, ahogy elterveztük. Az alap elképzelésünk az volt, hogy egy felejthetetlen délelőtti programmal ajándékozunk meg, egy izgalmas kvíz sorozattal. De így belegondolva ez minden volt, csak szórakoztató nem. ☺

Bár szerintem a felejthetetlen részét teljesítettük. De igazából ez sem szegte kedvünket, mert a délutáni foglalkozáson igazán kitettünk magunkért.

Eredetileg úgy gondoltam, hogy napról napra, pontról pontra végigmegyünk, hogy mit csináltunk ez alatt a 10 nap alatt. Ám miután jobban belegon-

doltam, arra jutottam, hogy egyrészt nem biztos, hogy élvezhető formában tudnám közvetíteni Nektek, másrészt mivel ennek a lényege az lett volna, hogy minden fontos dolgot megemlítsék, arra is rá kellett jönnöm, hogy lehetetlen, mert a tábor minden egyes pillanata annyira jó volt, hogy a végére nem jutnék a felsorolásnak, ha egyszer belekezdnék.

Amit még viszont külön kiemelnék, teljesen véletlenül szintén a nyolcadikos hatalomátvételhez kapcsolódik. Bár az nem a mi érdemünk. Mindig van ezen az estén „Disco” címszó alatt füledt, izzadságtól bűdös helyen, jó hangulatú táncos mulatás, tudjátok, olyan „tuc-tuc” zenékre. És amit én ilyenkor mindig is értékeltem, hogy azok számára is van valami, akiket annyira nem vonz ez az esti program. Igen, valószínűleg kitaláltatok már, hogy az utóbbiak táborának oszlopos tagja vagyok. ☺ Szóval ez a bizonyos B alternatíva a teaház. Az estém fénypontja volt aznap, mert eléggé lebetegedtem (gyorsan át is ment rajtam), de akkor eléggé ramatyul éreztem magam. Viszont amikor beléptem arra a friss teaillattal teli kis ebédlőbe, egészen felélénkültem. Sokak szerint tök béna vagyok, amiért vén nyolcadikos létemre én még mindig a teaházra szavazom, de én akkor is kiállok amellett, hogy azért itt is van hangulat, jó is volt a társaság (hol nem az?), és finom volt a tea! Szóval szerintem ez is nagyon jó (mint oly sok más dolog is ebben a táborban), hogy mindig megoldják az ifik/tanárok, hogy ne legyen olyan gyerek, akinek ne tetszene annyira az adott tevékenység.

Az lett volna a feladatom, hogy utolsó (nem ifis) táborozós szememmel mutassam be a tábor. De igazából szerintem semmi nem változott. Még mindig ugyanolyan jól érzem ebben a közösségben magam, mint az első évemben. Még mindig akadnak váratlan helyzetek, és mindig van új, és ismeretlen terep.

Az egyik barátnőmet kérdeztem erről még, hogy vajon mit lenne még így érdemes leírni. Amit ő kiemelt, az volt, amit már amúgy nagyon sokszor megbeszéltünk magunk között. Hogy van az úgynevezett Nomád életérzés (na persze most nem a történelmes fajta nomadizmusról beszélek). Akik voltak már valaha Nomádba, szerintem tudják, hogy mire gondolok. Akik nem voltak még, azoknak nagyon ajánlom, hogy ha van rá lehetőségük, minimum egyszer jöjjenek el ebbe a fantasztikus táborba, mert ezt az érzést nem lehet szavakkal leírni, nem tudom Veletek megosztani, mert leírhatatlan.

Én mindenképpen azon leszek, hogy idén is le tudjak menni, most már ifiként, mert higgyétek el, ha egyszer rátaláltok erre a táborra, és ő is rátok, amint hazaértetek, az lesz az első gondolatotok a WC után, hogy huh, mennyire messze van még a következő Nomád tábor!

Bundula Klári

Szabó Katalin Kórustábor kicsiknek

A Radnóti Kicsinyek Kórusa nyári táborát 2015-ben a Bánki-tó partján tartottuk. A táborzáró koncert a három nap alatt tanult művekből állt, kemény munkát végeztek kicsik és nagyok. A szabadidő kellemes eltöltéséről nagygimnazista ifik gondoskodtak, akik a koncerten meglepetés műsorszámmal

kedveskedtek a lelkes közönségnek... a kicsik (akiknek szintén váratlan volt ez a műsorszám) azonnal elnevezték a kánont „szemüveg-dal”-nak. Esténként Saci meséjére aludtunk el.

Az esős idő miatt tábortűz helyett sütizéssel köszöntünk el egymástól.

Két nemrég megtért Péntech hívő emlékiratai

Avagy beszámoló az idei TermKut táborról

ÉRKEZÉS

Beeeeeköszöntött a nyár és ezzel a TermKut ideje is elérkezett.

Korán reggel. Kelenföld. Nagy embercsoport. Ifik. Másik vágány. Felszállás. Vonat. Veszprém. Átszállás. Vonat. „*Én a bulibáró...*” Vonat. „*...A nézését meg a járását...*”. Vonat. Leszállás. Séta. Táborhely. Rackajuh. Népszám-

lálás. Hangzavar. Csend. Második próbálkozás. Népszámlálás. Bungaló és faház osztás-szorzás. Ezekkel szavakkal foglalható össze az odaút a sokadik TermKut táborba, immár másodszor Városlődön. Ahol nemsokára mind a 68 táborlakó hívő lett.

RENDAHAGYÓ KEDDI MISE

Az ebéd utáni szieszta csendjét gyakran megtörte fülsüketítő zene az Ifiműhely felől, mikor furcsán öltözött emberek hada vonult át a táboron, gyűjtve az embereket „misére”. Van, akin fekete palást és CD-nyaklánc, másan csokipapír-nyakkendő és cukorpálca-szemüveg, harmadik pedig zöld parókát hord, a következő pedig smiley-kat visel. Először vonakodtam, de hát mit tesz Isten, csak el kéne menni. Összegyűltünk, bégettünk, Főpapát hallgattuk, felekezetekbe osztottak, bégettünk, Haha Hannával nevtünk, Cukor Katával menüt terveztünk, Bulibáróval partiztunk, Vind Ózzal szoftvert ins-

talláltunk, így Főpapikkal megismerkedtünk, Bégettünk, Bul Izabellát feláldoztuk, így zenét bevégeztettük, bégettünk.

ÖZÖNVÍZ, KÁRTYA ÉS GEMKAPOCS

Nem sokkal a szokásos 15:00 órás gyülekezőnk előtt be nem tervezett isteni csapás sújtott minket és hatalmas vihar tört ki (és higgyétek el, mi nem szakadtunk, maximum a felhők), ezzel egyértelműen keresztülhúzva vallási vezetőink terveit, de egy kis késés után a B tervvel előállva, a felekezetek zarándokút teljesítésére lettek kötelezve, ahol olyan próbákat kellett teljesíteniük, mint aláírásgyűjtés, logisztorifejtés, céllövészet és mocsárjárás – szó szerint. Egy feladat teljesítésért választhatóan gemkapocsot vagy kártyát kaphattunk. Ezután összegyűltünk, bégettünk, Steve-et az életből bannoltuk, ezzel Kati nénit Windowsból *kimentettük*. Bégettünk.

KERTI SÉTA, ÉS EREKLYEGYŰJTÉS

Az elkövetkezendő esetleges eső szerencsére megkímélt minket. Így röpké 8-10 km-es séta után – mely a Somlóra vezetett – mindenki boldogan ért vissza a táborba, persze csak egy kis saroknéző után. A nap második felében minden hívő nekilátott a rég elveszett ereklyék lázas keresésének. Miután minden akadályt legyőztünk és megkerült a Gorombaság Gátló Gömb, a Wifi Varázsló Vezeték, a Flitteres Finomság Flaska és a Bombajó Buli Bizsu – egyszóval minden ereklye. Még sor került Roletti szívszagató áldozására.

VALLÁSI (SZÁM)HÁBORÚ ÉS ÉJSZAKAI ÖRDÖGŰZÉS

Ellenségek hada, folyamatos kiáltások, megannyi lehullott szám... Nincs sok időm hátra, már 4 számomat tudják... *Számos* ellenséges Parti-zán közeledik, és nincs hová menekülnöm... *Számtalan* bajtársam elveszett, már a hullatáborban tengetik idejüket az örökkévalóságig... Nem *számítottunk* erre, hogy pont a saját taktikánkat fordítja ellenünk a *számító* ellenség. A környezeti adottságok nem kedveztek, és elöntött minket a győzelem mámora, így

figyelmünk lankadt... Győzelem, mi? Persze amikor mi támadtunk, egyszerűen lerohantuk azokat akik szembe jöttek, és egyesével *leszámoltunk* velük... Persze azzal a lehetőséggel, hogy velünk is ez történik, nem *számoltunk*. De, lassan lejár az én időm is, midőn meghallom a helyes *számkombinációt*... és örökké befogom a *szám*...

Miután a háború zaja elcsendesült, egy kevésbé szórakoztató eseményre is sor került. Alig, hogy a gyanútlan táborlakók kiléptek a házukból, rossz viccek nevettek rájuk, mivel nem tudták, hogy a faházhoz favicc is jár, de ha ez még nem lett volna elég a korláton, a mosdó ajtajára és az asztalra is faviccek voltak ragasztva. Ezt a Főpapik sem hagyhatták szó nélkül, így Hum Orsolya is örökre a feledés homályába merült (vagy a hogyanmárba, ki tudja?).

Aznap 9-re meg lettünk hívva a Bulibáró baró bulijára. Volt zene és ifikkel szelfigyűjtés, viszont sokak sajnálatára a tábor végére elfogyott a gumbogyószörp.

Aztán miután kiderült, hogy Főpapa – szó szerint – megszállott lett, korrigálni kellett az áldozatokat, ezt egy rituális tánccal tettük meg, amit a Főpapik több-kevesebb sikerrel meg is tanítottak. Végezetül a meglepően szép, csillagos égen kimentünk a táborból egy eldugottabb rétre, ahol egy rövidebb kántálás után kiűztük Plety Káint Főpapából. Ki gondolta volna, hogy ez is megtörténhet egy TermKut táborban?

VALLÁSSZAKADÁS ÉS SZENTÉLYÉPÍTÉS

A sok szorgos táborlakó a napokig gyűjtött kártyákat és gémkapcsokat isteni sugallat hatására szentélyépítésnek szentelte, mivel világos volt, hogy ennyi probléma után a felekezeteknek szét kell válniuk. Így keletkeztek az új vallások: a Humorita, a N.E.T., a Nasizmus és a Szvegta.

A vallási hév ellenére nem feledkezhetünk meg a szakmai programokról se. Balázs Kati néninél Sherlock Holmest is megszágyenítő ügyességgel derítettük fel a falu rejtélyes haláleseteinek kémiai hátterét... Steller Gábor kalandos túráján próbáltuk nem letérni a helyes Útról, és számos számtanpéldát, akarom mondani, rengeteg matekfeladatot oldottunk meg. Vég Éva tanárnő és a Wifik falukutatásán Városlőd szépségeit fedeztük fel (tyúk eladó!), ehhez a helyi Mari nénik segítségét kérhettük.

A szórakoztatás is folyamatos volt: reggeleinket táncos tanulással, délutánjainkat humoros hírolvasással, és estéinket szellemes színházzal tölthettük el, mindezt a Vének jóvoltából!

És hát az eredményhirdetésről mit is mondhatnánk, erre is sor került, eljött az utolsó nap is. Csoportok versengtek, voltak győztesek és voltak vesztesek, illetve egyéni díjazottak. Városlődön éjjel-nappal zakatolt a vonat, idén először volt a tábortűz mellett táborvíz is, de egy szó, mint száz, most is nagyon jól éreztük magunkat!

Földes András és Wolf Sára (8.B)

„Szórakozás”, „party”, „kreativitás”, „jó társaság”,
„király programok és király bulik”

Ezeket a szavakat kaptam többek közt, ahogy körbejártam az iskolát ugyanazzal a kérdéssel: Mi jut eszedbe először a 78É-ről (amit beleírhatok az évkönyvbe)? És mi más írhatná le jobban azt, amiben az elmúlt nyáron július 20-a és 27-e között Tiszafüreden részünk lehetett, mint ezek a hirtelen jött nosztalgikus gondolatok a szürke iskolai napokban?

„BARKÁCSOLÁS”, „KAKTUSZ”, „MENŐ FŐNIX”

A tábor felében délelőttönként kis csoportokban alkothattunk egy bármilyen karaktert, amelyet csak akartunk. Teljesen elengedtük a fantáziánkat, így a legkülönfélébb figurák jöttek létre. Egy csoport csinált egy szinte embernagyságú kaktuszt sombreroóban, egy másik pedig egy főnixet készített, amire azt hiszem, joggal lehetnek büszkéek. De volt az alkotások között láncfűrészkarú jegesmedve, minyon, partykukac, és ember is a Coraline és a titkos ajtó alapján. A mi csoportunk egy hatalmas varázsgombát csinált.

„FILMFORGATÁS”, „KISFILM – VICCES JELENETEK”

A tábor másik felének délelőtti program egy speciális diafilm leforgatása volt, ami képkockák helyett gifekből lett összerakva. Elképesztő dolgok születtek, nem csoda, hogy pár embernek ez maradt meg legjobban a táborból. Kirándulást tehettünk Loopfö-

dön, megláthattuk, hogy pár m&m's hogy okozhat világvégét, mi történt az emberrel, akit a szőnyeg alá söpörtek és miről álmodozhat egy lány.

„ELŐADÁSOK”, „BORONKAI ELŐADÁSOK”

A délutánok folyamán előadásokat hallgathattunk a zsidóságtól kezdve a magyar rockon át a szociálpszichológiáig bármilyen témában. Volt, akinek Boronkai tanár úr előadási jelentették a tábor fénypontjait és ezt meg is lehet érteni. Akiben pedig felgyűlt az energia, a délután folyamán is kézműveskedhetett, vagy elmehetett evezni.

„NINDZSÁK”, „KISPÉ”

Hát igen. Többeknek a táborszervezők, azaz a nindzsák voltak maga a 78É, akik mindent beadtak, hogy ők is és mi is jól érezzük magunkat. Minden este fergeteges esti programokkal álltak elő: vetélkedők, előadás, filmnézés, egyszerűen minden, ami kell.

„THE BEACH”, „VÍZIBICIKLI”, „TÁNC”, „MULATSÁG”

De nem maradhatnak le a szabadidőben való világi fürdőzések sem a Tiszában és esténként a party time. A zene szólt, ment a tánc, a hangulat az egekbe hágott, de valamikor muszáj volt lefeküdni, mert az előadások nem szunyálásra vannak! És egyébként is, aki legény éjjel, legyen nappal is éjjel.

És aki pedig többet szeretne megtudni a táborról, keresse meg a youtube-on a Duci Dilik Szerelemben nincs súlyhatár című dalát!

Kepes Kata (11.C)

Ósükösd – sokadszor

Sükösdre járni jó. Sok minden miatt – jó társasozni, csillagokat nézni, csószni és pingpongozni és tollasozni, jó énekelni, beszélgetni, csak ülni a szialetliben, még a soha nem múló hadjárat a sok repülő rovar ellen is jó. De nekem leginkább gondolkodni jó Sükösdön. Olyan kérdésekről, amik gyakran foglalkoztatnak, és olyanokról, amik magamtól nem jutnának eszembe. Ismerős eszközökkel és újakkal. Matek, filozófia, kvantumfizika, biológia, irodalom, oktatás-gazdaságtan, pszichológia, politológia. Egy kicsi mindből belefér egy hétbe. Jó, hogy együtt vagyunk: a küzdelem és a megismerés közös. Itt nincs rossz válasz, az is csak a folyamat része.

szöveg és illusztrációk: *Kerékgyártó Anna*

PSZICHOLOGIA - Benedek + János -

KOGNITÍV FORRADALOM - '50-es évek

- előtte: behámozás - a viselkedést a környezeti hatások határozzák meg
- ↓
kognitív folyamatok
- ↳ KÖRNYEZETI INGER → FELGLOOZÁS → VISELKEZÉS
- ↓
KOGNITÍV FOLYAMATOK:
MENTÁLIS REPREZENTÁCIÓK

FEJLŐDÉS PSZICHOLOGIA - mentális reprezentációk kialakulása / változása
↳ tanult
↳ inkább szüktetett

? Honnan tudunk számolni? Honnan jön a természetes számok fogalma?

→ kísérlet

↳ kontrollált környezet, változokat tudom módosítani

• kisgyerekekkel nehéz - módszer:

→ mennyi ideig néz valamit?

• habituáció → van-e különbség két dolog között a babának

• expectancy violation

↓
KÍSÉRLETEZZÜNK!

• 11 hónapos

• két kupac keksz → válasszon

→ minél többet szeretne

→ ha tudja, melyik a több, akkor azt

fogja választani

⇒ tudja-e?

• 24 hónapos / 36 hónapos / 48 hónapos

• tud-e 10-ig számolni?

• kérjünk tőle különböző
számú építőköveket

⇒ MILYEN KÖVETKEZTETÉSEKET TUDUNK
LEVONNI A KÍSÉRLET ALAPJÁN?

filozófia - saó - Bari -

gondolatkísérlet → filozófiai módszer

→ az intuíciónkra épít

↳ mert csak "

filozófia

→ olyan gondolati rendszereket / fogalmakat keresünk, melyek intuíciónk szerint igazak / helyesek

Példa: Mary egy fekete-fehér szoba'ban él, mely sosem látta a színeket. De mindent /a teljes fizikát és esztétikát/ megtanul a színekről. Mary egy nap meglát egy piros paradicsomot.

Lesz-e új tudása a pirosról?

↳ tapasztalás több mint fizikai tudás?

• nem érhető le fizikailag?

• nem helyettesíthető tudással

FIZIKALIZMUS - minden tény fizikai tény

minden törvényt ismerve a világ teljesen megismerhető

Σ **Ledönti-e** ez a gondolatkísérlet a fizikalizmust?

↳ mit csinálnak ilyenkor a filozófusok?

→ megpróbálják "megpátholni" az elméletet:

• új tudásfogalom bevezetése:

• proposicionális tudás vs. képesség-jellemű tudás

• az, ahogyan a pirosat észlelem nem a piros fizikai tulajdonság, hanem az érzélem

filozófia egyik kérdése ma: • túlhasználtuk a gondolatkísérleteket?

• valóban az intuíciónkat használjuk ilyenkor?

• mikor érdemes "használni"?

Ha megérkezünk valahová,

megvizsgáljuk a körülöttünk lévő dolgokat. Az ismerős játszóteret, a libikókát, a focipályát, az ebédlőt, az ebédlő előtti padokat, ahol a sor végén az ifikkel várakozunk az étkezésekre, a pingpong asztalokat, amiket eltolunk, ha Zsuzsa néni táncot tanít, a csocsó asztalt, ahonnan sokszor lehetetlen behívni a táborlakókat. A széles betonutat, ami a Balatonba torkollik,

ahol legurítjuk Szent Iván éjjelén a tüzes kereket és nézzük, hogyan emészti fel a tüzet a víz, hogyan perzseli fel a partot a helyiek tánca, és hogyan ugrálunk át összeszorított fogakkal Szent Iván tüze fölött az augusztusi csillagesőben.

Ha megérkezünk valahová, köszönünk, köszöntjük a visszatérő táborlakókat és az újonnan érkezőket. A kárpátaljaiakat, a felvidékieket, a csángócskákat. Nézzük, ahogyan teljes természetességgel meghódítják a terepet, a szobákat, a házak előtti kis udvart, a tűzrakó helyet, az ifik faházát, ahol Olívia és Lili játékot tanít, Virág gitározik, énekel, Totó bűvészmutatványokat mutat, Vera tündéreket rajzol a kislányoknak, Milán és Vencel a strandra készül, feltornyozva labdákkal és úszógumikkal.

Ha megérkezünk valahová, megteremtjük saját világunkat. Mesévé tesszük együtt töltött napjainkat. Manófalván megkeressük a manókirály elrabolt

lányát, évszakokat utazunk át, arany búzakalászt, vadgesztenyét, ezüstfenyőt és vérvörös pipacsot gyűjtögetünk. Majd örülünk, hogy az általunk kevert varázssital megteszi hatását, legyőzzük a gonosz boszorkányt és minden újra a helyére kerül, a király sikeresen visszaszerzi elveszett lányát és Manófalva népe boldogan él tovább.

Ha Akaliba érkezünk nem nénik és bácsik, tanárnők és tanár urak vagyunk, hanem gyerekek: Emőke, Erzsi, Éva, Zsuzsa, Tünde, Heni, Szilvi, Geri és Emese. És manófalvi létünk végéig azok is maradunk.

És ha már megérkeztünk, célunk van. Küldetésünk. Álmaink. És örömmel tölt el minket, ha mindezek azon a helyen, ahová megérkeztünk, lépésről lépésre beteljesülnek: ha magyar szavakkal játszunk, ha mondókákra ugrálunk, ha megtanulunk bemutatkozni, ha verset írunk az évszakokról; népdalokat vagy az Ohiót énekeljük a tábortűznél, ha medvét vagy rókát vadászunk vagy focizunk és röpzünk a strandon a homokban, és felháborodottan vesszük észre, hogy újra bement a labda a Balatonba. Ha látjuk azt, hogy manóink egymásnak segítenek, fordítanak, kézzel-lábbal magyaráznak, rajzolnak, mindezt azért, hogy tudjanak együtt játszani, hogy el tudják mondani, azt, hogy *kő-papír-olló* vagy azt, hogy *szép vagy, szeretlek*. Hogy mindezt anyanyelvükön tegyék. Hogy utat találjanak sokszor bizonytalan helyzetükben vagy kiutat találjanak onnan, ahová nem szeretnek általában megérkezni.

Ha Akaliba érkezem, ahol nagyon szeretek lenni, már érkezésemkor tudom, de közben is eszembe jut, hogy nehéz lesz onnan elmenni. Hogy nehéz lesz a kisbuszban vagy a vonaton fehér sapkában üldögélő kisgyerekeknek integetni, hogy, bár nyár elején táborozunk, még ősszel is eszembe jut majd a zuhogó esőben Misi, aki a kezemet szorítva anyucinak szólított vagy a viski lányok, akik mindig cserfesen mosolyogtak rám. Vagy Ádi, a csángó kisfiú, akit már-már felnőni látok a táborozások során, aki ha mesét mond, ha verset mond, ha énekel, tudom, hogy Akaliba mindig van értelme megérkezni.

Szabó Emese

Pontosabban Szeret-Klészse a neve annak az alapítványnak, amely számunkra is lehetővé tette, hogy a nyarunkból egy hetet valami olyannal töltsünk, ami jó. Amikor a jó szót használom, az nem arra utal, hogy nem frenetikus, de nem is borzasztó, hanem helyes és olyan szinten leírhatatlan, hogy ez a kifejezés az, amivel mégis valahogy össze tudom foglalni az egész lényegét

Hogyan is kezdődött? Reggel 5 óra előtt pár percre van megbeszélve a találkozót. Rögtön megijedek, amikor 4:58-kor még sehol senki. Most ugye nem hagytak itt??? De jön Tomcsányi tanár úr és a pánik megszűnik, mert az nem létezik, hogy mindkettőnket itt hagytak.

Kis csapatunkról, már régóta lehet tudni kikből állnak. Alakulatunk tagjai: Lövey Éva (tanárnő); Szabó Emese (tanárnő); Tomcsányi Péter (tanár úr); Farkasházi Zsannett (Zsanka); Gintli Fruzsina; Kubik Emese (Béla); Solt Eszter.

Lassan mindenki megérkezik, a szükséges dolgokat bepakoljuk és indulásra készen állunk. Szüleinktől érzékeny búcsút veszünk és indulunk.

Körülbelül húsz percig még nagyon aktívan beszélgetünk, aztán a fejek meghatározhatatlan szögekben konyulnak le, kivéve Tanár úrét, aki szinte

héroszi tettet visz végbe az-
zal, hogy több mint 15 órát
vezet. Amikor magunkhoz
térünk újra be nem áll a
szánk, barkochbázunk, ne-
vetünk, ismerkedünk Zsan-
kával (hisz mi hárman osz-
tálytársak vagyunk) és egy
óra sem kell hozzá már ölel-
getjük, na meg persze ismer-
kedünk a tanerőkkel, akik
szintén próbálják feltérké-
pezni, kikkel töltenek el

több mint egy hetet. Lövey tanárnőnek van egy halvány emléke rólunk: mi vagyunk az az osztály, akit egy helyettesítés alkalmával nem tudott meggyőz-
ni, hogy a 0,9 $\ddot{y}$, azért mégiscsak egy. Szabó Emese tanárnő az Osztályszín-
padokról ismer bennünket, Tomcsányi tanár úr pedig biztos nem tart minket
reménytelen esetnek, hisz ha bármi említésre méltó van a környékkel kap-
csolatban, ahol járunk, akkor mindig megosztja velünk, rögtön elérve a kellő
csendet és érdeklődést.

Így telik az út, a táj gyönyörű, a társaság jó.

Röpke 15 óra elszállt és mi is megérkezünk. Kiszállva az autóból akkora
hullócsillagot látunk, aminek a fénye tűzijátékot idézi.

Berendezkedünk és kómába esünk.

És reggel tényleg elkezdődik.

Nem felejttem el soha, ahogy rém álmosan felkelünk, hogy elkészítsük a
reggelit és Éva néni már ott van, bár még aludhatott volna. Ott van, hogy
mint rátermett háziasszony, jelen esetben konyhafőnök irányítsa a munkála-
tokat és gondos kezei alatt
nem is történik semmi, még
a kést sem ejtem a lábamra,
ami egyébként előfordul...
Elindul a tervezgetést, mit-
hogyan. Néha csillog a sze-
münk, mert szuper ötleteink
vannak, néha borús arccal
bénázunk a ragasztóval.

A tanácskozás végére meg-
születik Manófalva.

Délben mind úgy érezzük,
hogy igazi gasztro-élményben
van részünk, zacskós marha-
húsleves formában, mindenki
repetázik. Este reményke-

dünk, hogy sokan jönnek másnap és izgatottan fekszünk le. Másnap mikor, Tanár úr megérkezik az első gyerekekkel, alaposan szemügyre vesszük egymást. A négyévestől a tizenhat évesig minden korosztály jelen van.

Elkezdünk velük ismerkedni. A picikékkal nem tudunk betelni, a nagyokat pedig érdeklődve hallgatjuk, hiszen annyira máshonnan jöttünk és sokat tudunk tanulni egymástól (néhányuk magyar beszédén leesik az állunk, annyira tökéletes). Mikor mindenki megérkezik, közös játékkal indítunk és iszonyatosan örülünk, hogy több mint hatvanan vannak.

Három csoport jön létre Csak a saját csapatomról tudok írni, amit Béla (Emese), Tanár úr, és én vezettem, de biztosan tudom, hogy a többiek ugyanezt mondanák a sajátjukról. Istenem, hogy mennyire szerethetőek kivétel nélkül mind! Ez is egy olyan pillanat, amikor az ember újra rájön, hogy mennyi olyan embert nem ismer, akiket pedig annyira tudna szeretni. Némelyik fiú egy kis ördög, akit, amikor rajtakapunk, hogy az ablakon chipset dobál ki (rossz esetben a barátját), úgy mosolyog, mint a kisangyal. Hát most hogy fegyelmezzem így az ember?!

A többi fiúk (a kisebbek) zavarban vannak, és amikor megpróbálnak bemutatkozni magyarul egyszerre *ab!-zunk* fel, mikor a saját nevébe is belegabalyodik. A lányok nagyon igyekeznek minden általunk adott feladatban remekelni, valamint néha fegyelmeznek is helyettünk, mert őket már nem hatja meg az angyali mosoly.

A nyelvtan óra után kézműveskedés következik. A helyzet itt általában a következő: Zsanka kreatív ötletekkel érkezik, és tudja, mit csinál, mi hárman pedig minden egyes napon keményen törjük a fejünket, hogy felidézzünk valami emléket azokból az időkből, amikor még volt kézműves óráink.

Délután programjaink a következők: első nap elmegyünk a gyerekekkel sétálni a faluban. Máskor elmegyünk vásárolni, hogy feltöltsük az éléskamrát (á, dehogy veszünk nassolnivalót...); vagy olyan falvakat keresünk fel, ame-

lyek lakossága régen nagymértékben csángókból állt. Ilyenkor Tanár úr sokat mesél nekünk, mi pedig figyelünk. Most aztán igazán belegondolunk milyen az, ha az ember lovas szekérrel jár és a legközelebbi falu kilométerekre van. És valahol imadjuk az ötletet. Semmi nem siet, de nem is áll, és a természet sokkal szervezettebb részét képezi az ember környezetének.

Ilyenkor furcsa érzésünk támad, valahogy eltörpül az ember és csak napsütés meg lankák, dombok, fák és föld maradnak.

Ilyen egy élmény, amit soha nem felejtesz el.

Amikor hazaérünk, van pár szabad óránk. Hogy mit csinálunk ilyenkor? Hol a szobánkban vagyunk és beszélgetünk az élet nagydolgoiról vagy a fáradtságtól már mindenben nevetünk. Vagy Emese nénit faggatjuk az életéről: miért hagyott fel a hivatásszerű színészettel, vannak-e jó barátai a tantestületben, mennyi ideje van magára stb. Esetleg Éva néninél kérdezősködünk arról, hogy miért lett matektanár, hány gyereke van, vagy csak hallgatjuk, amikor elkezd nevetni és nem bírjuk megállni, hogy ne kövessük a példáját. Tanár úr nem fecseg, annyit mint mi, de ha szól a szava aranyat ér. Ha valami bolondságunkon nevet, akkor már dagad a mellkasunk (Eszter egy bajusz karkötőt készített a Tanár úrnak, hogy kifejezze érzéseit mélységét. :))

Így telnek a napok és összeszokunk és nincs túlzás tényleg ideiglenes családdá válnunk.

A gyerekek pedig szinte a testvéreinké válnak. Ha azt mondom, szeretjük őket, akkor az enyhe kifejezés. Én például életemben először tapasztalom meg, milyen érzés, ha én vagyok a nővér szerepkörében, és ha a csapatom bármelyik tagjával találkozom, megöleljük egymást és érzem, hogy nagyobb vagyok. és ha úgy hozza az élet, megvédeném őket, vigyáznék rájuk. Ők hálásak mindenért, amit csak kapnak, legyen az a hajcsattól a parfümig bármi. Jók és kedvesek.

Az utolsó napon szinte lehetetlen elbúcsúzni tőlük, ők is, mi is sírunk, de megígérjük, hogy egy év múlva találkozunk.

És egyvalamit mind biztosan éreztünk egész végig, de ebben a pillanatban a leginkább: Klézse szeretet.

Gintli Fruzsina

Beszámoló a „Kinyílik a világ” Alapítvány 2014/15. évi működéséről

A 2015. év márciusában nagy harc kezdődött az alapítvány közhasznúságáért. Ugyanis csak ekkor értesített a Fővárosi Bíróság arról, hogy 2014 júniusában beadási kérelem hiánya miatt a közhasznúságunkat törölték. Semmilyen kiírt pályázaton nem tudtunk indulni, sőt az MFB által nekünk megítélt adományt sem kaphattuk meg.

Úgy tűnt, hogy az idei anyanyelvi táborokat nem tudjuk megrendezni.

Szerencsénkre régi diákunknak: Dr. Halmos Tamás fiatal ügyvédnek kemény munkával sikerült június elejére a közhasznúságunkat az alapító okirat teljes átdolgozásával stb. visszamenőleg visszaszerezni. Segítettek még a Gudra-szülők is.

Ezután már az MFB-vel is megkötöttük a szerződést és a felvett adományból kicsit késve, de már ki tudtuk fizetni a táborozás költségeit.

Most tehát közhasznúak vagyunk, fogadhatjuk az adományokat és a felajánlott szja 1%-át.

Az alapítvány közhasznú céljai közé tartozik továbbra is:

- Esélyegyenlőség biztosítása a kisebbségben élő magyar fiatalság számára, az anyanyelvi tudásuk fejlesztésével.
- A nyelvi hátrányos helyzetből érkező fiatalok integrálódásának elősegítése az anyanyelvi felsőoktatásba.

PROGRAMJAINK

1. A Petőfi Irodalmi Verseny: 2015. május 31. – június 3.

A versenyzők Felvidékről (Nagykapos, Nagyszelmenc), Kárpátaljáról (Visk), Székelyföldről (Sepsiszentgyörgy) és Délvidékről (Horgos, Zenta, Kispac) érkeztek a budapesti döntőbe. 5–6., illetve 7–8. osztályos korosztály mérte össze tudását előre megadott magyar irodalmi művek alapján. A verseny előkészítésében és lebonyolításában Törzsök Éduán és Budai Zsófián kívül Gergely Magdolna, a Baár-Madas Református Gimnázium tanára, működött közre. Mindkét kategóriában a szövegértés és a kreativitás került előtérbe.

A döntő ideje alatt az anyaország gyönyörű fővárosában most is átéltük a legnagyobb csodát, hogy hiába választanak el bennünket az országhatárok, közös anyanyelvünk és kultúránk szétválaszthatatlanul összekapcsol bennünket.

A Petőfi Irodalmi Verseny eredményhirdetésén iskolánk 2. osztálya kedves műsorral köszöntötte a döntő résztvevőit. Mindenki örömmel hallgatta az iskolai szavalóverseny győzteseit és figyelte a „Muzsika hangjai”-ra előadott játékos tornájukat.

2. *A Nemzeti Összetartozás Napján* az anyanyelvi táborokban tevékenykedő ifik játékos vetélkedőt szerveztek az 5., 6. évfolyamnak, illetve a 7. NY osztálynak. A diákok a vetélkedő során határon túli nevezetességeket, tájakat és ételkülönlegességeket ismertek meg, csángó szavakat és egy csángó mondát fordítottak le. A vetélkedőt egy nagy, közös moldvai körtánc zárta Túri Csenge és Markó Ervin öregdiákjaink vezetésével.

Talán sikerült megtalálnunk e megemlékezés hozzánk illő keretét, unalmas beszédek helyett játékos, interaktív formáját.

Szervezők: Törzsök Édua, Szabó Emese.

Az összetartozás napi együttlétünk arra is alkalmas volt és lesz, hogy méltó módon köszönjük meg a *fogadó családok áldozatos munkáját*. Ezt az emléknapot – történelmi visszatekintés és szomorúság helyett – a jövőben is tevékenységeink felidézésével szeretnénk tartalmassá és örömtelivé tenni.

3. *Magyar anyanyelvi tábor*

A tábor résztvevői *Kárpátaljáról*, *Felvidékről* és *Csángóföldről* érkeztek 6 kísérővel. Kárpátaljáról: Gyertyánligetről 6 tanuló (9–12 évesek), Viskről 17 tanuló (11–12 évesek), Felvidékről: Nagyszelmencről 9 tanuló (11–12 évesek), Moldvából: Forrófalváról pedig 12 tanuló (8–13 évesek) érkezett.

Június 15-től 22-ig *Balatonakaliban* zajlottak a programok.

A tábor vezetője Balassa Lászlóné iskolánk tanára volt. A programokat Lövey Éva, Monostori Zsuzsanna, Nyakas Tünde, Szabó Emese, Vad Szilvia, Zimmermann Heni tanárok és Földesi Gergely tanárjelölt vezették. A munkát iskolánk tanulói segítették, ifiként: Kralik Olivia, Fórizs Virág, Molnár Milán, Huiber Vencel, Nguyen Hong Phuc Toto, Benyovszki Lili, Nagy Vera.

A tábor kerettörténete: Manófölde, ahol a táborozó gyerekek a manók, az ifik a manókirály és lánya, a varázsló, a boszorkány stb. A tábor végére egy főzetet kell elkészíteni, de az összetevőket feladatok elvégzésével szerezhetik meg, minden évszakban mást. Ezért versenyeznek a csapatok. Az ezzel kapcsolatos anyanyelvi programokat délelőtt a tanárok tartják, a délutáni szabadidős foglalkozásokat az ifik szervezik.

Június 22-től 26-ig *Budapesten* tartózkodtak a gyerekek. A budapesti programban egész napos állatkerti séta, a Parlament és a Lajta monitorhajó látogatása, a Budai Vár megismerése zenés vezetéssel és a Nemzeti Múzeumban interaktív foglalkozás szerepelt.

Iskolánk dísztermében mutatták be azt a műsort, amellyel már több hónapja készültek a tanárnők/vezetők segítségével, saját környezetükre és kultúrájukra támaszkodva. A műsor sokszínűsége nemcsak a vendégül látó szülőket, de az iskola tanárait és tanítványait is évről évre lenyűgözi.

Budapesten a vendégeket iskolánk tanulóinak családjai látták vendégül. A fogadó családok nagy szeretettel és gondoskodással vették körül a gyermekeket.

Íme néhány sor a vendégektől:

„Mélyen tisztelt fogadószülők és kedves fogadógyerekek!

Engedjék meg, hogy a kárpátaljai gyerekek szülei és iskolánk igazgatósága nevében megköszönjük a melegszívű vendéglátást. Köszönjük mindnyájuknak, hogy napi gondjaik mellett, fáradtságot nem ismervé, időt szakítottak gyermekeink számára, és a táborozás ideje alatt példás figyelemmel, sok-sok szeretettel gondoskodtak róluk és foglalkoztak velük.

Gyermekeink rengeteg felejthetetlen élménnyel és ismeretekkel gazdagodva tértek haza. Mindezt nagyrészt Önöknek és gyerekeiknek köszönhetjük.

Nagyon sokáig fogunk emlékezni ezekre a csodálatos napokra.

Kívánunk továbbá jó egészséget, Isten áldása kísérje életüket!!!”

4. Klézsei anyanyelvi tábor július 25. – augusztus 1.

Klézsén, a Magyar Házban zajlottak a programok. A radnóti csapatot Tomcsányi Péter tanár vitte az iskola autójával Klézsére. A nagyon változatos foglalkozásokat, a sokszor 60 különböző korú gyerekeknek Lövey Éva, Szabó Emese, Tomcsányi Péter tanárok és Gintli Fruzsina, Kubik Emese és Solt Eszter tartották.

Reméljük, hogy ezeket a programokat a következő évben is meg tudjuk szervezni.

Matskási Istvánné, a kuratórium elnöke

Summary

- ❖ The present Yearbook of the school gives *data* and *information* of the previous school year and that of the first months of the current one. On the other hand, it presents *articles* by teachers and students.
- ❖ Among them you can find the opening page by headmistress Dr. Katalin Molnár about the achievements of many a teachers and the institution itself.
- ❖ It is our sad duty to commemorate Mrs Ágnes Walkó, the legendary and first teacher of English, who died this autumn.
- ❖ A list of *illustrious days* contains cultural events, a day of Vietnamese culture, charity events, contests and a rare kind of opening ceremony of the school year.
- ❖ A newly founded prize in literature (named after alumnus Pál Békés) was given for the first time; the winners published some of their works here.
- ❖ Different *charts* show our students' awards in local and national competitions.
- ❖ The school day was dedicated to connections within families.
- ❖ Many *classes* used the opportunity to introduce themselves in text and picture.
- ❖ *Showbajtás* our traditional game for groups of elder students where they can show their wit, skill, cooperative capacity and much more...
- ❖ A great number of summer *camps* characterize our life. The reports clearly prove their results and need for them. Among the many we mention here the ones that are connected to neighbouring countries with Hungarian minorities.

ELTE Radnóti Miklós School

The school was built in 1931 and served as a boys' and girls' grammar school for the Jewish community in Pest. It is a listed building which was designed by Lajta Béla, the famous architect, very few buildings of whom survived the Second World War. After its renovation and nationalisation, the building housed a number of institutions including a teacher training college, a primary and various grammar schools. In 1959 the school was named after Radnóti Miklós, one of the greatest Hungarian poets of the 20th century. In 1961 other changes followed. Joined with the primary school which was located in one of the wings of the building at the time, the grammar school became the teacher training school of the Eötvös Loránd University (ELTE), Budapest. As a result, apart from the teaching of primary and secondary school pupils from Year 1 to Year 12, the school has also been providing mentoring for university students both from the Faculty of Arts and the Faculty of Sciences. Today our school is one of the largest and most prestigious state schools in Budapest.

Mentoring services and the fact that the teaching staff are engaged in teacher training entails that the school can consistently meet the high academic and educational standards of our time. A major breakthrough in the history of the school was the unique idea of teaching options. It means that apart from the compulsory subjects, students can choose to study subjects which are useful for their future careers. The introduction of optional subjects was part of the reforms proposed by the then Headteacher, Lukács Sándor. The new system made it possible for students to select two subjects they wished to study in an increased number of lessons from the age of 14. The success of this innovation and the impressive results achieved by the students resulted in an ever increasing number of applicants. In the eighties the huge number of applications made the introduction of entrance exams necessary.

In order to meet the requirements of the twentieth century, the number of foreign language lessons was increased and the teaching of IT began. The students' growing workload and other pedagogic considerations made it clear that changes had to be made if the school wanted to maintain the high standards of education it had achieved. Under the direction of Mrs Réz, the Headteacher, in two years the staff of the school designed the structure and

the curriculum of the six- and eight-year secondary grammar school programme and incorporated it within the framework of the school's 12-year system. The two new programmes were gradually introduced from 1990 and 1992. Today, the school provides an initial period of four years of primary education (from age 6 to 10), which is followed by 8 years of secondary education. There also exists a class of students who join the school at the age of 12 and enjoy 6 years of secondary education.

The 6 and 8-year education programmes are based on each other and are closely aligned. The main principle of the school's pedagogic programme applies to both types of secondary education: the objective of the school is to ensure that its students develop balanced, tolerant and creative personalities who have the necessary general, foreign language and IT knowledge and can effectively process new information.

Teachers of English

The eight-year secondary education begins with a preparatory period when the foundations are laid in Years 5 and 6. Between Years 7 and 10, for four years, in both types of secondary education, the focus is on general education. It means that the teaching of various subjects is based on the compulsory core curricula whose content can be acquired by any student showing average interest in a subject.

The final two years represent a completely new phase. Apart from preparing students for the school leaving exam, Years 11 and 12 put the emphasis on providing specialist training and the support of gifted students. This is the time when students can choose options which they study in more depth and intensity. The advantages of the introduction of optional subjects are as follows:

- Students make their choices after they have covered most of the curriculum of secondary education.
- At the age of 16 students face the responsibility of choice and decision making. However, the choice is not final and can be altered later.
- The system of options makes it possible for teachers to adopt an individual approach to the teaching of students. In this way, those more able can be stretched so that they fulfil their full potential.
- Since the curriculum is tailored to suit the specific needs of the students, it is the students' interest in a subject and motivation that stimulates their development.
- Teaching options ensures that students are prepared for advanced level school leaving exams, the provision of which is one of the main tasks of a grammar school.

The school places great emphasis on the teaching of foreign languages. The teaching of English begins at the age of 9–10. The first foreign language is taught for eight/six years whereas the teaching of the second foreign language spans four years (with 4 lessons a week).

For the six and eight-year secondary schools a set of examinations is organised internally. All students are obliged to take exams either when they have covered a certain area in a subject or when the teaching of a subject has finished. The aim of these written and/or oral examinations is revision, the development of study skills and the practice of presentation.

The staff of the school make every effort to maintain high standards of education. Our students do consistently well at highly competitive university examinations, as well as local, national and international competitions. The average number of foreign language exam passes is 1.5 per school-leaver.

The fact that more than 50 schools have adopted the 6 and 8-year curricula shows the success of the innovation. The popularity of the curricula has been further increased by the fact that the designers have also written the textbooks.

The school offers a wide range of extra-curricular activities for the students. We have an excellent, well-stocked library, and the pupils have access

to the computer room all afternoon. There are about 10–15 student groups and clubs which include arts and crafts, IT, competition practice as well as an environmental group. The school's sports clubs invite students to compete in various sports and games.

Every year the Student Union offers a huge variety of leisure activities which serve the students' special interests and strengthen the school community. The teachers of the school also take their share of these activities. Every spring the Radnóti Day is organised where students can listen to talks and lectures given by renowned scholars and scientists. Every summer 20–22 summer camps provide the students of all ages with the opportunity to relax and enjoy themselves. There are camps for bookworms, cyclists, hikers, rowers and athletes etc.

In 1986 a group of students with the help of their teachers contacted Nobel Prize winners and asked them to send articles, signed photos and letters to the school. The collection was then exhibited in the school to commemorate the International Year of Peace. In 1987 the school received the Peace Messenger Prize from the Secretary General of the UN for this exhibition.

For many years a group of enthusiastic teachers has organised a fortnight's holiday for children of Hungarian origin from Ukraine whose programme includes Hungarian language and history lessons, a trip to Lake Balaton and sightseeing in Budapest. Every year the students of the school take an active part in the organisation of this scheme. The cooperation with teachers and children from a different background helps our students to develop a sense of community and also to learn how to help the needy.

These endeavours are in line with the overall aim of the school which is to encourage all pupils to become independent learners and thinkers, to develop their abilities to the full and to enable them to enjoy a successful and happy adult life.

Brève présentation de l'école

Le bâtiment a été construit en 1931 pour le lycée de garçons et le lycée de filles de la Communauté Israélite de Pest, par l'ingénieur architecte Lajta Béla dont seulement quelques oeuvres sont restées après la deuxième guerre mondiale à Budapest. C'est pour cette raison que l'école est sous la protection de l'Office National des Monuments Historiques.

Après la reconstruction de la guerre, puis la nationalisation, le bâtiment a donné place à plusieurs institutions pendant des périodes différentes dont l'école normale d'instituteurs, une école primaire, des lycées divers. Le lycée qui s'y trouvait en 1959 a pris le nom de Radnóti Miklós, grand poète hongrois du XXe siècle.

En 1961 le lycée a reçu une nouvelle tâche. En fusionnant avec l'école primaire fonctionnant dans une aile du bâtiment il est devenu l'École-Pilote Radnóti Miklós de l'Université Eötvös Loránd (ELTE) de Budapest. Depuis, à part l'enseignement primaire et secondaire de 12 ans, l'établissement a pour tâche la formation pratique pédagogique des étudiants de la Faculté des

Lettres et de la Faculté des Sciences. L'école est l'une des plus grandes écoles publiques et aussi l'une des plus prestigieuses de Budapest.

Son profil d'école d'application, la compétence des professeurs formateurs ont donné la possibilité dès les débuts de réaliser un enseignement de haut niveau. Un pas en avant décisif a été fait par l'ancien directeur Lukács Sándor qui avait introduit un système d'options, unique dans le pays. Dans le cadre de ce système les élèves apprenaient deux matières en horaire renforcé à partir de 14 ans. La réputation de ce système d'options, les données statistiques des résultats ont beaucoup contribué à l'augmentation forte des candidats ce qui a

rendu nécessaire l'introduction d'un concours. Aussi l'établissement se charge-t-il de l'éducation et des soins de jeunes talents et de la préparations de ses élèves pour des études supérieures.

Entre-temps conformément aux défis sociaux le nombre de cours des langues étrangères a de plus en plus augmenté et l'enseignement de l'informatique a également apparu. La charge des élèves accroissait sans cesse et d'autres raisons professionnelles exigeaient aussi des changements urgents. D'après les conceptions et sous la direction du proviseur Madame Réz le corps enseignant a élaboré en deux ans la structure des lycées de huit et de six ans, leurs programmes et les a insérés dans le système scolaire de 12 ans. Ces deux nouvelles formes ont été introduites progressivement à partir de 1990 et 1992. Actuellement dans l'école fonctionnent une école primaire de 4 ans, un lycée de 8 ans qui admet des élèves de 10 ans et un lycée de 6 ans où les élèves commencent leurs études à l'âge de 12 ans. Le programme de l'école primaire se conforme aux programmes des lycées de 8 et de 6 ans.

Les programmes des lycées de 8 ans et de 6 ans sont coordonnés. La conception rédigée dans le programme pédagogique de l'école est valable pour toutes les deux formes scolaires : son but c'est de former des personnalités ayant une formation répondant aux exigences de notre époque, une bonne connaissance de langues, des connaissances en informatique, de former des personnalités créatives, capables d'utiliser de nouvelles informations, communicatives, humaines, équilibrés.

L'enseignement de 8 ans débute avec une préparation de 2 ans, en 5e et 6e années. Dans les programmes de 8 ans et de 6 ans on met l'accent sur la formation générale au cours de 4 années, de la 7e à la fin de la 10e. L'enseignement des matières se déroule conformément aux programmes obligatoi-

res. Ces programmes s'adressent aux élèves moyens, capables de suivre des études secondaires sans posséder un niveau ou intérêt exceptionnels.

La thématique des deux dernières années en diffère complètement, quand la dominante c'est la formation différenciée qui en dehors de la préparation au baccalauréat donne des connaissances spécialisées et prend en charge les soins des enfants surdoués. Dans cette période les élèves choisissent des matières qu'ils étudient en horaire renforcé dont les avantages sont les suivants :

- Les élèves font leur choix après avoir étudié une grande part de la matière au programme.

- À l'âge de 16 ans ils sont confrontés à la responsabilité de la décision, du choix. Cependant ce choix n'est pas définitif, ils peuvent le modifier plus tard s'ils le désirent.

- L'horaire renforcé donne un cadre naturel pour la différenciation, l'enfant doué pour la matière acquiert un plus grand savoir.

- Le programme différencié supprime l'obligation, la contrainte et il exploite l'intérêt des élèves, la plus grande force motrice et ses énergies qui en proviennent.

- L'enseignement en horaire renforcé assure au maximum la préparation des études universitaires ce qui est la tâche primordiale du lycée.

- En langue étrangère il prépare les élèves à l'examen de niveau supérieur.

L'école attribue une grande importance à l'enseignement des langues étrangères. L'enseignement de l'anglais débute à l'âge de 9–10 ans. Dans les deux formes du lycée la première langue étrangère est enseignée pendant 8 ou 6 ans, la deuxième pendant 4 ans, en 4 heures par semaine. Les élèves appliqués réussissent à passer l'examen de niveau moyen de deux langues que les cours préparatoires, des cours de communication aident également.

Dans les systèmes de 8 et de 6 ans l'établissement a des examens intérieurs. A la fin de certaines unités, pour clore l'étude de certaines matières, dans des années et formes déterminées, les élèves passent des examens de fin d'études. Grâce à ces examens les élèves s'habituent à réviser, à structurer leurs connaissances et à s'exprimer aussi bien à l'oral qu'à l'écrit.

Le corps enseignant de l'école fait de tout son mieux pour sauvegarder le haut niveau de l'enseignement. Depuis des années les élèves participent avec beaucoup de succès aux concours locaux, nationaux et internationaux. Les élèves des terminales réussissent bien aux concours d'entrée des universités. Le nombre des diplômes de langues des élèves est une fois et demie supérieur au nombre des élèves.

Les programmes des lycées de 8 et 6 ans ont été pris et appliqués par une cinquantaine d'écoles, ce qui prouve l'adoption et leur reconnaissance professionnelles. Les professeurs de l'école ont rédigé également des manuels pour les programmes ce qui a favorisé leur propagation.

Dans l'établissement en dehors des cours les élèves ont la possibilité de participer à des activités diverses. L'école possède une bibliothèque de 53 000 exemplaires, deux salles d'informatique dont l'une est à la disposition des élèves même les après-midi. Une quinzaine de clubs leur proposent des programmes variés, de l'artisanat à l'informatique, de la préparation aux concours généraux à la protection de l'environnement. Des clubs fonctionnant dans plusieurs branches de sport organisent des championnats locaux et participent également aux championnats de Budapest. L'Association des élèves organise des programmes de loisirs chaque année. Les clubs des élèves répondent aux intérêts culturels et spécialisés, les programmes de divertissement assurent la détente et la vie commune. Les professeurs participent aussi à l'organisation des programmes de loisirs. Tous les printemps a lieu la Journée Scientifique Radnóti à laquelle des savants et des experts de grand renom, des professeurs d'université donnent des conférences aux élèves dans des thèmes différents de leurs domaines. En été une vingtaine de colonies sont organisées pour les différentes classes d'âge. Les élèves y passent des séjours soit littéraires soit sportifs, font des randonnées pédestres, en canoë ou en vélo.

De 1986 date un projet particulier : les élèves sous la direction des professeurs sont entrés en contact en lettre avec des savants de Prix Nobel et leur ont demandé des articles, des photos dédicacées, des lettres. En 1986, l'Année Internationale de la Paix, de ces documents collectés ils ont organisé une exposition. En 1987, en exprimant sa reconnaissance, le secrétaire générale de l'ONU a attribué le titre *Pace Messenger* à l'école.

Depuis de longues années un groupe de professeurs enthousiastes organise des camps de repos-études pour des groupes scolaires de la minorité hongroise de l'Ukraine. Ces enfants passent six jours au Balaton, font connaissance des monuments de Budapest et participent aux cours d'histoire. Dans la réalisation de ces programmes plusieurs lycéens prennent part aussi.

Cette coopération aide à développer la sensibilité sociale des élèves, afin que dans leur vie future ils aident ceux qui sont dans le besoin, qu'ils soient capables d'organiser des secours.

Le corps enseignant considère comme tâche primordiale que des élèves sortant de l'école réussissent dans la vie, soient des personnes de mentalité et de comportement intellectuels.

Miklós-Radnóti-Ausbildungsschule der Eötvös-Loránd-Universität

Unsere Schule stellt sich vor

Die Schule wurde im Jahre 1931 für das Jungen- und Mädchengymnasium der Jüdischen Gemeinde von Pest gebaut. Die Baupläne wurden von Béla Lajta, dem bekannten Architekten erstellt. Kaum einige Werke von ihm blieben in Budapest nach dem zweiten Weltkrieg erhalten. Deshalb steht das Gebäude unter Denkmalschutz. Nach der Wiederherstellung nach dem Krieg und später nach der Verstaatlichung waren mehrere Institute in dem Gebäude für kürzere oder längere Zeit tätig: Lehrerbildungsanstalt, Grundschule, verschiedene Gymnasien. Das im Jahre 1959 hier tätige Gymnasium nahm den Namen von Miklós Radnóti an. Schließlich bekam die Schule im Jahre 1961 eine neue Aufgabe. Sie wurde die Miklós-Radnóti-Ausbildungsschule (RMAS) der Universität ELTE durch die Vereinigung mit der Grundschule, die in einem Flügel des Gebäudes tätig war. Seitdem hat unsere Schule mit 12 Jahrgängen als Aufgabe neben dem Unterricht und der Erziehung der Schüler der Grundschule und des Gymnasiums die praktische Lehrerausbildung der Studenten „mit Lehrerfach“ der Philosophischen und Naturwissenschaftlichen Fakultät der Uni ELTE. Unsere Schule, die ihren Namen von dem großen ungarischen Dichter des 20. Jahrhunderts bekommen hat, ist eine der größten und berühmtesten staatlichen Schulen in Budapest.

Der Ausbildungscharakter, die Kenntnisse der hier arbeitenden und auch an der Lehrerausbildung teilnehmenden Pädagogen gaben von Anfang an eine Möglichkeit zur Verwirklichung eines den jeweiligen Erfordernissen des Zeitalters entsprechenden, niveauvollen Unterrichts. Ein entscheidender Fortschritt war die Einführung des im Land allein stehenden LK-Systems auf Grund der Reformkonzeption des ehemaligen Direktors, Sándor Lukács'. Im Rahmen dieses Systems lernten die Schüler zwei Unterrichtsfächer bereits mit 14 Lebensjahren in erhöhter Stundenzahl. Der Ruf des LK-Systems, die statistischen Daten über die Ergebnisse der Schüler erhöhten die Zahl der Bewerber sprunghaft in den 80er Jahren, deshalb wurde „eine Filtrierung“, die Aufnahmeprüfung nötig. Damit übernimmt das Institut öffentlich die Talenterziehung, die Talentpflege, die Vorbereitung der Schüler für das Hochschulstudium.

Inzwischen nahm die Stundenzahl des Fremdsprachenunterrichts den gesellschaftlichen Herausforderungen entsprechend zu, später erschien auch der Informatikunterricht. Die Belastung der Schüler wurde immer größer,

auch andere fachliche Überlegungen machten Veränderungen dringend. Auf Grund der Konzeption der Direktorin, Frau Dr. Erzsébet Réz und unter ihrer Leitung erarbeitete das Lehrerkollegium der Schule in zwei Jahren die Struktur und den Lehrplan des acht- und sechsklassigen Gymnasiums und integrierte sie in das 12-Jahrgänge-System der Schule. Die zwei neuen Formen wurden von 1990 bzw. 1992 an stufenweise eingeführt. Heute sind im Institut 4 Klassen der Unterstufe der Grundschule, die sich nach dem Unterrichtsplan des späteren Gymnasiums richtet, bzw. vom 10ten Lebensjahr achtklassiges und mit ihm parallel vom 12ten Lebensjahr sechsklassiges Gymnasium tätig.

Das Programm des acht- und sechsklassigen Gymnasiums ist synchronisiert, beide sind einander angeglichen. Die Konzeption des pädagogischen Programmes der Schule ist für beide Schultypen gültig: unser Ziel ist die Ausgestaltung einer kreativen, kommunikativen, humanen, harmonischen Persönlichkeit, die über den Ansprüchen des heutigen Zeitalters entsprechende, allgemeine Kenntnisse, über gut einsetzbares Sprachkönnen, über entsprechende informationstechnische Kenntnisse verfügt, die die neuen Informationen anwenden kann.

Die achtklassige Ausbildung beginnt mit zweijähriger Vorbereitung in den Jahrgängen 5 und 6. Das Gewicht liegt an der allgemeinen Ausbildung in den Jahrgängen 7 bis 10 im acht- und sechsklassigen Unterrichtsplan. Der Unterricht läuft nach verbindlichen Grundlehrplänen den Lehrfächern entsprechend. Sie gelten allen zu den gymnasialen Studien geeigneten Kinder, d.h. sie enthalten gut erwerbbarer Lehrstoff auch für Schüler, die durchschnittliches Interesse für das gegebene Fach zeigen und keine herausragenden Fähigkeiten besitzen.

Die Thematik der letzten zwei Jahre hebt sich davon stark ab. Hier dominiert – neben der Vorbereitung für das Abitur – der der Talentpflege dienende, spezielle Ausbildung bietende, differenzierte Unterricht. In dieser Periode wählen die Schüler dem LK entsprechend unter den Lehrfächern. Die Vorteile sind:

- Der Schüler wird vor die Wahl nach dem Erkenntnis des größeren Teils des gymnasialen Unterrichtsstoffes gestellt.

- Mit 16 Lebensjahren erkennt das Kind die Verantwortung der Wahl, der Entscheidung. Die Wahl ist aber nicht endgültig, sie kann später geändert werden.

- Das LK-System bietet einen natürlichen Rahmen zur Differenzierung, im LK-Fach erwirbt das begabte Kind ein größeres Wissen.

- Der differenzierte Unterrichtsplan lockert die Verbindlichkeit, den Zwang und verwertet dadurch die größte Triebkraft, das Interesse des Kindes und die daraus stammende Energie.

- Das LK-System sichert die Vorbereitung auf das Unistudium in höchstem Maße, und das ist die grundlegende Aufgabe des Gymnasiums.

- Es wird die Vorbereitung auf die Sprachprüfung in Fremdsprache ermöglicht.

Die Schule hält den Fremdsprachenunterricht für sehr wichtig. Der Unterricht des Englischen beginnt im Lebensalter von 9–10 Jahren. Im Gymnasium wird die erste Sprache 8 bzw. 6 Jahre lang, die zweite Fremdsprache 4 Jahre lang in 4 Stunden pro Woche unterrichtet. Für die fleißigen Schüler ist es möglich, eine Mittelstufenprüfung in beiden Sprachen abzulegen. Das wird auch durch die Konversations- und Sprachprüfungsvorbereitungszirkel gefördert.

Im acht- und sechsklassigen Gymnasium funktioniert ein internes Prüfungssystem. Jeder Schüler legt eine Prüfung nach dem Abschluss gewisser Lehrstoffe, einzelner Lehrfächer in bestimmten Jahren und in bestimmter Form ab. Der Zweck der schriftlichen oder mündlichen Prüfungen ist neben dem Überblick und der Systematisierung der erworbenen Kenntnisse die Einübung des konzentrierten Lernens, der Vortragsweise und des Abschneidens bei der Prüfung.

Unser Lehrerkollegium tut alles für das Bewahren des hohen Unterrichtsniveaus. Die Schüler unserer Schule erzielen gute Resultate in jedem Jahrgang seit Jahren an den regionalen, internationalen und Landesschulwettbewerben. Unsere Schulabgänger behaupten sich an den Hochschulaufnahmeprüfungen. Unter den Abiturienten ist im allgemeinen die Zahl der Sprachprüfungen anderthalbmal mehr als die Zahl der Absolventen.

Die fachliche Anerkennung und die Annahme der acht- und sechsklassigen Unterrichtspläne wird dadurch bewiesen, dass sie im Land von mehr als fünfzig Schulen übernommen und als lokaler Unterrichtsplan eingesetzt wurde. Zur weiten Verbreitung hat beigetragen, dass die Lehrer der Schule auch Lehrbücher zu den Unterrichtsplänen geschrieben haben.

Im Institut gibt es auch viele andere Möglichkeiten für die Schüler über die Unterrichtsstunden hinaus. Es stehen ihnen eine niveauevolle, reiche Bibliothek und ein auch am Nachmittag geöffnete Computerraum zur Verfügung. Die 10 bis 15 Zirkel bieten bunte, abwechslungsreiche Programme von Handwerk bis Informatik, von der Vorbereitung auf die Schulwettbewerbe bis zur Umweltschutzaktivität. In mehreren Sportarten sind Sportzirkel tätig, es werden „Hausmeisterschaften“ organisiert. Die Schülervertretung organisiert reiche Freizeitprogramme jedes Jahr. Die sich selbst organisierenden Schülerzirkel dienen dem kulturellen und speziellen Interesse, die Unterhaltungsprogramme sichern die Entspannung und das Gemeinschaftsleben. Auch die Lehrer tragen das ihre zu dem Organisieren der Freizeitprogramme bei. Im Frühling wird der Wissenschaftliche Schülertag veranstaltet, an dem anerkannte, herausragende Wissenschaftler und Fachleute für die Schüler in einem Themenkreis in ihrem Fachbereich Vorträge halten. Sommers werden 20 bis 22 Feriencamps für die verschiedenen Altersklassen organisiert, unter denen Literatur-, Freizeit-, Sport-, Radfahrer-, Wanderungs-, Paddelcamps zu finden sind.

1986 startete ein Projekt: unsere Schüler – unter Lehrerbetreuung – haben brieflichen Kontakt mit Nobelpreisträgerwissenschaftler aufgenommen und haben sie um Artikel, Briefe, signierte Fotos für die Schule gebeten. Aus dem gesammelten Material wurde 1986, im Internationalen Friedensjahr eine Ausstellung veranstaltet. Als Anerkennung dafür wurde die Schule mit dem Titel „Botschafter des Friedens“ („Peace Messenger“) im Jahre 1987 vom Generalsekretär der UNO geehrt.

Seit langen Jahren organisiert eine Gruppe begeisterter Lehrer jeden Sommer für je eine Kindergruppe aus der Karpato-Ukraine eine zweiwöchige Erholungs-Unterrichtsferien in Ungarn. Auf dem Programm stehen Ferien am Balaton, Stadtbesichtigung von Budapest, es werden auch Literatur- und Geschichtestunden gehalten. Am Programm und an der Betreuung der Kinder nehmen mehrere Schüler unserer Schule jedes Jahr teil. Diese Zusammenarbeit trägt dazu bei, dass die soziale Empfindsamkeit unserer Schüler entwickelt wird, damit sie auch später den Notleidenden helfen, oder fähig sein werden, die Hilfeleistung zu organisieren.

Das Lehrerkollegium der Schule hält für seine grundlegende Aufgabe, solche Schüler zu erziehen, die intellektuelle Denkart und Verhaltensweise besitzen und sich im Leben durchschlagen können.

Scuola di tirocinio Miklós Radnóti dell'ELTE

La scuola venne costruita nel 1931 per il liceo maschile e femminile della Comunità Israelita di Pest. I progetti furono fatti da Béla Lajta, il famoso architetto di cui solo qualche opera è rimasta dopo la seconda Guerra Mondiale a Budapest. Per questo ragione l'edificio è sotto la tutela della Soprintendenza alle Belle Arti. Dopo la ricostruzione susseguente alla guerra e alla statalizzazione,

diversi istituti lavoravano nel edificio per periodi più o meno lunghi: fra questi una scuola di magistero, una scuola elementare, diversi licei. Nel 1959 il liceo, che funzionava qui, prese il nome da Miklós Radnóti. Alla fine nel 1961 la scuola ha ricevuto un compito nuovo. Unendo la scuola elementare con il liceo è diventata la Scuola di Tirocinio dell' ELTE (Università delle Scienze) Loránd Eötvös. Da questo momento il compito della scuola oltre l'insegnamento degli alunni nella scuola elementare e secondaria di 12 anni è la formazione pratica degli insegnanti della Facoltà delle Scienze e di Letteratura dell'ELTE. La scuola intitolata al grande poeta ungherese del ventesimo secolo oggi è una delle scuole statali più grandi e rinomate di Budapest.

Il carattere di scuola di tirocinio, la preparazione dei pedagoghi che lavorano qui e prendono parte anche alla preparazione didattica degli insegnanti ha dato la possibilità fin dal principio realizzare un insegnamento ad alto livello che corrisponda alle esigenze di ogni tempo. È stato un passo decisivo in avanti l'inizio del sistema facoltativo unico nel Paese sulla base delle idee riformatrici del direttore Sándor Lukács. Secondo questo sistema gli alunni dall'età di 14 anni studiavano due materie in un numero di lezioni più elevato. La fama del sistema facoltativo e i dati statistici sui risultati degli alunni hanno fatto balzare in alto il numero dei candidati negli anni '80, per questo l'esame

d'ammissione è diventato necessario. Così l'Istituzione si assume in pubblico lo sviluppo del talento e la preparazione degli alunni per gli studi superiori.

Nel frattempo in conformità alle esigenze sociali il numero delle lezioni di lingue straniere è aumentato continuamente ed è cominciato anche l'insegnamento dell'informatica. Il peso sugli studenti diventava sempre più grande e anche le considerazioni professionali hanno reso necessario il cambiamento. Sulla base delle idee della direttrice Réz, il corpo degli insegnanti ha elaborato il progetto del liceo di 6 e di 8 anni rispettivamente e lo ha inserito nel sistema pedagogico della scuola di 12 anni. Le due forme nuove sono state iniziate nel 1990–1992. Oggi nella scuola funziona una parte elementare di 4 anni, poi un liceo di 8 anni e parallelamente un liceo di 6 anni dall'età di 12 anni.

I programmi del liceo di 6 e 8 anni sono armonizzati. La concezione formulata nel programma pedagogico della scuola è valida per tutti e due i tipi di liceo: lo scopo è formare personaggi armonici, umani e creativi con una preparazione generale conforme alle esigenze di oggi, con la conoscenza utilizzabile delle lingue straniere e dell'informatica, i quali siano capaci di applicare le informazioni nuove in ogni territorio della vita.

L'istruzione di 8 anni comincia con due anni preparatori nel quinto e nel sesto anno. Dal settimo al decimo anno la cosa più importante è l'istruzione generale in tutti e due i tipi di liceo. L'insegnamento si svolge sulla base dei programmi di studio fondamentali in ogni materia. Quei programmi valgono per tutti gli alunni adatti agli studi secondari con interessi generali, cioè si tratta di una materia che può essere imparata da ogni studente di abilità media.

La tematica degli ultimi due anni si distingue nettamente da quanto precede. Durante questi ultimi anni diventano più importanti gli studi specializzati, lo sviluppo dei più dotati, l'insegnamento differenziato. Gli alunni scelgono fra le materie facoltative, i vantaggi sono:

- L'alunno deve scegliere dopo aver conosciuto la maggior parte della materia scolastica

- I ragazzi all'età di 16 anni hanno la possibilità di conoscere la responsabilità di scegliere, di decidere. Dopo invece possono modificare la scelta.

- Gli alunni con talento in una certa materia possono arrivare ad un livello più alto. C'è la possibilità di differenziamento.

- Il progetto d'insegnamento differenziato utilizza l'incentivo più importante, l'interesse dei ragazzi e l'energia derivata da questo al posto della forza.

- Il sistema facoltativo assicura la preparazione per gli studi all'università, e questo è il compito fondamentale del liceo.

- Il sistema rende possibile la preparazione per gli esami di lingua a livello avanzato.

La scuola dà molto peso all'insegnamento dell'inglese, che comincia all'età di 10–11 anni. La prima lingua viene insegnata rispettivamente per 8 o per 6 anni, e la seconda per 4 anni in quattro lezioni alla settimana. Per gli

alunni diligenti è possibile raggiungere l'esame di medio livello in tutte e due le lingue. Contribuiscono in questi corsi di conversazione e di preparazione per l'esame di lingua.

Nei licei di 6 e 8 anni c'è un sistema di esami. Ogni alunno passa un esame dopo aver finito una certa materia. Lo scopo degli esami orali o scritti è la sistematizzazione della materia conosciuta, praticare lo studio intensivo, entrare in contatto con la situazione d'esame.

Il nostro corpo insegnante fa tutto il possibile per conservare un alto livello di insegnamento. Da anni gli alunni della scuola ottengono buoni risultati nelle competizioni di studio nazionali e internazionali. Gli alunni che finiscono la scuola ricevono buoni punteggi agli esami d'ammissione, e la media degli esami di lingua è maggiore del numero degli alunni diplomati.

I progetti di studio per i due tipi di liceo sono stati adottati da più di 50 scuole nel paese, anche questo dimostra il valore professionale del progetto. Per aiutare le altre scuole i nostri professori hanno anche scritto dei libri.

Nell'istituto ci sono molti tipi di opportunità per gli alunni oltre le lezioni. C'è una ricca libreria, la sala d'informatica è aperta anche il pomeriggio. Ci sono 10–15 circoli con programmi diversi dall'artigianato all'informatica, dalla preparazione per le competizioni alla protezione dell'ambiente. Ci sono diversi tipi di attività sportiva, campionati. Il Comitato degli Studenti organizza programmi diversi per il tempo libero. Ci sono circoli di studenti con interessi culturali speciali, e programmi di rilassamento per rafforzare lo spirito comunitario, nella organizzazione dei quali anche i professori prendono parte. Ogni primavera si organizza il giorno studentesco delle scienze, quando professori e scienziati rinomati tengono conferenze in diversi territori. Ogni estate vengono organizzati 20–22 campeggi, fra i quali si trovano quelli di letteratura, di ciclismo, di escursione acquatiche, di riposo.

Nel 1986 un nuovo progetto è iniziato: i nostri alunni hanno preso contatto per lettera con gli scienziati premio Nobel, e hanno chiesto fotografie, articoli e lettere per la scuola. Con il materiale hanno organizzato un'esposizione nel 1986, l'anno internazionale della Pace. Nel 1987 il segretario generale dell'ONU ha premiato il nostro istituto con il titolo: Messaggero di Pace (Peace Messenger).

Da molti anni un gruppo d'insegnanti entusiasti organizza un soggiorno di due settimane per un gruppo di ragazzi dall'Ucraina Subcarpatica. I ragazzi imparano a conoscere Budapest, il lago Balaton e partecipano a lezioni di letteratura e storia. Ogni anno anche studenti della scuola partecipano ai programmi. Questi programmi sviluppano la sensibilità sociale dei nostri alunni, aiutano a vedere, come possono aiutare nel futuro ai bisognosi.

Lo scopo fondamentale degli insegnanti è di emettere dalla scuola studenti con una mentalità e comportamento intellettuale, che saranno capaci di fare fortuna nella vita.

Miklós Radnóti Instituto de Práctica Pedagógica de la Universidad Eötvös Loránd

La escuela se construyó en 1931 para el instituto de segunda enseñanza para niños y niñas de la comunidad judía de Pest. Su plano arquitectónico lo trazó Béla Lajta, un arquitecto célebre. Después de la segunda guerra mundial permanecieron muy pocas obras suyas en Budapest. Por eso está protegido el edificio como monumento nacional. Después de la reconstrucción después de la guerra y después de la socialización trabajaron varios institutos en el edificio por cierto tiempo: escuela normal, EGB, diferentes institutos de segunda enseñanza. El instituto de segunda enseñanza que trabajaba aquí en 1959 tomó el nombre de Miklós Radnóti. Al fin recibió en 1961 la escuela una nueva tarea. Uniéndose con la EGB que trabajaba en una ala del edificio llegó a ser el Miklós Radnóti Instituto de Práctica Pedagógica de la Universidad ELTE. Desde entonces es la tarea de nuestro instituto de 12 grados fuera de la educación y enseñanza de los alumnos de la EGB y del instituto de enseñanza secundaria también la formación práctica pedagógica de los estudiantes de CAP de la Facultad de Filosofía y Letra y de la de Ciencias Naturales de la Universidad ELTE. Nuestra escuela denominada del gran poeta húngaro del siglo veinte es una de las mayores escuelas estatales de categoría en Budapest.

El carácter de escuela de práctica pedagógica, la preparación de los profesores del instituto quienes toman parte en la formación pedagógica también hizo posible desde el primer momento la realización de una enseñanza de alto nivel correspondiendo a las exigencias habituales de la época dada. Un adelanto decisivo era la introducción del sistema facultativo (como el COU en España) único en el país a base de la concepción de reformas del ex director Sándor Lukács. En el marco del sistema estudiaron los alumnos desde la edad de 14 años dos asignaturas en un número elevado de clases. La fama del sistema COU, los datos estadísticos sobre los resultados de los alumnos aumentaron bruscamente el número de los concursantes, por eso fue necesaria „una filtración”, el examen de ingreso.

Entretanto creció el número de clases de lenguas extranjeras correspondiendo a las exigencias sociales, luego apareció la enseñanza de la informática también. Se aumentó la carga de los alumnos y también otras consideraciones profesionales apresuraron un cambio. A base de la concepción de la directora Sra Dr. Erzsébet Réz y bajo su dirección elaboró el profesorado del instituto en dos años la estructura y el plan de enseñanza del instituto de

enseñanza secundaria para ocho y seis grados y los integró en el sistema de 12 grados del instituto. Las dos formas nuevas fueron introducidas gradualmente desde 1990 respectivamente desde 1992. En el instituto funcionan hoy 4 clases de la primera etapa de la EGB acomodada al posterior programa educativo de la secundaria, respectivamente desde la edad de 10 años funciona un sistema de ocho grados y con este paralelamente un de seis años desde la edad de 12 años.

Los programas de la enseñanza de ocho y de seis grados están armonizados, se ajustan uno a otro. La concepción formulada en el programa pedagógico del instituto vale para ambos tipos de escuela: el objetivo es formar una personalidad creativa, comunicativa, armónica y humana que dispone de una preparación general correspondiendo a las exigencias de nuestra época, de conocimiento de idioma bien aprovechable, de conocimientos de informática convenientes y que es capaz de aplicar las informaciones nuevas.

La formación de ocho grados comienza con dos años de preparación, de fundación en los grados 5–6. En los grados 7–10 predomina durante 4 años la formación general en el plan de enseñanza de ocho y de seis grados. Corresponiendo a las asignaturas se da clases según planes básicos obligatorios. Estos se dirigen a todos los niños aptos para estudiar en la secundaria, es decir contienen una materia de enseñanza que puede aprenderse por alumnos de interés promedio por la asignatura dada y sin capacidades destacadas.

Se diferencia claramente la temática de los últimos dos años. En esta etapa al lado de la preparación al bachillerato domina la enseñanza diferenciada sirviendo a la atención al talento otorgando de conocimientos de formación especial. En este período los alumnos eligen entre las asignaturas según un sistema de „COU”. Las ventajas son:

- El alumno tiene que elegir sólo después de haber conocido la mayor parte de la materia de enseñanza de la secundaria.

- En la edad de 16 años se confronta el niño con la responsabilidad de elegir, de decidir. La decisión no es definitiva, se puede modificar más tarde.

- El COU da un marco natural para diferenciar, en la asignatura dada el niño de talento hace suyo un saber mayor.

- El plan de enseñanza diferenciada desligando la presión, la obligación utiliza la mayor fuerza, el interés del niño y las energías procedentes de él.

- El COU asegura totalmente la preparación para los estudios universitarios y ésto es la tarea básica de la secundaria.

- Hace posible la preparación para el examen de lengua extranjera (ELE).

La escuela da mucha importancia a la enseñanza de lenguas extranjeras. La enseñanza del inglés comienza en la edad de 9–10 años. La lengua primera se enseña en la secundaria durante ocho respectivamente seis años, la segunda durante cuatro años en 4 clases pro semana. Para los alumnos diligentes es posible hacer el examen de nivel medio en ambas lenguas. Este fin lo apoyan los círculos especializados en preparar el ELE y en conversación.

En la secundaria de ocho y de seis grados funciona un sistema interno de exámenes. Después de haber terminado ciertas materias de enseñanza para acabar una asignatura hace cada alumno un examen en años y en forma determinados. El motivo de los exámenes orales o escritos es al lado del repaso y de la sistematización de la materia estudiada el entrenamiento de la dicción y del modo de comportarse en el examen.

Nuestro profesorado hace todo para guardar el nivel alto de la enseñanza. Los alumnos de la escuela logran resultados excelentes en cada clase de edad desde hace muchos años en los concursos regionales, nacionales e internacionales. Nuestros bachilleros aprueban muy bien los exámenes de ingreso de la enseñanza superior. Entre los examinandos de bachillerato el número de ELE es en general casi el doble del número de los alumnos.

El reconocimiento y la aceptación de los planes de enseñanza de ocho y de seis grados por el gremio los demuestra que en el país más de 50 institutos los adaptaron y los aplican como plan de enseñanza local. Contribuyó a la difusión amplia que los profesores del instituto escribieron libros de enseñanza para acompañar a los planes de enseñanza.

En el instituto hay varias otras posibilidades para los alumnos fuera de la actividad en las clases. Una biblioteca rica y de alto nivel y una sala de informática abierta por la tarde también están a su disposición. Los 10–15 círculos especializados ofrecen varios programas desde la artesanía hasta la informática, desde la preparación a los concursos de estudios hasta la

actividad desarrollada en la protección del medio ambiente. En varios ramos de deporte funcionan círculos de deporte y se organiza „campeonatos de la casa”. La autonomía estudiantil de la escuela organiza cada año un programa rico de tiempo libre. Los círculos autoorganizados sirven al interés cultural y especial, los programas recreativos garantizan la distensión y la vida colectiva. También los profesores toman su parte de la organización de los programas del tiempo libre. En primavera se organiza el Día Científico de los Alumnos, este día dan conferencias científicos y especialistas reconocidos, destacados en su territorio para los alumnos en un tema de su ramo especial. Por los veranos se organizan 20–22 campos para las diferentes clases de edad, entre ellos se encuentran campamentos de literatura, de vacaciones, de deporte, de ciclismo, de caminadores, de excursionismo por agua.

En 1986 se puso en marcha un proyecto: nuestros alumnos bajo la dirección de los profesores entraron en contacto por correspondencia con científicos, titulares de premio Nobel y les pidieron para la escuela artículos, cartas, fotos dedicadas. De la materia recogida se organizó una exposición en 1986, en el Año Internacional de la Paz. Reconociendo esta actividad el secretario general de la ONU honró el instituto con el título „el Embajador de la Paz” („Peace Messenger”).

Un grupo de profesores entusiasmados lleva muchos años organizando en los veranos vacaciones de enseñanza de dos semanas para un grupo de niños de Rutenia (región de los Carpatos). En el programa figuran vacaciones en el Balaton, visita de Budapest paralelamente clases de literatura e historia. En el programa colaboran cada año también varios alumnos de la escuela. Esta colaboración ayuda a desarrollar la sensibilidad social de nuestros alumnos y favorece que en su vida más tarde también ayuden a la gente que lo necesite o que sean capaces de darse cuenta como organizar la ayuda.

El profesorado del instituto considera como tarea básica educar y al fin despedir de la escuela alumnos de modo de pensar y de comportarse intelectualmente y los que pueden tener éxitos en la vida.

<i>dr. Molnár Katalin: A minősítések éve</i>	7
„Minősített referenciaintézmény”	9
Az iskola dolgozói és tanulói 2015/2016	10
Az OKTV döntő fordulójába jutottak 2014–2015.	31
Egyéb országos versenyeredmények 2014/15.	33
Radnóti olimpiai siker	39
A 2014–2015. tanév díjai	40
Radnóti versenyek legjobbjai 2014–2015. tanév	41
Walkó Györgyné búcsúztatása (<i>Pataki Pál</i>)	47
 Régizene – Új rajongók	50
„Miért szereted? Csak. És olyan boldog volt, amilyen még soha.”	52
„A reménytelen szerelemtől a beteljesült csalódásig”	53
Csinosodás	54
Békés Pál díj	55
Költő a földszint 9-ben	66
<i>Nádasdy Ádám: Teremtés</i>	67
 <i>J. Tóth Judit: Chúc mừng năm mới – Vietnami nap #2</i>	68
Tudományos Diáknap, 2015	72
Nagykövet a vendégünk	75
Osztályszínpadok vetélkedője	76
Holokauszt emléknapi (<i>J. Tóth Judit</i>)	79
És lőn...	81
Showhajtás 2015 (<i>Rick Péter</i>)	82
106. születésnap	86
Tanár-diák fórum (<i>Schultz Nóra, Endrey Mátyás, Szőcs Máté</i>)	88
Évnyitó 2015 (<i>Bender Jonathan, Poór Dániel</i>)	91
Műsor az 1956-os forradalom emlékére	96
 BFZ partnerség	100
Hipotézis: Hat év nagy idő? (<i>Láng György</i>)	101
MaCsEK verseny a díszteremben	104

<i>Fábián Márton: Magyartanítás Madrid előtt és után</i>	107
<i>Munkácsi Tamás: Néhány gondolat a testnevelésről...</i>	110
Bemutakozik az 5.A	112
Bemutakozik a 6.A	114
Bemutakozik a 7.B	115
Bemutakozik a 7.C	117
Bemutakozik a 8.A	122
Bemutakozik a 8.B	125
Bemutakozik a 9.B	127
Bemutakozik a 9.C	130
Bemutakozik a 10.A	134
Bemutakozik a 10.B	137
Bemutakozik a 11.B	139
Bemutakozik a 11.C	142
Bemutakozik a 12.A	145
Bemutakozik a 12.B	147
Bemutakozik a 12.C	149
Bemutakozik a 13.C	152
Ha nyár, akkor tábor	157
„Nomád” tábor 2015, Nagyvisnyó (<i>tanárok, Teleki Borbála, Bundula Klári</i>) . . .	158
<i>Szabó Katalin: Kórustábor kicsiknek</i>	165
Két nemrég megtért Péntech hívő emlékiratai (<i>Földes András, Wolf Sára</i>)	166
78É (<i>Kepes Kata</i>)	170
Ósükösd – sokadszor (<i>Kerékgyártó Anna</i>)	172
Ha megérkezünk valahová (<i>Szabó Emese</i>)	177
Klézse szeret (<i>Gintli Fruzsina</i>)	179
Beszámoló a „Kinyílik a világ” Alapítvány 2014/15. évi működéséről (<i>Matskási Istvánné</i>)	183
Summary	186
ELTE Radnóti Miklós School	187
Brève présentation de l'école	191
Miklós-Radnóti-Ausbildungsschule der Eötvös-Loránd-Universität	195
Scuola di tirocinio Miklós Radnóti dell'ELTE	199
Miklós Radnóti Instituto de Práctica Pedagógica de la Universidad Eötvös Loránd	202

Újabb tanév, újabb örömök, sikerek és gondok.

Újabb terhek a tanárok vállán, újabb s újabb adminisztratív nehézségek. De visszatekintve talán erősebb az öröm: sok eredmény, boldog mosoly és nevetés szegélyezi az utat. Hosszú az eredményeket soroló lista; remekül felvételiztek a végzősök; megint sikeresek voltak a táborok, voltak tömegeket mozgató Messzeringó estek, Showhajtás, vietnami nap, MaCsEK, osztályszínpadok vetélkedője. Lassan életünk része az IKSZ (lánynevéen kötelező önkéntes munka) épületen belül és kívül.

Nem volt nagyszabású felújítási munka nyáron, de új a kazán, szinte minden tanterembe beköltözött aktív tábla, és nem egy osztályterem újult meg szülők és diákok segítségével.

Ezekről be is számol az Évkönyv. Amiről nem vagy csak kevéssé tud hírt adni a beszámoló-írások sora, az a hangulat, a diákok és tanárok közérzete. Ami természetesen nem is állandó. Hol felszabadult, hol szorongó, hol dühös, hol kiábrándult, hol vidám, hol sírós. De csak van valami közös is? Talán az, hogy szeretjük és féltjük az intézményt, ami mi magunk vagyunk és magunkat, amiből az intézmény van. És néha megállunk egy pillanatra, hogy elgondolkodjunk azon, vajon a sokaságunk alkotta, sok évtizedes iskola-e a Radnóti, vagy valami részben tőlünk független jelenség. Mi vagyunk – ahogy a HVG mondja – az ország második legjobb iskolája, vagy mi mind az ország második legjobb iskolájába járunk?

És mit kell tennünk, hogy így maradjon?

[illegible]